

ค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
ในภาคกลาง (เว้นพระนคร – ชนบุรี)

ปริญญานิพนธ์

ของ

บุรดี เจริญจิตร

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
๙ มีนาคม ๒๕๑๔

ค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
ภาคกลาง (เว้นพระนครศรี-ธนบุรี)
ปีการศึกษา ๒๕๑๓

บทคัดย่อ
ของ
ยวดี เจริญจิตร

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
๔ มีนาคม ๒๕๑๔

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคำนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในการเลือกเรียนต่อในวิชาต่าง ๆ ซึ่งเปิดสอนในระดับอุดมศึกษา เพื่อทราบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกเรียนต่อในวิชาใดมากที่สุดและน้อยที่สุด และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อตามแผนกวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และภูมิลำเนาวิชาต่าง ๆ ที่นำมาให้นักเรียนเลือกจัดลำดับรวมทั้งสิ้น ๑๖ วิชาคือ การศึกษา เกษตรศาสตร์ เทคนิค นิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี แพทยศาสตร์ พยาบาล รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ศิลปากร เศรษฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ใช้ Q - Sort Technique ซึ่งประกอบด้วยขอคำถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน คำอธิบายลักษณะของวิชาทั้ง ๑๖ วิชา พร้อมทั้งคำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิงจำนวน ๕๔๐ คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สายสามัญ ในโรงเรียนรัฐบาล ๕๕ โรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัดต่างๆ รวม ๓๑ จังหวัด ในภาคกลางของประเทศไทย

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนต่อมากที่สุดในวิชา รัฐศาสตร์ และน้อยที่สุดในวิชาพยาบาล การเลือกเรียนต่อของนักเรียนโดยเปรียบเทียบตามตัวแปรต่าง ๆ นั้น ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิศรได้พิจารณาปัญหานี้อย่างถี่ถ้วนแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

ศิริ ๑๑๓ ประธาน

ศาสตราจารย์ อภิสิทธิ์
/ . กรรมการ
๙ มีนาคม ๒๕๑๔

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือและ
คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.ปรีชา ชรรมา และ อาจารย์สมควร
อภัยพันธุ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย ที่ได้ให้
คำแนะนำทางคานสถิตี้อย่างดียิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครู และเพื่อนๆ
นิสิตทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้
ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณธงชัย ทองน้อม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์
ข้อมูลไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ยวดี เจริญจิตร

สารบัญ

บทที่	บทนำ	หน้า
๑	ความมุ่งหมายของการวิจัย	๑
	ความสำคัญของการวิจัย	๔
	ขอบเขตของการวิจัย	๕
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	๖
๒	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและข้อสมมุติฐานในการวิจัย	๗
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	๘
	เบื้องหลังสมมุติฐานของการวิจัย	๑๔
	ข้อสมมุติฐานในการวิจัย	๑๕
๓	วิธีดำเนินการ	๑๖
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๗
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๒๔
	การรวบรวมข้อมูลและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง	๒๕
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
๔	ผลของการวิจัย	๓๓
	ผลของการวิจัยและการแปลผลตอนที่หนึ่ง	๓๓
	ผลของการวิจัยและการแปลผลตอนที่สอง	๓๕
	ผลของการวิจัยและการแปลผลตอนที่สาม	๔๑
	ผลของการวิจัยและการแปลผลตอนที่สี่	๔๓
	ผลของการวิจัยและการแปลผลตอนที่ห้า	๕๔
	ผลของการวิจัยและการแปลผลตอนที่หก	๖๓
	ผลของการวิจัยและการแปลผลตอนที่เจ็ด	๘๒

บทที่	หน้า
๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมายของการวิจัย	๘๙
ข้อสมมุติฐานในการวิจัย	๘๙
วิธีดำเนินการ	๙๐
สรุปผลการวิจัย	๙๑
อภิปรายผลการวิจัย	๙๔
ข้อเสนอแนะ	๙๗
บรรณานุกรม	๙๘
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล	๑๐๔
ภาคผนวก ข. คະแนกคิบของข้อมูล	๑๑๕

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงจังหวัดและโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง	๑๗
๒ แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน	๒๑
๓ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนในแต่ละวิชา	๓๓
๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือก เรียนในแต่ละวิชาของนักเรียนแผนกศิลปะ	๓๕
๕ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือก เรียนในแต่ละวิชาของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์	๓๖
๖ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียน ข้อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์	๓๙
๗ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์ ในการเลือกเรียนข้อ ๑๖ วิชา	๔๐
๘ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือก เรียนในแต่ละวิชาของนักเรียนชาย	๔๒
๙ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือก เรียนในแต่ละวิชาของนักเรียนหญิง	๔๓
๑๐ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียน ข้อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายและหญิง	๔๕
๑๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนชายและหญิงในการเลือก เรียนข้อ ๑๖ วิชา	๔๖
๑๒ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือก เรียนข้อในแต่ละวิชาของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษาอยู่ในระดับต่ำ	๔๘

๑๓	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง	๔๙
๑๔	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับสูง	๕๐
๑๕	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ปานกลาง และ สูง	๕๒
๑๖	แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกับปานกลาง ต่ำกับสูง และ ปานกลางกับสูง ในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา	๕๓
๑๗	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิตามารดาถึงแก่กรรม	๕๕
๑๘	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิตามารดาอยู่ด้วยกัน	๕๖
๑๙	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิตามารดาหย่าร้างกัน	๕๗
๒๐	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิตามารดาแยกกันอยู่	๕๘
๒๑	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิตาถึงแก่กรรม	๕๙
๒๒	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มารดาถึงแก่กรรม	๖๐

ตาราง	หน้า
๒๓ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม และ มารดาถึงแก่กรรม	๒๑
๒๔ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม ในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา	๒๒
๒๕ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา	๒๔
๒๖ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา	๒๕
๒๗ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	๒๖
๒๘ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๒๗
๒๙ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา	๒๘
๓๐ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่บิดามารดา มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา	๒๙

๓๑	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา	๗๐
๓๒	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา	๗๑
๓๓	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	๗๒
๓๔	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๗๓
๓๕	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา	๗๔
๓๖	แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา	๗๕
๓๗	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา	๗๖
๓๘	แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา	๗๗

- ๓๙ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา. ๓๕
- ๔๐ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา ๓๖
- ๔๑ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา ๔๐
- ๔๒ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ๔๒
- ๔๓ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาล ๔๓
- ๔๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ๔๔
- ๔๕ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลในเขตสุขาภิบาล และ นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ๔๖

๔๖	แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของ นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล	๘๓
๔๗	แสดงจำนวนนักเรียนแผนกศิลปะในการเลือกเรียนต่อในแต่ละ อันดับ	๑๑๖
๔๘	แสดงจำนวนนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ในการเลือกเรียนต่อ ในแต่ละอันดับ	๑๑๗
๔๙	แสดงจำนวนนักเรียนชายในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๑๘
๕๐	แสดงจำนวนนักเรียนหญิงในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๑๙
๕๑	แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคำ ในการ เลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๐
๕๒	แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานกลาง ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๑
๕๓	แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง ในการ เลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๒
๕๔	แสดงจำนวนนักเรียนที่พิจารณาค่าถึงแก่กรรม ในการเลือก เรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๓
๕๕	แสดงจำนวนนักเรียนที่พิจารณาค่าอยู่ด้วยกัน ในการเลือก เรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๔
๕๖	แสดงจำนวนนักเรียนที่พิจารณาค่าหย่าร้าง ในการเลือกเรียน ต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๕
๕๗	แสดงจำนวนนักเรียนที่พิจารณาค่าแยกกันอยู่ ในการเลือกเรียน ต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๖

ตาราง

หน้า

๕๔	แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดาถึงแก่กรรม ในการเลือกเรียน ต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๗
๕๕	แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาถึงแก่กรรม ในการเลือก เรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๘
๖๐	แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๒๙
๖๑	แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๐
๖๒	แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๑
๖๓	แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๒
๖๔	แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๓
๖๕	แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๔
๖๖	แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๕
๖๗	แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๖
๖๘	แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๗
๖๙	แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๘

ตาราง	หน้า
๗๐ แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๓๙
๗๑ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๔๐
๗๒ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาล ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๔๑
๗๓ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ	๑๔๒

บัญชีภาพ

ภาพ	หน้า
๑ แสดงจังหวัดและจำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	๒๐
๒ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา	๓๔
๓ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา ของนักเรียนแผนกศิลปะ และ แผนกวิทยาศาสตร์	๓๘
๔ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา ของนักเรียนชายและหญิง	๔๔
๕ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคำ ปานกลาง และ สูง	๕๑

ก่านำ

โดยทั่วไปแล้ว การดำเนินชีวิตในสังคม บุคคลย่อมจะต้องประสบปัญหาในการตัดสินใจ หรือเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในระหว่างการกระทำหลาย ๆ อย่างที่บุคคลอาจจะกระทำได้ การเลือกกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับค่านิยม (Value) ที่บุคคลนั้นยึดถืออยู่^๑

พินิจ^๒ กล่าวว่า ค่านิยมเกี่ยวข้องกับความสุข ความสามารถแยกแยะความชอบอย่างหนึ่งและต่อต้านอย่างอื่น ๆ วิธีแสดงออกของค่านิยมที่เห็นได้ชัดก็คือ ความสนใจและความปรารถนาของบุคคล เราจะวัดค่านิยมของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ก็ดูได้จากความสนใจและความปรารถนาในสิ่งนั้น เขาได้แบ่งค่านิยมออกเป็น ๒ ชนิดคือ

๑. ค่านิยมทางวัตถุ (Material Value) เป็นค่านิยมที่ช่วยให้ร่างกายของคนเรายืดอายุต่อไป ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า เป็นต้น
๒. ค่านิยมทางสังคม (Social Value) เป็นค่านิยมที่ช่วยก่อให้เกิดความรักความเข้าใจ และความต้องการทางอารมณ์ของบุคคล
๓. ค่านิยมทางความจริง (Truth Value) เป็นค่านิยมเกี่ยวกับความจริงซึ่งเป็นค่านิยมที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้ต้องการความรู้ และนักวิทยาศาสตร์ที่พยายามค้นหากฎแห่งธรรมชาติ

กัญญา แสงสุชาติ "การเปรียบเทียบค่านิยมทางสังคมระหว่างผู้ใหญ่และหนุ่มสาวในระดับการศึกษาระดับสูง เกี่ยวกับครอบครัวและการสมรส" เพื่อรับปริญญาโทครุศาสตร์ ๒๕๑๐ หน้า ๒.

๔. ค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Value) เช่น ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ เป็นค่านิยมทางจริยธรรมซึ่งทำให้เกิดความรับผิดชอบ

๕. ค่านิยมทางสุนทรียะ (Esthetic Value) เป็นความซาบซึ้งในความดีและความงามของสิ่งต่าง ๆ

๖. ค่านิยมทางศาสนา (Religious Value) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาความสมบูรณ์ของชีวิต รวมทั้งความรักและการบูชาในทางศาสนาด้วย

✓ อภิรักษ์เบอร์ก^๑ กล่าวว่า ค่านิยมเป็นหลักที่บุคคลสรุปแล้วเพื่อใช้กับตนเอง ค่านิยมเหล่านี้ช่วยเขาในการเลือก และจัดระเบียบสิ่งที่ไม่เลือกซึ่งเขาจะต้องพบในสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต เนื่องจากแต่ละคนมีค่านิยมหลายอย่าง คนเราจึงจัดค่านิยมเหล่านี้ให้เป็นระบบจากสูงสุดไปยังต่ำสุด (hierarchy) และ รัช^๒ กล่าวว่า เป้าประสงค์ (goals) ใดที่ได้มาแล้วมีค่าสูง ก็เรียกว่ามีค่านิยมสูง แต่ถ้าได้มาแล้วไม่มีค่า ก็เรียกว่ามีค่านิยมต่ำ และถ้าหากคนเราพยายามหลีกเลี่ยง ก็เรียกว่ามีค่านิยมในทางนิเสธ (negative value)

✱ เมื่อบุคคลได้สร้างระเบียบของค่านิยมขึ้นดังกล่าว เขาก็พร้อมมากขึ้นที่จะเผชิญกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเลือก ที่ต้องอาศัยค่านิยมว่าสิ่งใดสำคัญกว่าสิ่งใด สิ่งใดมีความสำคัญน้อยกว่า แต่การจัดระเบียบค่านิยมให้เป็นระบบจากสูงสุดมายังต่ำสุดนั้น เป็นสิ่งที่ต้องพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ^๓

ครอบครัวเป็นสถาบันที่พัฒนาค่านิยมหรือกลุ่มของค่านิยม^๔ เช่นจากการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมของคนนิโกรและอินเดียตะวันออกที่อยู่ในทวีปแอฟริกา พบว่าพ่อแม่มี

^๑ Eli Ginzberg, The Development of Human Resources, p. 73.

^๒ Floyd L. Ruch, Psychology and Life, p. 121.

^๓ Eli Ginzberg, op. cit. p. 73.

^๔ Chamrieng Bhavichitra, The Marriage and Family, p. 74.

อิทธิพลในการถ่ายทอดค่านิยมต่าง ๆ ให้แก่บุตรหลาน ถึงแม้ว่าค่านิยมบางอย่างจะเปลี่ยนไปเมื่อเด็กมีประสบการณ์มากขึ้น แต่ค่านิยมที่ได้รับจากพ่อแม่ยังคงมีอิทธิพลอยู่มาก จึงกล่าวได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อค่านิยมที่บุคคลยึดถืออยู่^๑

ค่านิยมของนักเรียนที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อและการเลือกอาชีพก็เช่นเดียวกัน คือ บิดามารดามีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและการเลือกศึกษาต่อเป็นอันดับแรก บุคคลที่มีความสำคัญรองลงไปคือ เพื่อนฝูง ญาติ บุคคลในอาชีพ บุคคลภายในโรงเรียน และ พระ

นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองเล็ก ๆ นั้น บิดามารดาและญาติพี่น้องจะมีความสำคัญมากที่สุดต่อการเลือกอาชีพ โรงเรียนมีความสำคัญรองลงมา นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ มักจะไม่คำนึงรอยตามครอบครัว จะเลือกอาชีพและเลือกศึกษาต่อด้วยความถนัดและความพอใจของตนเอง^๒

✓ นักเรียนมัธยมที่สำเร็จการศึกษาศายสามัญ ส่วนใหญ่มุ่งหวังจะเรียนต่อในมหาวิทยาลัย และนักเรียนอื่น ๆ เช่น เด็กหัดครูและอาชีวศึกษาบางส่วนก็อยากจะก้าวหน้าโดยการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาคาย^๓

๑

Nelson B. Green, " Socialization values in the Negro and East Indian Sub-Cultures of Trinidad, " Journal of Educational Psychology, p. 204.

๒

ชัชชัย ชัยจิรฉายากุล "การศึกษาของค้ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" เพื่อรับปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร หน้า ๒๕.

๓

กระทรวงศึกษาธิการ, ประมวลบทความวางแผนการศึกษา หน้า ๓๒๐.

- ในการเข้าศึกษาต่อชั้นอุดมศึกษานั้น นักเรียนจะต้องตัดสินใจเลือกวิชาที่จะศึกษาต่อ และการที่นักเรียนแต่ละคนจะเลือกเรียนวิชาหนึ่งในจำนวนหลายวิชาที่เขาชอบจะเลือกได้นั้น ย่อมแสดงว่าเขาจะต้องพิจารณาโดยอาศัยค่านิยมของตน คือเมื่อบุคคลยึดถือค่านิยม ค่านิยมนั้นจึงมีอิทธิพลต่อการเลือกแบบแผน วิธีการ และจุดมุ่งหมายของการกระทำ ค่านิยมนี้เองจะบอกลักษณะของเอกลักษณ์บุคคลหรือคุณลักษณะของกลุ่ม^๑ ดังนั้นการทราบค่านิยมของบุคคลหรือของกลุ่ม ย่อมทำให้เราเข้าใจบุคคลหรือกลุ่มของบุคคลนั้นดีขึ้น

ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาถึงความแตกต่างของค่านิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในการเลือกศึกษาต่อในวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษาว่านักเรียนจะมีค่านิยมสูงและต่ำในวิชาใด มีองค์ประกอบใดบ้างที่ทำให้ค่านิยมของนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งจะทำให้รู้จักนักเรียนดียิ่งขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้แนะแนวจัดบริการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่านิยมทางการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในหัวข้อต่อไปนี้

๑. นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในแผนกวิชาต่างกัน - จะมีค่านิยมในการเลือกศึกษาต่อต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๒. นักเรียนชายและหญิง จะมีค่านิยมในการเลือกศึกษาต่อต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๓. นักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีค่านิยมในการเลือกศึกษาต่อต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๔. นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน จะมีค่านิยมในการเลือกศึกษาต่อต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๕. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน จะมีค่านิยมในการเลือกศึกษาต่อต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๖. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน จะมีค่านิยมในการเลือกศึกษาต่อต่างกันหรือไม่ เพียงใด

ความสำคัญของการวิจัย

๑. ช่วยให้ทราบค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในการเลือกศึกษาต่อในวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา

๒. ช่วยให้ทราบองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้ค่านิยมของนักเรียนแตกต่างกัน

๓. เป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนว เพื่อหาทางให้นักเรียนศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. คำตอบของนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นคำตอบที่แท้จริงของนักเรียนและเป็นที่เชื่อถือได้

๒. นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ถือว่าเป็นผู้มีความสามารถในการประมาณอันดับค่านิยมของตนในการเลือกศึกษาต่อในวิชาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง

ขอบเขตของการวิจัย

๑. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในวิชาต่าง ๆ รวม ๑๖ วิชา ดังนี้คือ การศึกษา เกษตรศาสตร์ เทคนิค นิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี แพทยศาสตร์ พยาบาล รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ศิลปการ เศรษฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

๒. การวิจัยครั้งนี้จะกระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สายสามัญ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ จากโรงเรียนรัฐบาล ๕๕ โรงเรียน ในภาคกลางของประเทศไทย (ยกเว้นจังหวัดพระนคร-ธนบุรี) รวมทั้งสิ้น ๓๑ จังหวัด คือ กาญจนบุรี กำแพงเพชร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราก นกรนายก นครปฐม นครสวรรค์ นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ ระยอง ราชบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี อุทัยธานี และ อุทัยธานี

๓. การวิจัยครั้งนี้ จะกระทำในขอบเขตของความมุ่งหมายในการวิจัย เท่านั้น

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

"ค่านิยม" ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง ความสนใจและความปรารถนาที่ได้รับการประเมินผลอย่างดีแล้ว และพบว่ามีคุณค่าที่จะเลือก สิ่งใดที่เลือกแล้วมีคุณค่าสูงก็เรียกว่ามีค่านิยมสูง สิ่งใดที่เลือกแล้วไม่มีคุณค่าก็เรียกว่ามีค่านิยมต่ำ และสิ่งใดที่เราพยายามหลีกเลี่ยง สิ่งนั้นก็มีความนิยมในทางนิเสธ

"ค่านิยมทางการศึกษา" หมายถึง การตัดสินใจเลือกวิชาเพื่อศึกษาต่อใน ๑๖ วิชาที่กำหนดให้ดังกล่าแล้ว วิชาใดที่นักเรียนอยากเรียนมากที่สุด แสดงว่านักเรียนมีค่านิยมต่อวิชานั้นสูง วิชาใดที่นักเรียนอยากเรียนน้อย ก็แสดงว่านักเรียนมีค่านิยมต่อวิชานั้นต่ำ

"โรงเรียน" หมายถึง โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเปิดสอนสายสามัญถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดดังกล่าว

"นักเรียน" หมายถึง นักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สายสามัญ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ในโรงเรียนดังกล่าวแล้ว

"สถานภาพทางครอบครัว" หมายถึง ความสัมพันธ์ของบิดามารดาของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๖ ลักษณะ คือ อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ บิดาถึง แก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม และ บิดามารดาถึงแก่กรรม

"การศึกษาของบิดามารดา" หมายถึง ระดับการศึกษาที่บิดามารดาของนักเรียนสำเร็จจากสถานศึกษาต่าง ๆ พิจารณาเป็น ๔ ระดับคือ ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา

"ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา" หมายถึง คะแนนรวมที่ได้จากการสอบไล่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของนักเรียนแต่ละคน

"ภูมิสำเนา" หมายถึง ที่ตั้งบ้านเรือนของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล และ นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและข้อสมมุติฐาน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ได้มีผู้ศึกษาและทำการวิจัยไว้ทั้งในต่างประเทศและภายในประเทศ เท่าที่รวบรวมได้มีดังนี้

ซูเปอร์^๑ ได้สรุปข้อคิดเห็นไว้เมื่อปี ๑๙๕๗ ว่า ความสนใจต่อการศึกษาในวิทยาลัยของนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัว นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ มีแนวโน้มที่จะมุ่งหวังในอาชีพที่สูงกว่าพ่อแม่

คุก^๒ ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของเด็กชาย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและปลายในมณฑลเจฟเฟอร์สันวิสคอนซิน จำนวน ๓๘๔ คน ผลปรากฏว่าการเลือกอาชีพจะมีความสัมพันธ์กับพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับความปรารถนาทางอาชีพ สถิติปัญญาและความสนใจในอาชีพ ส่วนสภาพการแต่งงานของบิดามารดาและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญ

คอบบินส์^๓ ได้ศึกษาวิจัยความปรารถนาและความมุ่งหวังทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชายจำนวน ๔๕๒ คน ในรัฐหลุยส์เซียนา ผลปรากฏว่า

^๑ Donald E. Super, The Psychology of Careers, p. 362.

^๒ Walter Roy Cook, " Factors Associated with the Occupational Choices of Young Man " , Dissertation Abstracts, 28 (2) : 799, August, 1967.

^๓ Loy Henderson Dobbins, " Educational and Occupational Aspirations and Expectations of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes", Dissertation Abstracts, 29 (9) : 2958, March, 1969.

ครอบครัวยังมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและทางการศึกษาของนักเรียนมาก คือ บิดาจะมีอิทธิพลมากต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารดาจะมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อมากกว่าบิดา

✓ ข้อที่ ๑ ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมของรัฐหลุยส์เซียน่า โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ๙๔๑ คน ผลปรากฏว่า

๑. บิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็ก และมารดามีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจทางการศึกษาของเด็ก

๒. ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเลือกอาชีพของเด็ก

✓ ๓. การเลือกอาชีพของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัว ความพึงพอใจ ความสามารถและค่าตอบแทน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญ

อีเซลและเทต^๒ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมองอนาคตของเด็กในระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนหญิงและชายจำนวน ๔๙๒ คน ผลปรากฏว่า นักเรียนหญิงและชายมากกว่า ๑ ใน ๓ ต้องการศึกษาคือในวิทยาลัย

^๑
Vanik Silas. Eaddy, " The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes " , Dissertation Abstracts, 29 (9) : 2958, March, 1969.

^๒
Lonnle B. Ezell, and Henry H. Tate, " High School Students Look to the Future " The Journal of Educational Research, 43 : 217 - 222, November, 1955.

แซนดีน^๑ ได้วิจัยเกี่ยวกับความปรารถนาที่จะเข้าเรียนในวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมชั้นปีที่ ๙ จำนวน ๒๔๔ คน ปีที่ ๔ จำนวน ๓๕๕ คน ปีที่ ๕ จำนวน ๓๐๔ คน และชั้นปีที่ ๑๐ จำนวน ๒๙๔ คน นักเรียนทั้งหมดถูกแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มคือ กลุ่มที่ต้องการเรียนในวิทยาลัยและต้องการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ปริญญาจากวิทยาลัย กลุ่มที่ปรารถนาจะเรียนและประกอบอาชีพต่าง ๆ กันไป และกลุ่มที่ไม่ต้องการเรียนในวิทยาลัยและไม่ต้องการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ปริญญาจากวิทยาลัย ผลของการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ต้องการเข้าเรียนในวิทยาลัยมีความเชื่อถือในความสามารถของตนเอง ความเห็นชอบของบิดามารดาและฐานะทางสังคม และ ผลเฉลี่ยของการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ๆ

✓ อิริคสัน^๒ ได้วิเคราะห์คุณลักษณะบางประการ และความต้องการของ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยมิชิแกน เขารวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษา ๕๒๐ คน ผลของการศึกษาส่วนหนึ่งปรากฏว่า ทั้งชายและหญิงต่างก็มุ่งหวังที่จะเรียนปริญญาตรีและปริญญาโทให้ได้อีก ๆ กัน แต่ฝ่ายชายมุ่งหวังปริญญาสูงกว่าหญิง ผู้หญิงเป็นจำนวนมากเลือกเรียนการศึกษา แต่ชายเลือกเรียน สังคมศาสตร์ ธุรกิจ เกษตรศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ การศึกษามากตามลำดับ

^๑ Arthur C. Sandeen, "Aspiration for College" Personnel and Guidance Journal, 5 : 462 - 465, January, 1968.

^๒ Mildred Brinkmeier. Erickson, "An Analysis of Selected Characteristics and Needs of Adult Undergraduate Students Attending Michigan State University," Dissertation Abstracts, 29 (6) : 1687, December, 1968.

✓ มอริสัน^๑ ได้วิเคราะห์คุณลักษณะบางประการของนักเรียนมัธยมปลายกับการเลือกสถาบันที่จัดการศึกษาระดับหลังมัธยมปลาย โดยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๕,๐๐๐ คน ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบคำตอบแบบสอบถามกับระดับคะแนนจาก Iowa Tests of Educational Development (ITED) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. นักเรียนที่ได้คะแนนจาก ITED สูงเลือกเรียนมหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตร ๔ ปีมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำ นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำส่วนมากเลือกเรียนพาณิชย์หรือเทคนิค

๒. นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษามหาวิทยาลัย ส่วนมากเลือกเรียนมหาวิทยาลัย นักเรียนที่บิดามารดาไม่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายมักเลือกเรียนพาณิชย์หรือเทคนิค

๓. นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพอยู่ในชั้นวิชาชีพชั้นสูง ส่วนมากเลือกเรียนมหาวิทยาลัย นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพในระดับไร้มัธยมศึกษาเลือกเรียนพาณิชย์หรือเทคนิค

✓ เบอริเทอร์และฟรีดแมน (Berenter and Freedman) ได้ทำการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในแขนงธรรมชาติวิทยาและวิศวกรรมศาสตร์เป็นผู้มีความสามารถสูงและ ทิสเทิลเวท (Thistlethwaite) ได้ศึกษาพบว่าผู้ชายที่มีระดับความสามารถสูงจะเรียนในแขนงธรรมชาติวิทยาและชีววิทยามากเป็นพิเศษ แต่ผู้หญิงที่มีระดับความสามารถสูงจะเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ มากพอ ๆ กัน^๒

^๑ Max Elroy. Morrison, " An Analysis of Selected Characteristics of 1967 Iowa High School Seniors and Their Choice of An Institution Offering Post High School Education ", Dissertation Abstracts, 29 (6) : 1687, December, 1968.

^๒ Robert L. Ebel, and Others, Encyclopedia of Educational Research, 1969, p. 1321.

สำหรับในประเทศไทย ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสนใจและความต้องการในการศึกษาก่อนดังนี้คือ

เทอดศักดิ์ รัตนมณี^๑ ได้สำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มประชากรของการศึกษารังนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕ สายสามัญ ในโรงเรียน ๓ แห่ง ผลของการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกแขนงวิชาวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คือร้อยละ ๒๗.๕๐ นักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมากที่สุด คือร้อยละ ๒๔.๑๔ ส่วนแผนกศิลปะทั้งชายและหญิงเลือกเรียนวิชาครูมากที่สุด คือชายร้อยละ ๔๑.๖๗ และหญิงร้อยละ ๔๕.๐๐ นักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนเภสัชศาสตร์น้อยที่สุด คือร้อยละ ๒.๕๐ นักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนเกษตรศาสตร์น้อยที่สุด คือร้อยละ ๖.๕๐ นักเรียนแผนกศิลปะเลือกเรียนเกษตรศาสตร์น้อยที่สุด คือชายร้อยละ ๘.๓๓ และหญิงร้อยละ ๒.๕๐

* ชูถิ่น จุลทรัพย์^๒ ได้สำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน ๒๑๕ คน จากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์รวม ๕ แห่ง ผลปรากฏว่า นักเรียนชายสนใจอยากเรียนวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คือร้อยละ ๒๐.๕๖ รองลงมาคือเกษตรศาสตร์ คือร้อยละ ๑๗.๖๖ นักเรียนหญิงเลือกเรียนครูมากที่สุด คือร้อยละ ๒๐.๒๑ รองลงมาคือพยาบาล ร้อยละ ๑๕.๑๕ นักเรียนชายเลือกเรียนเภสัชศาสตร์น้อยที่สุด คือร้อยละ ๐.๔๓ นักเรียนหญิงไม่เลือกเรียนนิติศาสตร์เลย

^๑ เทอดศักดิ์ รัตนมณี "การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครสวรรค์" เพื่อรับปริญญาตรีครุศาสตร์ ๒๕๐๗.

^๒ ชูถิ่น จุลทรัพย์ "การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" เพื่อรับปริญญาตรีครุศาสตร์ ๒๕๐๘.

✓ วิไลลักษณ์ เคื่อนเพ็ญศรี^๑ ได้สำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สายสามัญ จำนวน ๒๖๕ คน ผลปรากฏว่า นักเรียนชาย
แผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คือร้อยละ ๒๗.๐๒ และ
เลือกเรียนวิทยาศาสตร์เท่ากับพาณิชยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๗ ส่วนนักเรียน
หญิงเลือกเรียนวิทยาศาสตร์มากที่สุด คือร้อยละ ๓๙.๓๙ แผนกศิลปะ นักเรียนชาย
เลือกเรียนรัฐศาสตร์มากที่สุด คือร้อยละ ๔๐.๐๐ นักเรียนหญิงเลือกเรียนอักษร-
ศาสตร์มากที่สุด คือร้อยละ ๔๕.๕๗

ประสาร เมืองหมุด^๒ ได้สำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือก
อาชีพของนักเรียนโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ผลการศึกษาส่วนหนึ่งปรากฏว่า
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ส่วนมากต้องการอาชีพที่ต้องศึกษาในระดับมหา-
วิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๑ และนักเรียนเหล่านี้มีระดับการเรียนตั้งแต่ ๖๐
เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

⊕ สุภาภรณ์ เอี่ยมจินดา^๓ ได้วิจัยเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครู
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๕ ในภาคกลางของประเทศไทย โดยใช้

^๑ วิไลลักษณ์ เคื่อนเพ็ญศรี "การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จังหวัดนนทบุรี" เพื่อรับปริญญาตรีครุศาสตร์ ๒๕๑๐.

^๒ ประสาร เมืองหมุด "การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการ
เลือกอาชีพของนักเรียนชั้นม.ศ. ๓ - ๔ โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๐๘" เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๑๑.

^๓ สุภาภรณ์ เอี่ยมจินดา "เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนัก-
เรียนชั้นม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ในภาคกลาง (เว้นพระนคร - นนทบุรี)" เพื่อรับ
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓.

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ๓๐๐๐ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนหญิงสนใจเลือกเรียนครูมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลางสนใจเลือกเรียนครูมากที่สุด คือประมาณร้อยละ ๗๑.๐๐ ส่วนเหตุผลในการเลือกเรียนครูนั้นสรุปได้ว่า เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพของบิดามารดา ไม่ได้มีผลทำให้การประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนแตกต่างกัน

* เบื้องหลังสมมุติฐานในการวิจัย *

จากผลการวิจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะเห็นได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อค่านิยมทางการศึกษาและอาชีพของเด็ก คือ บิดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารดานั้นมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อของเด็กมากกว่าบิดา ระดับการศึกษาของบิดามารดามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและการเลือกอาชีพ อาชีพของบิดามารดาและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมก็มีอิทธิพลเช่นเดียวกัน ส่วนสภาพการแต่งงานและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไม่มีผลต่อการเลือกอาชีพและเลือกเรียนต่อของเด็กอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบส่วนตัวของเด็ก ซึ่งนับว่ามีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและการเลือกศึกษาต่อของเด็กคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และเพศ เป็นต้น จะเห็นได้จากการวิจัยดังกล่าวแล้วว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงมักจะเลือกเรียนวิชาชีพชั้นสูง และมุ่งเรียนทางแขนงวิชาธรรมชาติวิทยาและวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น นักเรียนชายและหญิง จะสนใจและต้องการเลือกเรียนต่อในวิชาที่แตกต่างกัน เช่น นักเรียนชายมักเลือกเรียนแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เป็นต้น ส่วนนักเรียนหญิงมักจะเลือกเรียนการศึกษา อักษรศาสตร์ พยาบาล เป็นต้น และยิ่งปรากฏว่าพื้นฐานความรู้ของเด็กก็มีความสำคัญต่อความต้องการในการเลือกเรียนต่อเช่นเดียวกัน คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในแผนกวิทยาศาสตร์และศิลปะ จะมีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนวิชาแตกต่างกันด้วย

การวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวกับค่านิยมในการเลือกเรียนก่อนนั้น ส่วนใหญ่ เป็นการวิจัยเพียงเพื่อทราบว่าวิชาใดเป็นวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนมากที่สุด และ นักเรียนแต่ละแผนกเช่นแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์ เลือกเรียนวิชาใดมากที่สุด นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกเรียนวิชาใดมากที่สุด แต่ไม่ได้เปรียบเทียบความแตกต่างอย่างแน่ชัด อีกทั้งยังไม่ได้วิจัยองค์ประกอบซึ่งมีอิทธิพลต่อค่านิยมของเด็ก เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และเนื่องจากบิดามีอิทธิพลมากต่อการเลือกอาชีพ และมารดามีอิทธิพลมากต่อการเลือกเรียนต่อ หรือ การตัดสินใจดังกล่าวแล้ว ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า การมีชีวิตอยู่ สภาพ การสมรสของบิดามารดา น่าจะเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อ ของเด็ก นอกจากนี้เด็กที่อาศัยอยู่ในภูมิลำเนาที่แตกต่างกันก็น่าจะมีค่านิยมแตกต่างกันด้วย เพราะการที่เด็กอยู่ในภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน น่า จะมีผลทำให้ค่านิยมของเด็กพัฒนาขึ้นในแนวทางที่ต่างกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาถึงค่านิยมของนักเรียน ในการเลือกเรียนต่อว่าจะมีองค์ประกอบใดบ้างที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อ ของเด็กและองค์ประกอบเหล่านั้นจะทำให้ค่านิยมทางการศึกษาของเด็กแตกต่างกันจริงหรือไม่

สมมุติฐานในการวิจัย

๑. นักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์ น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา แตกต่างกัน
๒. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา แตกต่างกัน
๓. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน
๔. นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน

๕. นักเรียนที่ติดตามการมีระดับการศึกษาต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน

๖. นักเรียนที่อาศัยอยู่ในภูมิละแวกต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สายสามัญ ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ในภาคกลาง (ยกเว้นพระนครศรี-ธนบุรี) จำนวน ๓๑ จังหวัด

ตาราง ๑ แสดงจังหวัด และ โรงเรียน ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

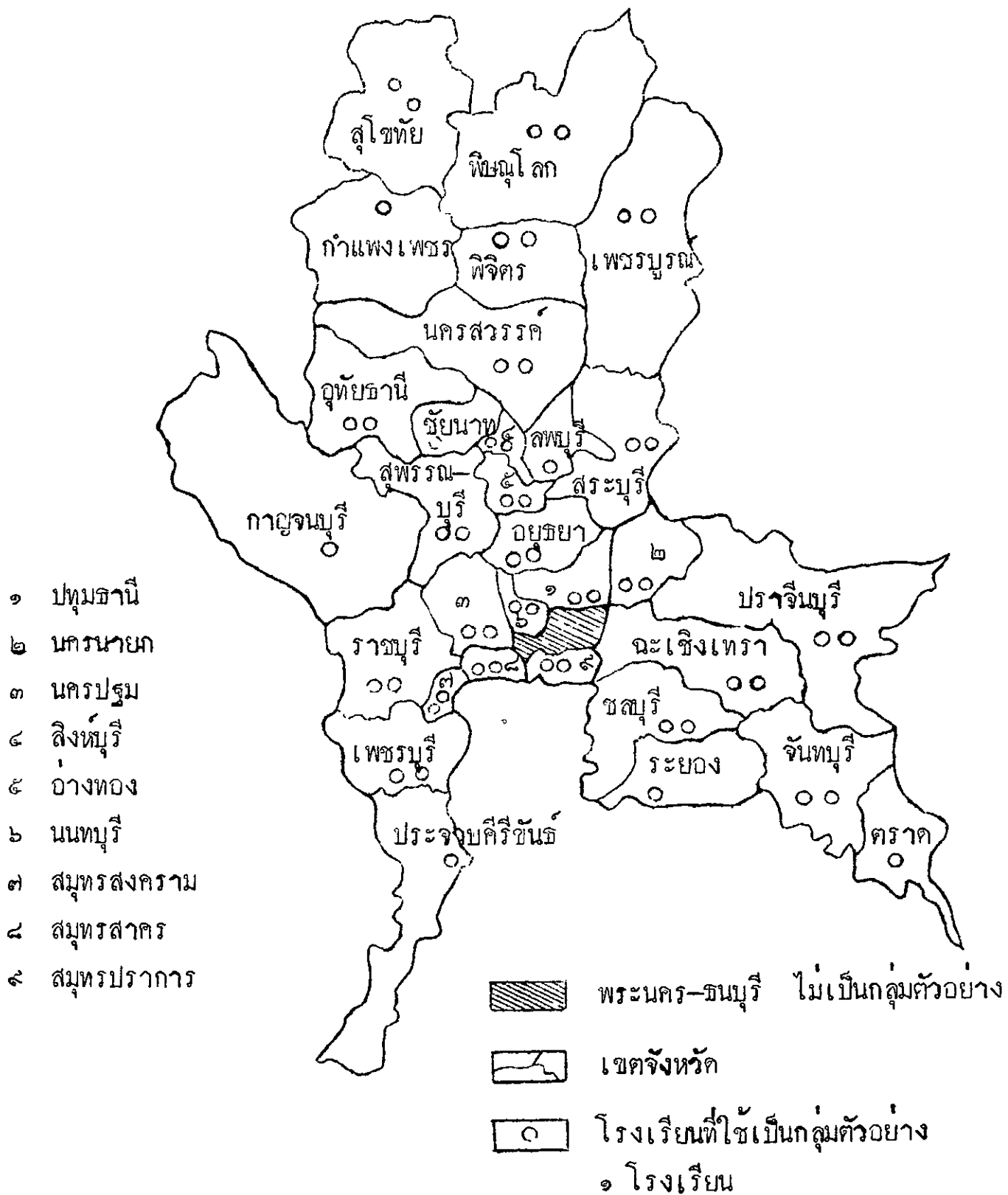
จังหวัด	โรงเรียน
กาญจนบุรี	วิสุทธรังษี
กำแพงเพชร	วัชรราษฎร์วิทยาลัย
จันทบุรี	เบญจมราชูทิศ
	ศรียานุสรณ์
ฉะเชิงเทรา	เบญจมราชรังสฤษฎิ์
	คัคครุณี
ชลบุรี	ชลราษฎร์อำรุง
	ชลกันยานุกูล
ชัยนาท	วิชัยบำรุงราษฎร์
คราก	ตราษตระการคุณ
นครนายก	นาครส่ำสงเคราะห์
	ศรีนครนายก
นครปฐม	พระปฐมวิทยาลัย
	ราชินีบูรณะ

ตาราง ๑ (ต่อ)

จังหวัด	โรงเรียน
นครสวรรค์	นครสวรรค์
นนทบุรี	สตรีนครสวรรค์
ปทุมธานี	สตรีนนทบุรี
ประจวบคีรีขันธ์	วัดเขมาภิรตาราม
ปราจีนบุรี	ปทุมวิไล
พิจิตร	คณะราษฎรบำรุง ๓
พิษณุโลก	ประจวบวิทยาลัย
เพชรบุรี	ปราจีนราษฎรบำรุง
เพชรบูรณ์	ปราจีนกัลยาณี
ระยอง	พิจิตรวิทยาคม
ราชบุรี	พิจิตรกัลยาณี
ลพบุรี	พิษณุโลกพิทยาคม
	เฉลิมขวัญสตรี
	พรหมานุสรณ์
	เบญจมาศเทพฤกษ์
	เพชรพิทยาคม
	วิทยานุกูลสุนารี
	ระยอง รมิตรอุปถัมภ์
	เบญจมาศราษฎร์
	ราชโบริกานุเคราะห์
	พิบูลวิทยาลัย

ตาราง ๑ (ต่อ)

จังหวัด	โรงเรียน
สมุทรปราการ	สมุทรปราการ สตรีสมุทรปราการ
สมุทรสงคราม	กรีฑาสโมสร ถาวรานุกุล
สมุทรสาคร	สมุทรสาครวิทยาลัย สมุทรสาครบูรณะ
สระบุรี	สระบุรี สหวิทยัง
สิงห์บุรี	สิงห์พัฒนพาห สตรีสิงห์บุรี
สุโขทัย	สุโขทัยวิทยาคม อุดมครุณี
สุพรรณบุรี	กร รณสูตศึกษาลัย สงวนหญิง
อยุธยา	อยุธยาวิทยาลัย จอมสุรางค์อุปถัมภ์
อ่างทอง	ปัทมโรจน์ราษฎร์บำรุง สตรีอ่างทอง
อุทัยธานี	อุทัยทวีเวท เบญจมราชูทิศ

ภาพ ๑ แสดงจังหวัดและจำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง ๒ แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๓
ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน	นักเรียนม.ศ.๕ทั้งหมด			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง			ร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
วิสุทธิรังษี	๑๘	๓	๒๑	๑๐	๕	๑๕	๖๐.๐๐
วัชรราชวิทยาลัย	๑๑	๖	๑๗	๔	๔	๘	๔๗.๐๖
เบญจมาภูกิศจี	๓๕	๒๘	๖๓	๓	๕	๘	๑๒.๖๐
ศรียานุสรณ์	๔	๔๔	๔๘	—	๘	๘	๑๕.๐๐
เบญจมาภูกิศจี	๖๔	๔๓	๑๐๗	๘	๔	๑๒	๑๑.๑๗
กัศกร	๒	๒๔	๒๖	๒	๔	๖	๒๓.๐๗
ชลราชวิทยาลัย	๘๕	๔๕	๑๓๐	๑๑	๖	๑๗	๑๓.๐๘
ชลนันทวิทยาลัย	๘	๓๑	๓๙	๘	๑๑	๑๙	๔๘.๐๐
วิชัยบำรุงราษฎร์	๑๔	๖	๒๐	๘	๔	๑๒	๖๐.๐๐
ตราขระการคุณ	๑๐	๑๖	๒๖	๔	๔	๘	๓๐.๐๐
นาครศาสตร์เกราะ	๒๔	๓	๒๗	—	—	—	— *
ศรีนครนายก	๑	๖	๗	—	—	—	— *
พระปฐมวิทยาลัย	๔๓	๒๓	๖๖	๓	๖	๙	๑๔.๗๐
ราชินีบูรณะ	๓	๖๒	๖๕	๓	๑๓	๑๖	๒๔.๖๒
นครสวรรค์	๓๔	๑๔	๔๘	๓	๓	๖	๑๒.๕๐
สตรีนครสวรรค์	๖	๒๕	๓๑	๕	๕	๑๐	๓๒.๒๖
สตรีนันทบุรี	๒๑	๔๖	๖๗	๓	๘	๑๑	๑๖.๔๒
วัดเขมาภิรตาราม	๑๐๖	๖๔	๑๗๐	๘	๔	๑๒	๗.๐๖
ปทุมวิไล	๑๔	๑๖	๓๐	๔	๔	๘	๒๖.๖๗
คณะราษฎร์บำรุง ๓	๕	๓	๘	๓	๓	๖	๗๕.๐๐

ตาราง ๒ (ต่อ)

โรงเรียน	นักเรียนม.ศ.๕ทั้งหมด			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง			ร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ประจวบวิทยาลัย	๕	๕	๑๐	๔	๕	๙	๙๐.๐๐
ปราชญ์ราษฎรบำรุง	๑๕	๗	๒๒	๗	๒	๙	๔๐.๙๑
ปราชญ์กัลยาณี	๕	๓๖	๔๑	๔	๖	๑๐	๒๔.๓๙
พิจิตรวิทยาคม	๑๓	๕	๑๘	๗	๒	๙	๕๐.๐๐
พิจิตรกัลยาณี	๑	๖	๗	๑	๖	๗	๑๐๐.๐๐
พิษณุโลกพิทยาคม	๑๑๗	๘๕	๒๐๒	๘	๙	๑๗	๘.๔๒
เฉลิมขวัญสตรี	๖	๓๘	๔๔	๓	๓	๖	๑๓.๖๔
พรหมานุสรณ์	๖๗	๓๐	๙๗	๙	๕	๑๓	๑๓.๔๐
เบญจมาศเทพฤทธิศ	๑	๒๑	๒๒	๑	๗	๘	๓๖.๘๒
เพชรพิทยาคม	๑๐	๑๐	๒๐	๔	๒	๖	๓๐.๐๐
วิทยานุกูลสุนารี	๑	๔	๑๐	๑	๔	๕	๕๐.๐๐
ระยองมิตรอุปถัมภ์	๕	๔	๙	๓	๔	๗	๗๗.๗๘
เบญจมาศราษฎร์	๓๐	๒๑	๕๑	๘	๘	๑๖	๓๑.๓๗
ราชโบริกานุเคราะห์	๘	๔๕	๕๓	๔	๑๒	๑๖	๒๒.๒๒
พิบูลวิทยาลัย	๖๐	๘๑	๑๔๑	๙	๖	๑๕	๑๐.๖๖
สมุทรปราการ	๓๖	๒	๓๘	๖	๒	๘	๒๑.๐๕
สตรีสมุทรปราการ	๓๑	๑๐๖	๑๓๗	๘	๖	๑๔	๑๐.๒๒
ศรีราชาสมุทร	๒๒	๒๗	๔๙	๑๓	๕	๑๘	๖๖.๖๗
ถาวรานุกุล	๓	๑๔	๒๒	๑	๖	๗	๓๑.๘๒
สมุทรสาครวิทยาลัย	๑๐	๓	๑๓	๗	๓	๑๐	๗๖.๙๒
สมุทรสาครบูรณะ	๒	๑๒	๑๔	๒	๗	๙	๖๔.๒๘

ตาราง ๒ (ต่อ)

โรงเรียน	นักเรียนม.ศ.๕ทั้งหมด			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง			ร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
สระบุรี	๓๓	๑๙	๕๒	๑๒	๕	๑๗	๓๒.๖๙
สหายหญิง	๖	๒๒	๒๘	๓	๔	๗	๒๕.๐๐
สิงห์พัฒนา	๒๒	๒๑	๔๓	๑๐	๘	๑๘	๔๑.๘๖
สตรีสิงห์บุรี	๔	๑๔	๑๘	๓	๔	๗	๓๘.๘๙
สุโขทัยวิทยาคม	๑๕	๑๗	๓๒	๕	๕	๑๐	๓๑.๒๕
อุดมครุณี	๕	๑๕	๒๐	๕	๓	๘	๔๐.๐๐
กรรมศาสตร์ศึกษาลัย	๓๐	๑๗	๔๗	๙	๕	๑๔	๒๙.๗๙
สงวนหญิง	๗	๑๖	๒๓	๔	๕	๙	๓๙.๑๓
อยุธยาวิทยาลัย	๓๑	—	๓๑	๑๐	—	๑๐	๓๓.๒๓
จอมสุรางค์อุปถัมภ์	—	๑๒	๑๒	—	๘	๘	๖๖.๖๗
ปัทมโรจน์ราษฎร์บำรุง	๑๐	๕	๑๕	๕	๕	๑๐	๖๖.๖๗
สตรีอ่างทอง	๕	๙	๑๔	๕	๕	๑๐	๗๑.๔๓
อุทัยทวีเวท	๘	๑๔	๒๒	๒	๕	๗	๓๑.๘๒
เบญจมาภานุทิศ	๒	๖	๘	—	๕	๕	๖๒.๕๐
รวม			๑๕๓๓	๒๘๗	๒๙๓	๕๘๐	๒๖.๕๓

* โรงเรียนทั้ง ๒ แห่งส่งแบบสอบถามคืนมาล่าช้ามาก จึงจำเป็นต้องตัดออก
จากกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล การสร้างแบบสอบถามนั้นอาศัยความรู้จากการวิจัยของแมรี แองเกล^๑ เป็นแนวทาง และยังอาศัยเอกสารของสภาการศึกษา หลักสูตรของสถาบันต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษามาประกอบเนื้อหาของแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วยชื่อโรงเรียน จังหวัด แผนก เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และ ภูมิสำเนา

ตอนที่ ๒ เป็นคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามโดยละเอียด พร้อมทั้งคำอธิบายถึงลักษณะของวิชาทั้ง ๑๖ วิชา

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามแบบ Q - Sort ซึ่งมีวิชาให้นักเรียนเลือก ๑๐ วิชา ให้นักเรียนจัดอันดับออกเป็น ๙ อันดับ (ดูภาคผนวกประกอบ)

เมื่อร่างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามไปทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่น โดยนำไปทดสอบ ๒ ครั้ง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง และ โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จำนวน ๕๐ คน ระยะเวลาระหว่างการทดสอบทั้งสองครั้งนี้น่าจะห่างกันประมาณ ๑ สัปดาห์ จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร The Spearman Rank order coefficient :

^๑ Mary Engel, The Stability of The Self - Concept in Adolescence, Dissertation, The Graduate School George Peabody College for Teachers, 1956.

$$r = 1 - \frac{6 \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .๘๘

การรวบรวมข้อมูล

ทำการรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังอาจารย์ใหญ่โรงเรียนดังกล่าวแล้ว รวมแบบสอบถามทั้งสิ้นประมาณ ๙๒ ฉบับ เมื่อคัดเลือกรายที่มีคำตอบไม่สมบูรณ์ออกแล้วเหลือ ๕๘๐ ฉบับ หรือร้อยละ ๘๐.๕๖ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง ๕๘๐ คน

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปร

ก. แผนก

แผนกศิลปะ ๑๔๓ คน

แผนกวิทยาศาสตร์ ๓๘๗ คน

ข. เพศ

นักเรียนชาย ๒๘๗ คน

นักเรียนหญิง ๒๘๓ คน

ค. แหล่งภูมิทัศน์ทางการศึกษา

จำแนกนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่มตามระดับคะแนนสอบไล่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แต่เนื่องจากนักเรียนมาจากโรงเรียนที่ต่างภาคการศึกษากัน ข้อสอบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นข้อสอบคนละชุดกัน จึงอาจทำให้การแบ่งนักเรียนตามระดับคะแนนสอบไล่ออกเป็นกลุ่ม ๆ มีการผิดพลาดได้บ้างเล็กน้อย แต่ความแตกต่างนี้ย่อมไม่ห่างไกลกันมากนัก เพราะข้อสอบเป็นข้อสอบภาค ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างมาจากภาคการศึกษา ๑ , ๕ , ๖ , ๗ และ ๑๒ ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าข้อสอบจากภาคการศึกษาทั้ง ๕ อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

ในการวิจัยครั้งนี้จำแนกนักเรียนตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาออกเป็นกลุ่มต่ำ (๕๐ - ๖๔ เปอร์เซ็นต์) กลุ่มปานกลาง (๖๕ - ๗๙ เปอร์เซ็นต์) และกลุ่มสูง (๘๐ - ๘๙ เปอร์เซ็นต์)

จำนวนนักเรียนกลุ่มต่ำ	๑๑๕	คน
จำนวนนักเรียนกลุ่มปานกลาง	๓๗๙	คน
จำนวนนักเรียนกลุ่มสูง	๘๖	คน

ง. สถานภาพทางครอบครัว

จำแนกนักเรียนตามสถานภาพทางครอบครัวออกเป็น ๖ กลุ่ม คือ

บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	๔๔๕	คน
บิดามารดาหย่าร้าง	๗	คน
บิดามารดาแยกกันอยู่	๒๓	คน
บิดาถึงแก่กรรม	๑๖	คน
มารดาถึงแก่กรรม	๔๓	คน
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	๖	คน

จ. การศึกษาของบิดา

บิดามีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	๔๖	คน
บิดาสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา	๑๘๗	คน
บิดาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	๒๕๐	คน
บิดาสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๔๗	คน

ฉ. การศึกษาของมารดา

มารดามีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	๑๓๑	คน
มารดาสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา	๒๔๙	คน
มารดาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	๑๔๑	คน
มารดาสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๙	คน

ข. การศึกษาของบิดากับมารดา

บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา	๒๗๒	คน
บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา	๒๖๕	คน
บิดามีการศึกษาค่ำกว่ามารดา	๔๓	คน

ข. ภูมิสำเนา

จำแนกนักเรียนตามภูมิสำเนาออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

นักเรียนที่มีภูมิสำเนาอยู่ในเขตเทศบาล	๓๒๙	คน
นักเรียนที่มีภูมิสำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาล	๔๑	คน
นักเรียนที่มีภูมิสำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล	๑๖๐	คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ได้นำมาดำเนินการเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๑. ตรวจนับคะแนนโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer) โดยแจกแจงอันดับทั้ง ๗ อันดับของแต่ละวิชาไปตามตัวแปรต่าง ๆ

ในการตรวจนับคะแนนโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์นั้นได้ใช้ตัวเลขแทนข้อความดังต่อไปนี้

แผนก :	๑	แทน	แผนกศิลปะ
	๒	แทน	แผนกวิทยาศาสตร์
เพศ :	๑	แทน	ชาย
	๒	แทน	หญิง

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา :

๐	แทน	สอบได้คะแนนร้อยละ	๕๐ - ๕๔
๑	แทน	" " "	๕๕ - ๕๙
๒	แทน	" " "	๖๐ - ๖๔
๓	แทน	" " "	๖๕ - ๖๙

๔	แทน	สอบไล่ได้คะแนนร้อยละ	๗๐ — ๗๔
๕	แทน	" " "	๗๕ — ๗๙
๖	แทน	" " "	๘๐ — ๘๔
๗	แทน	" " "	๘๕ — ๘๙
๘	แทน	" " "	๙๐ — ๙๔
๙	แทน	" " "	๙๕ — ๙๙

สถานภาพทางครอบครัว :

- ๐ แทน บิดาและมารดาถึงแก่กรรม
- ๕ แทน บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน
- ๖ แทน บิดาและมารดาหย่าร้างกัน
- ๗ แทน บิดามารดาแยกกันอยู่
- ๘ แทน บิดาถึงแก่กรรม
- ๙ แทน มารดาถึงแก่กรรม

การศึกษาของบิดา :

- ๑ แทน ต่ำกว่า ป.๔
- ๒ แทน ป.๔
- ๓ แทน ต่ำกว่า ม.๖ (ม.ศ.๓)
- ๔ แทน ม.๖ (ม.ศ.๓)
- ๕ แทน ม.๘ หรือเทียบเท่า
- ๖ แทน อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- ๗ แทน ปริญญาตรี
- ๘ แทน สูงกว่าปริญญาตรี

การศึกษาของมารดา :

- ๑ แทน ต่ำกว่า ป.๔
- ๒ แทน ป.๔
- ๓ แทน ต่ำกว่า ม.๖ (ม.ศ.๓)

- ๔ . แทน ม.๖ (ม.ก.๓)
 ๕ แทน ม.๘ หรือเทียบเท่า
 ๖ แทน อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
 ๗ แทน ปริญญาตรี
 ๘ แทน สูงกว่าปริญญาตรี

ภูมิสำเนา :

- ๑ แทน ในเขตเทศบาล
 ๒ แทน ในเขตสุขาภิบาล
 ๓ แทน นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

๒. ให้คะแนนอันดับของค่านิยมแต่ละค่านิยม คือ

อันดับ ๑	เท่ากับ	๗	คะแนน
อันดับ ๒	"	๖	คะแนน
อันดับ ๓	"	๕	คะแนน
อันดับ ๔	"	๔	คะแนน
อันดับ ๕	"	๓	คะแนน
อันดับ ๖	"	๒	คะแนน
อันดับ ๗	"	๑	คะแนน

คูณคะแนนกับอันดับของค่านิยมจนครบทั้ง ๑๖ ค่านิยม แล้วรวมคะแนนของแต่ละค่านิยม

๓. นำคะแนนรวมของแต่ละค่านิยม ไปหารายเฉลี่ย (Mean) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$r_s = \frac{\sum x^2 + \sum y^2 - \sum d^2}{2 \sqrt{\sum x^2 \sum y^2}} \quad ๑$$

เมื่อ r_s แทน ค่าสถิติของ rank correlation coefficient
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมยกกำลังสองของอันดับในกลุ่มที่ ๑
 $\sum y^2$ แทน ผลรวมยกกำลังสองของอันดับในกลุ่มที่ ๒
 $\sum d^2$ แทน ผลรวมยกกำลังสองของผลต่างของอันดับ
 ระหว่างกลุ่ม ๑ และกลุ่ม ๒

^๑
Ibid. p. 207.

บทที่ ๔

ผลของการวิจัย

ในบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแปลผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งผลของการวิจัยออกเป็น ๙ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์การเลือกเรียน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยการให้น้ำหนักคะแนนและการจัดอันดับตามน้ำหนักคะแนนของแต่ละวิชา

ตอนที่ ๒ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์

ตอนที่ ๓ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายและหญิง

ตอนที่ ๔ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ปานกลาง และสูง

ตอนที่ ๕ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม และ มารดาถึงแก่กรรม

ตอนที่ ๖ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และ ระดับอุดมศึกษา

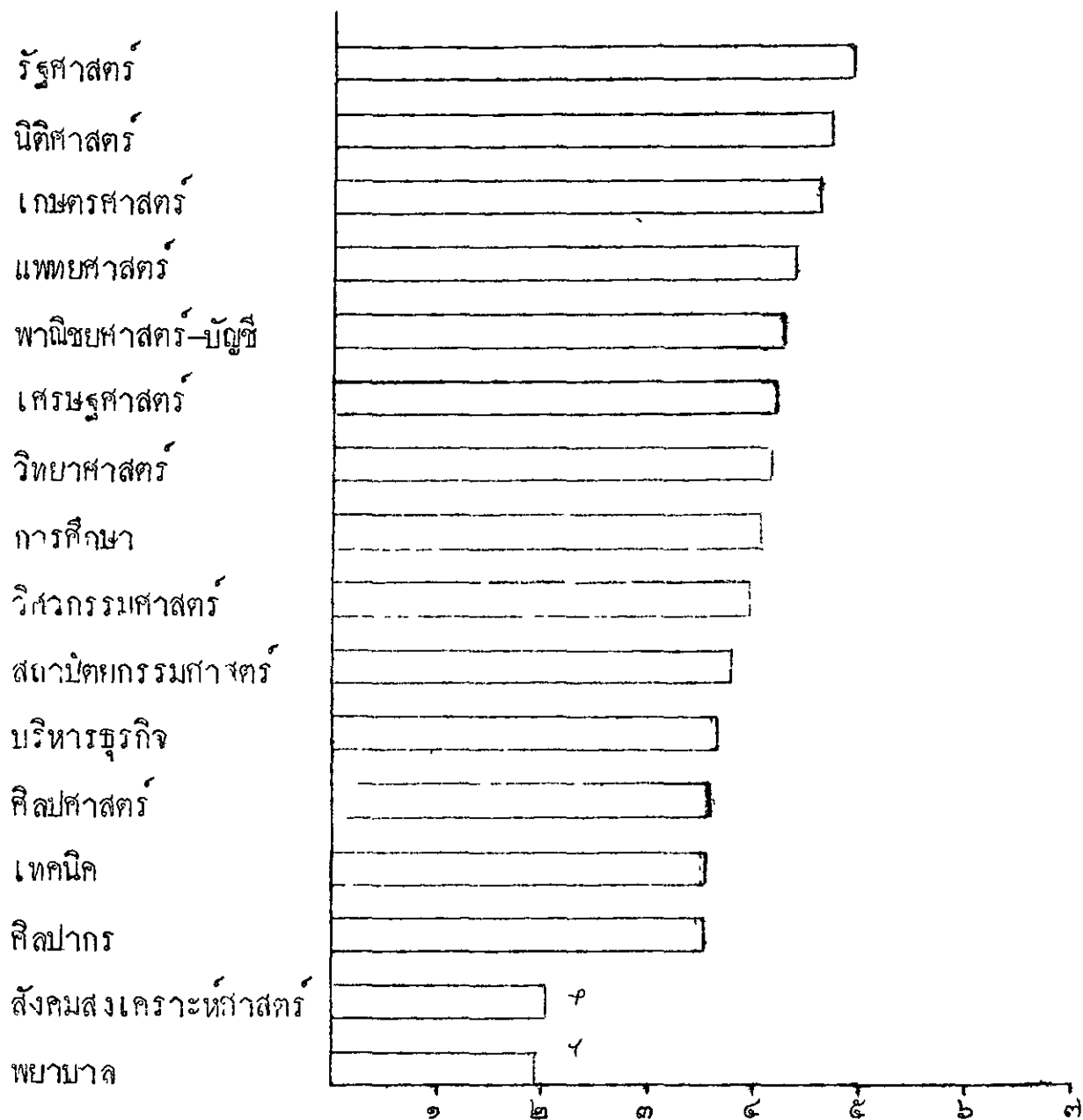
ตอนที่ ๗ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล และ นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๑

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการแสดงน้ำหนักคะแนนและการจัดลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนของแต่ละวิชาที่ได้รับจากการเลือกเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง ๓ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนในแต่ละวิชา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๒๘๖๐	๔.๕๓
๒	นิติศาสตร์	๒๗๔๒	๔.๗๑
๓	เกษตรศาสตร์	๒๖๗๕	๔.๖๑
๔	แพทยศาสตร์	๒๕๒๑	๔.๓๕
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๔๗๓	๔.๒๖
๖	เศรษฐศาสตร์	๒๔๕๘	๔.๒๓
๗	วิทยาศาสตร์	๒๔๕๒	๔.๒๒
๘	การศึกษา	๒๓๖๓	๔.๐๗
๙	วิศวกรรมศาสตร์	๒๓๑๘	๓.๙๔
๑๐	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๑๘๑	๓.๗๖
๑๑	บริหารธุรกิจ	๒๑๒๕	๓.๖๖
๑๒	ศิลปศาสตร์	๒๑๑๐	๓.๖๔
๑๓	เกณิติก	๒๐๖๗	๓.๕๖
๑๔	ศิลปากร	๒๐๖๑	๓.๕๕
๑๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๐๐๑	๓.๔๐
๑๖	พยาบาล	๑๙๒๑	๓.๓๑

ภาพ ๒ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา

จะเห็นว่านักเรียนเลือกเรียนต่อในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมา คือ นิติศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อน้อย คือ ศิลปากร สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และ พยาบาล ตามลำดับ

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๒

เป็นผลการวิจัยที่แสดง ลำดับที่ น้ำหนักคะแนน รายเฉลี่ย ของแต่ละวิชา เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างในการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนก ศิลปะกับวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการสหสัมพันธ์ของการเลือกทั้ง ๑๖ วิชาของนักเรียน ทั้งสองแผนก ดังปรากฏในตาราง ๔, ๕, ๖, และ ๗

ตาราง ๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียน ในแต่ละวิชาของนักเรียนแผนกศิลปะ

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	ร.
๑	รัฐศาสตร์	๑๐๒๓	๕.๓๒
๒	ศิลปศาสตร์	๙๔๑	๔.๘๓
๓	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๘๘๒	๔.๕๖
๔	การกีฬา	๘๖๙	๔.๕๐
๕	เศรษฐศาสตร์	๘๕๓	๔.๔๔
๖	ศิลปากร	๘๐๓	๔.๑๖
๗	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๐๒	๔.๑๕
๘	นิติศาสตร์	๘๐๑	๔.๑๕
๙	บริหารธุรกิจ	๗๗๒	๔.๐๐
๑๐	เกษตรศาสตร์	๗๔๓	๓.๘๓
๑๑	พยาบาล	๗๑๒	๓.๖๘

ตาราง ๔ (ต่อ)

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	Σ
๑๒	เทคนิค	๖๘๘	๓.๕๖
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖๖๘	๓.๔๖
๑๔	แพทยศาสตร์	๕๗๗	๒.๙๘
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๕๓๗	๒.๗๘
๑๖	วิทยาศาสตร์	๕๒๘	๒.๗๓

จากตาราง ๔ ปรากฏนักเรียนแผนกศิลปะ เลือกเรียนต่อในวิชา
รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมา คือ ศิลปศาสตร์ และ พาณิชยศาสตร์และการ-
บัญชี ส่วนวิชาที่เลือกเรียนน้อย คือ แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ
วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

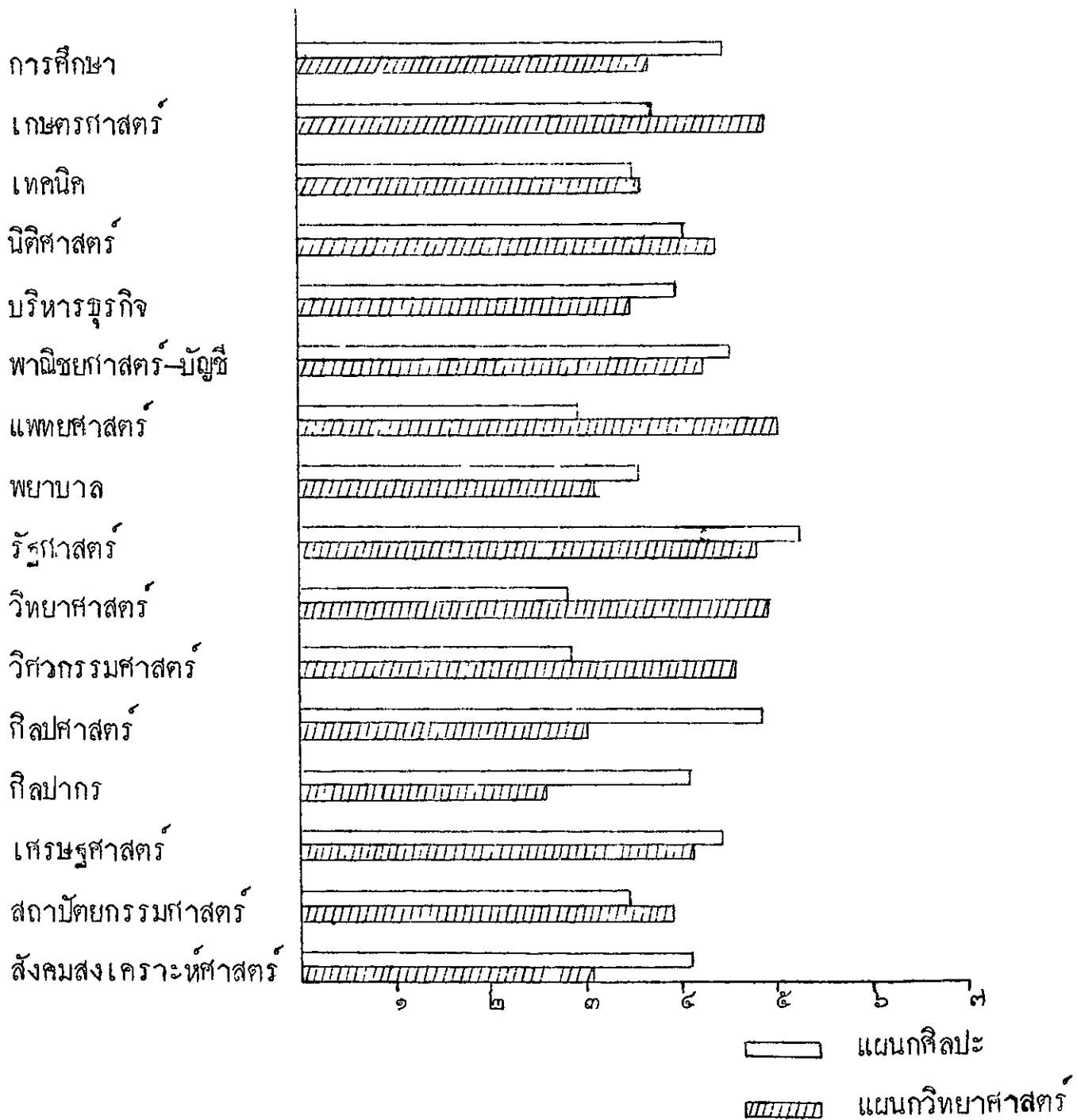
ตาราง ๕ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียน
ในแต่ละวิชาของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	Σ
๑	แพทยศาสตร์	๑๙๔๔	๕.๐๒
๒	วิทยาศาสตร์	๑๙๒๔	๔.๙๗
๓	เกษตรศาสตร์	๑๙๑๖	๔.๙๕
๔	รัฐศาสตร์	๑๘๓๓	๔.๗๓
๕	วิศวกรรมศาสตร์	๑๗๘๒	๔.๖๐
๖	นิติศาสตร์	๑๗๐๑	๔.๓๙

ตาราง ๕ (ต่อ)

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๖๖๔	๔.๒๙
๘	เกษตรศาสตร์	๑๖๐๑	๔.๑๓
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๕๑๓	๓.๙๐
๑๐	การศึกษา	๑๔๙๔	๓.๘๖
๑๑	เทคนิค	๑๔๑๔	๓.๖๕
๑๒	บริหารธุรกิจ	๑๓๖๖	๓.๕๒
๑๓	พยาบาล	๑๒๐๙	๓.๑๒
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๑๙๙	๓.๐๙
๑๕	ศิลปศาสตร์	๑๑๖๙	๓.๐๒
๑๖	ศิลปากร	๑๐๓๙	๒.๖๘

จากการวางข้างบนนี้ ปรากฏว่านักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนต่อมากที่สุด ในวิชาแพทยศาสตร์ รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนวิชาที่นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ ศิลปากร ตามลำดับ

ภาพ ๓ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา
ของนักเรียนแผนกศิลป์ และ แผนกวิทยาศาสตร์

ตาราง ๖ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อ
ใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์

วิชา	แผนกศิลปะ $\frac{1}{6}$		แผนกวิทยาศาสตร์ $\frac{1}{6}$		→ 32 0
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	
การศึกษา	๔.๕๐	๒๔.๐ /	๓.๘๖	๑๓.๐ ✓	$H = .๐๕๑๑$ 18 5 15 5 27 6
เกษตรศาสตร์	๓.๘๓	๑๔.๐ /	๔.๙๕	๒๙.๐ /	
เทคนิค	๓.๕๖	๑๐.๐ /	๓.๖๕	๑๑.๐ ✓	
นิติศาสตร์	๔.๑๕	๑๘.๕ /	๔.๓๘	๒๒.๐ ✓	
บริหารธุรกิจ	๔.๐๐	๑๖.๐ /	๓.๕๒	๙.๐ /	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๕๖	๒๕.๐ /	๔.๒๙	๒๑.๐ /	
แพทยศาสตร์	๒.๙๘	๔.๐ /	๕.๐๒	๓๑.๐ /	
พยาบาล	๓.๖๘	๑๒.๐ /	๓.๑๒	๗.๐ /	
รัฐศาสตร์	๕.๓๒	๓๒.๐ /	๔.๗๓	๒๗.๐ /	
วิทยาศาสตร์	๒.๗๓	๒.๐ /	๔.๙๗	๓๐.๐ /	
วิศวกรรมศาสตร์	๒.๙๘	๓.๐ /	๔.๖๐	๒๖.๐ /	
ศิลปศาสตร์	๔.๘๗	๒๘.๐ /	๓.๐๒	๕.๐ ✓	
ศิลปากร	๔.๑๖	๒๐.๐ /	๒.๖๘	๑.๐ ✓	
เกษตรศาสตร์	๔.๔๔	๒๓.๐ /	๔.๑๓	๑๗.๐ ✓	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๔๖	๘.๐ /	๓.๙๐	๑๕.๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔.๑๕	๑๘.๕ /	๓.๐๘	๖.๐ /	

ค่า $H = .๐๕๑๑$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกเรียน
ต่อใน ๑๖ วิชาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ซึ่งชี้ให้
เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า

นักเรียนที่เรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาต่างกั
นั้นคือ ลำดับที่ของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยา-
ศาสตร์ มาจากลำดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

ตาราง ๓ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์
ในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา

วิชา	แผนกศิลปะ		แผนกวิทยาศาสตร์		
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	
การศึกษา	๔.๕๐	๑๓.๐๐	๓.๘๖	๗.๐๐	$r = -.๓๖$
เกษตรศาสตร์	๓.๘๗	๗.๐๐	๔.๔๕	๑๔.๐๐	
เทคนิค	๓.๕๖	๕.๐๐	๓.๖๕	๖.๐๐	
นิติศาสตร์	๔.๑๕	๔.๕๐	๔.๓๔	๑๑.๐๐	
บริหารธุรกิจ	๔.๐๐	๘.๐๐	๓.๕๒	๕.๐๐	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๕๖	๑๔.๐๐	๔.๒๔	๑๐.๐๐	
แพทยศาสตร์	๒.๔๘	๓.๐๐	๕.๐๒	๑๖.๐๐	
พยาบาล	๓.๖๘	๖.๐๐	๓.๑๒	๔.๐๐	
รัฐศาสตร์	๕.๓๒	๑๖.๐๐	๔.๗๓	๑๓.๐๐	
วิทยาศาสตร์	๒.๗๓	๑.๐๐	๔.๔๗	๑๕.๐๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๒.๗๘	๒.๐๐	๔.๖๐	๑๒.๐๐	
ศิลปศาสตร์	๔.๘๗	๑๕.๐๐	๓.๐๒	๒.๐๐	
ศิลปากร	๔.๑๖	๑๑.๐๐	๒.๖๘	๑.๐๐	
เศรษฐศาสตร์	๔.๔๔	๑๒.๐๐	๔.๑๓	๙.๐๐	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๔๖	๔.๐๐	๓.๙๐	๘.๐๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔.๑๕	๔.๕๐	๓.๐๔	๓.๐๐	

จะเห็นได้ว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะกับแผนกวิทยาศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

สรุปผลการวิจัยตอนที่ ๒ ได้ดังนี้

วิชาที่นักเรียนแผนกศิลปะเลือกเรียนมากที่สุด คือ รัฐศาสตร์ รองลงมา คือ ศิลปศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนต่อในวิชาแพทยศาสตร์มากที่สุด รองลงมา คือ วิชาวิทยาศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ

วิชาที่นักเรียนแผนกศิลปะเลือกเรียนน้อย คือ แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์นั้นเลือกเรียนต่่อน้อยในวิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ พยาบาล ตามลำดับ

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๓

เป็นผลการวิจัยที่แสดง ลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของการเลือกเรียนใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายและหญิง ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๘ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียน
ในแต่ละวิชาของนักเรียนชาย

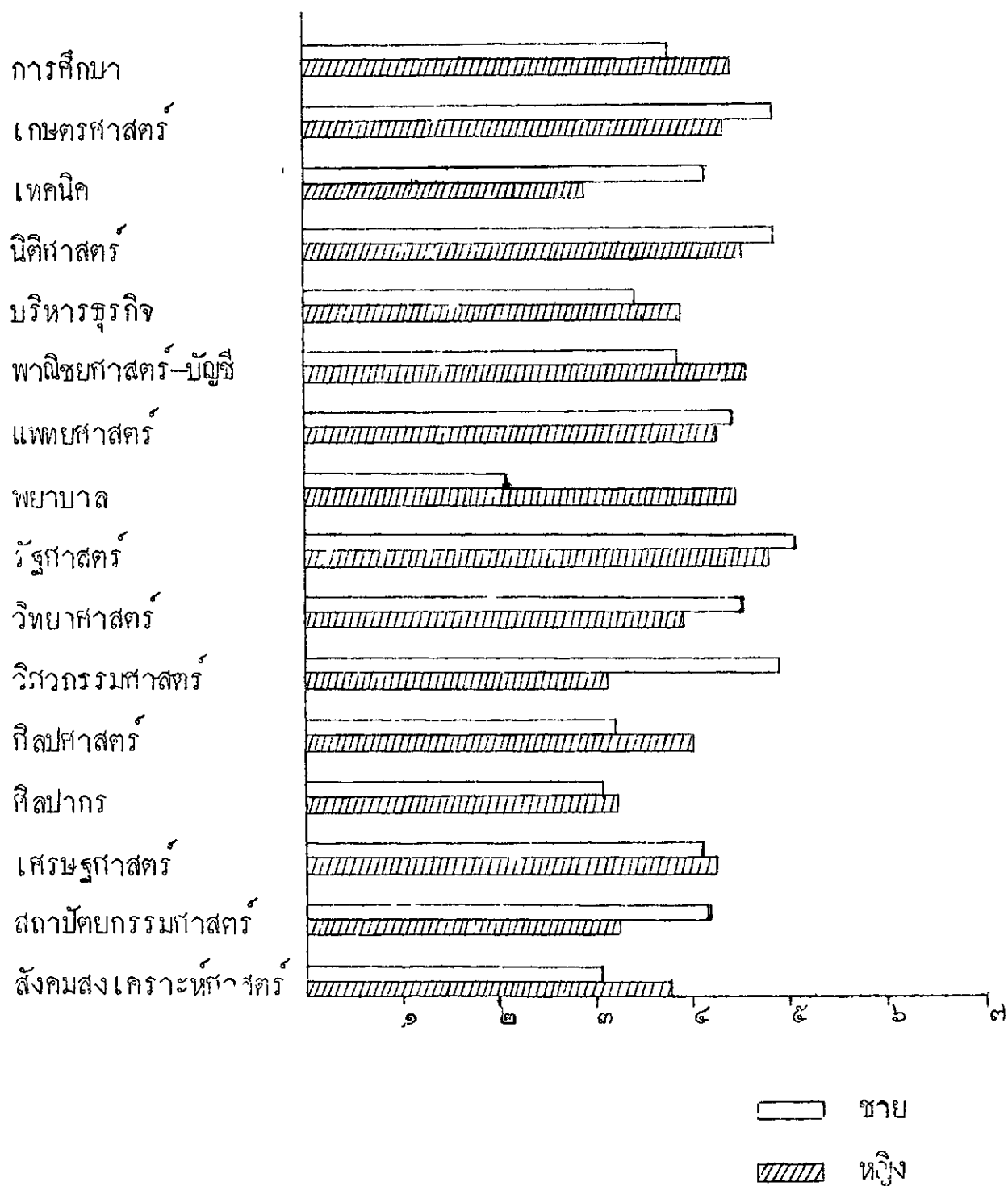
ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	เฉลี่ย
๑	รัฐศาสตร์	๑๔๖๓	๕.๑๑
๒	นิติศาสตร์	๑๔๐๔	๔.๘๘
๓	เกษตรศาสตร์	๑๔๐๓	๔.๘๘
๔	วิศวกรรมศาสตร์	๑๓๙๑	๔.๘๔
๕	วิทยาศาสตร์	๑๓๐๘	๔.๕๕
๖	แพทยศาสตร์	๑๒๖๕	๔.๔๐
๗	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๒๒๕	๔.๒๖
๘	เทคนิค	๑๒๐๕	๔.๑๙
๙	เศรษฐศาสตร์	๑๑๙๒	๔.๑๕
๑๐	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๑๑๘	๓.๘๘
๑๑	การกีฬา	๑๐๗๖	๓.๗๔
๑๒	บริหารธุรกิจ	๙๘๒	๓.๔๒
๑๓	ศิลปศาสตร์	๙๓๑	๓.๒๔
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๘๘	๓.๐๙
๑๕	ศิลปากร	๘๘๒	๓.๐๓
๑๖	พยาบาล	๖๒๑	๒.๑๖

จะเห็นว่านักเรียนชายเลือกเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ
นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ และวิชาที่เลือกเรียนน้อยคือ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปากร และ พยาบาล ตามลำดับ

ตาราง ๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียน
ในแต่ละวิชาของนักเรียนหญิง

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๓๙๓	๔.๙๕
๒	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๓๕๕	๔.๖๒
๓	นิติศาสตร์	๑๓๓๘	๔.๕๖
๔	พยาบาล	๑๓๐๐	๔.๔๓
๕	การศึกษา	๑๒๘๙	๔.๓๙
๖	เกษตรศาสตร์	๑๒๗๒	๔.๓๔
๗	เศรษฐศาสตร์	๑๒๖๖	๔.๓๒
๘	แพทยศาสตร์	๑๒๕๖	๔.๒๘
๙	ศิลปศาสตร์	๑๑๙๙	๔.๐๒
๑๐	วิทยาศาสตร์	๑๑๔๔	๓.๙๐
๑๑	บริหารธุรกิจ	๑๑๔๓	๓.๙๐
๑๒	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๑๑๓	๓.๙๙
๑๓	ศิลปากร	๙๖๐	๓.๒๗
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๙๕๖	๓.๒๖
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๙๒๘	๓.๑๖
๑๖	เทคนิค	๘๖๒	๒.๙๔

จากตารางข้างบนนี้ จะเห็นได้ว่านักเรียนหญิงเลือกเรียนคํอในวิชา
รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี และ นิติศาสตร์
ตามลำดับ และวิชาที่เลือกเรียนคํอน้อยคือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรม-
ศาสตร์ และ เทคนิค ตามลำดับ

ภาพ ๔ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา
ของนักเรียนชายและหญิง

ตาราง ๑๐ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อ
ใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายและหญิง

วิชา	ชาย		หญิง		
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	
การศึกษา	๓.๗๔	๑๐.๐	๔.๓๙	๒๒.๐	H = .๐๐๕๙
เกษตรศาสตร์	๔.๘๘	๓๐.๐	๔.๓๔	๒๑.๐	
เทคนิค	๔.๙๔	๑๙.๐	๒.๙๔	๒.๐	
นิติศาสตร์	๔.๘๘	๓๑.๐	๔.๕๖	๒๖.๐	
บริหารธุรกิจ	๓.๔๒	๘.๐	๓.๙๐	๑๓.๕	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๓.๘๘	๑๒.๐	๔.๖๒	๒๙.๐	
แพทยศาสตร์	๔.๔๐	๒๓.๐	๔.๒๘	๑๙.๐	
พยาบาล	๒.๑๖	๑.๐	๔.๔๓	๒๔.๐	
รัฐศาสตร์	๕.๑๑	๓๒.๐	๔.๙๕	๒๘.๐	
วิทยาศาสตร์	๔.๕๕	๒๕.๐	๓.๙๐	๑๓.๕	
วิศวกรรมศาสตร์	๔.๘๔	๒๙.๐	๓.๑๖	๕.๐	
ศิลปศาสตร์	๓.๒๔	๖.๐	๔.๐๒	๑๕.๐	
ศิลปากร	๓.๐๙	๓.๐	๓.๒๙	๘.๐	
เกษตรศาสตร์	๔.๑๕	๑๖.๐	๔.๓๒	๒๐.๐	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔.๒๖	๑๘.๐	๓.๒๖	๙.๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๐๙	๔.๐	๓.๙๙	๑๑.๐	

ค่า $H = .๐๐๕๙$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกเรียนต่อ
ใน ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ซึ่งชี้
ให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้แต่เดิมว่า

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงน่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน นั่นคือ ลำดับที่ของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนชายและหญิง มาจากลำดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

ตาราง ๑๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนชายและหญิง
ในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา

วิชา	ชาย		หญิง		
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	
การศึกษา	๓.๗๔	๖.๐๐	๔.๓๙	๑๒.๐๐	$r = .๑๘$
เกษตรศาสตร์	๔.๘๘	๑๔.๐๐	๔.๓๔	๑๑.๐๐	
เทคนิค	๔.๑๙	๙.๐๐	๒.๙๔	๑.๐๐	
นิติศาสตร์	๔.๘๙	๑๕.๐๐	๔.๕๖	๑๔.๐๐	
บริหารธุรกิจ	๔.๔๒	๕.๐๐	๓.๙๐	๖.๕๐	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๓.๘๙	๗.๐๐	๔.๖๒	๑๕.๐๐	
แพทยศาสตร์	๔.๔๐	๑๑.๐๐	๔.๒๘	๙.๐๐	
พยาบาล	๒.๑๖	๑.๐๐	๔.๔๓	๑๓.๐๐	
รัฐศาสตร์	๕.๑๑	๑๖.๐๐	๔.๗๕	๑๖.๐๐	
วิทยาศาสตร์	๔.๕๕	๑๒.๐๐	๓.๙๐	๖.๕๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๔.๘๔	๑๓.๐๐	๓.๑๖	๒.๐๐	
ศิลปศาสตร์	๓.๒๔	๔.๐๐	๔.๐๒	๘.๐๐	
ศิลปากร	๓.๐๗	๒.๐๐	๓.๒๗	๔.๐๐	
เศรษฐศาสตร์	๔.๑๕	๘.๐๐	๔.๓๒	๑๐.๐๐	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔.๒๖	๑๐.๐๐	๓.๒๖	๓.๐๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๐๙	๓.๐๐	๓.๗๙	๕.๐๐	

จากตาราง ๑๑ แสดงว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

สรุปผลการวิจัยตอนที่ ๓ ได้ดังนี้

นักเรียนชายเลือกเรียนต่อในวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อในวิชาวิทยาศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี และ นิติศาสตร์ ตามลำดับ

วิชาที่นักเรียนชายเลือกเรียนต่อน้อยได้แก่ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปากร และ พยาบาล ตามลำดับ ส่วนวิชาที่นักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อน้อยได้แก่ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ เทคนิค ตามลำดับ

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายและหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายและหญิง มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก จนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๔

ผลการวิจัยตอนที่ ๔ นี้ เป็นการแสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ปานกลาง และ สูง รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่ม ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๒ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อใน
แต่ละวิชาของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๕๘๘	๕.๑๑
๒	นิติศาสตร์	๕๗๑	๔.๙๖
๓.๕	การศึกษา	๔๙๘	๔.๓๓
๓.๕	ศิลปศาสตร์	๔๙๘	๔.๓๓
๕	เกษตรศาสตร์	๔๙๑	๔.๒๖
๖	เศรษฐศาสตร์	๔๘๑	๔.๑๘
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔๗๐	๔.๐๘
๘	ศิลปากร	๔๕๙	๓.๙๙
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๕๗	๓.๙๗
๑๐	บริหารธุรกิจ	๔๔๘	๓.๘๙
๑๑	เทคนิค	๔๒๓	๓.๖๗
๑๒	พยาบาล	๔๑๑	๓.๕๗
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๐๔	๓.๕๑
๑๔	แพทยศาสตร์	๓๙๗	๓.๔๕
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๓๗๘	๓.๒๘
๑๖	วิทยาศาสตร์	๓๖๖	๓.๑๘

จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำเลือกเรียนต่อ
ในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ การศึกษา ตามลำดับ
วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์
ตามลำดับ

ตาราง ๑๓ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับปานกลาง

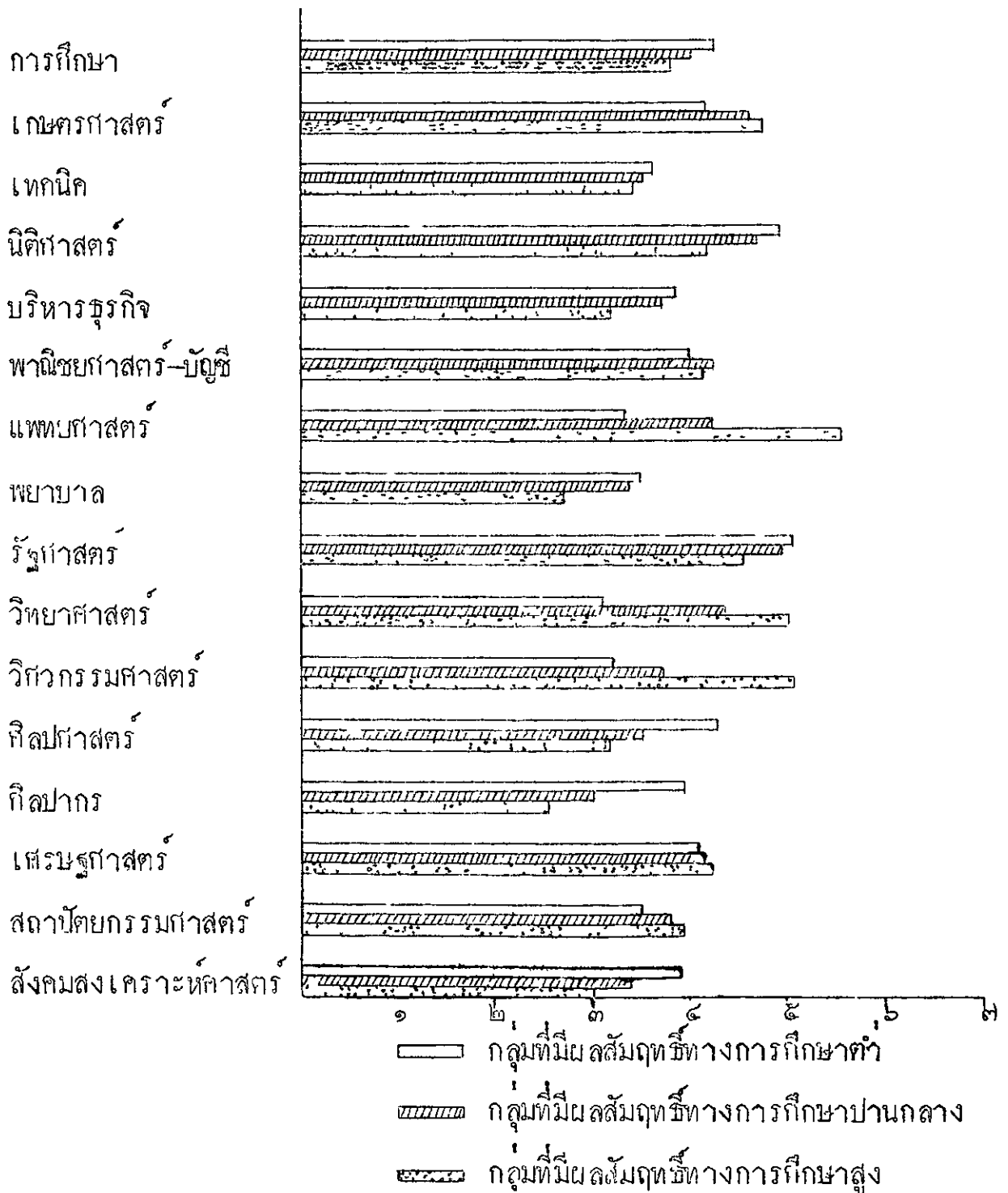
ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๘๗๕	๔.๘๔
๒	นิติศาสตร์	๑๗๗๖	๔.๖๘
๓	เกษตรศาสตร์	๑๗๗๑	๔.๖๗
๔	วิทยาศาสตร์	๑๖๕๒	๔.๓๕
๕.๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๖๔๐	๔.๓๒
๕.๕	แพทยศาสตร์	๑๖๔๐	๔.๓๒
๗	เกษตรศาสตร์	๑๕๙๖	๔.๒๑
๘	การศึกษา	๑๕๓๓	๔.๐๔
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๔๓๔	๓.๗๘
๑๐	วิศวกรรมศาสตร์	๑๔๐๖	๓.๗๐
๑๑	บริหารธุรกิจ	๑๔๐๐	๓.๖๙
๑๒	เทคนิค	๑๓๕๗	๓.๕๘
๑๓	ศิลปศาสตร์	๑๓๓๕	๓.๕๒
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๒๘๓	๓.๓๘
๑๕	พยาบาล	๑๒๗๙	๓.๓๗
๑๖	ศิลปากร	๑๑๖๒	๓.๐๖

จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลางเลือกเรียนต่อมากที่สุด ในวิชารัฐศาสตร์ รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๑๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อใน
แต่ละวิชาของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับสูง

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	ห
๑	แพทยศาสตร์	๔๘๔	๕.๖๒
๒	วิศวกรรมศาสตร์	๔๓๕	๕.๐๕
๓	วิทยาศาสตร์	๔๓๔	๕.๐๔
๔	เกษตรศาสตร์	๔๑๓	๔.๘๐
๕	รัฐศาสตร์	๓๙๙	๔.๖๑
๖.๕	นิติศาสตร์	๓๖๘	๔.๒๙
๖.๕	เศรษฐศาสตร์	๓๖๘	๔.๒๙
๘	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๓๖๓	๔.๒๒
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓๔๓	๓.๙๘
๑๐	การศึกษา	๓๒๘	๓.๘๑
๑๑	เทคนิค	๒๙๙	๓.๔๔
๑๒.๕	บริหารธุรกิจ	๒๙๙	๓.๒๒
๑๒.๕	ศิลปศาสตร์	๒๙๙	๓.๒๒
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๖๑	๓.๐๓
๑๕	พยาบาล	๒๓๑	๒.๖๘
๑๖	ศิลปากร	๒๑๑	๒.๕๖

จะเห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับสูงเลือกเรียนต่อ
ในวิชาแพทยศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์
ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ
ศิลปากร ตามลำดับ

ภาพ ๕ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของ
 ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ ปานกลาง และ สูง

ตาราง ๑๕ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา
ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ปานกลาง และ สูง

วิชา	ต่ำ		ปานกลาง		สูง	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
การศึกษา	๔.๓๓	๓๖.๕	๔.๐๔	๒๖.๐	๓.๘๑	๒๑.๐
เกษตรศาสตร์	๔.๑๖	๓๑.๐	๔.๖๗	๔๐.๐	๔.๘๐	๔๒.๐
เทคนิค	๓.๖๗	๑๗.๐	๓.๕๘	๑๖.๐	๓.๔๕	๑๑.๕
นิติศาสตร์	๔.๕๖	๔๔.๐	๔.๖๘	๔๑.๐	๔.๒๗	๓๒.๕
บริหารธุรกิจ	๓.๘๘	๒๒.๐	๓.๖๘	๑๘.๐	๓.๒๒	๖.๕
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๐๘	๒๗.๐	๔.๓๒	๓๔.๕	๔.๒๒	๓๐.๕
แพทยศาสตร์	๓.๔๕	๑๑.๕	๔.๓๒	๓๔.๕	๕.๖๒	๔๘.๕
พยาบาล	๓.๕๗	๑๕.๐	๓.๓๗	๔.๐	๒.๖๘	๒.๐
รัฐศาสตร์	๕.๑๑	๔๗.๐	๔.๕๔	๔๓.๐	๔.๖๑	๓๙.๐
วิทยาศาสตร์	๓.๑๘	๕.๐	๔.๓๕	๓๘.๐	๕.๐๔	๔๕.๐
วิศวกรรมศาสตร์	๓.๒๘	๘.๐	๓.๗๐	๑๙.๐	๕.๐๕	๔๖.๐
ศิลปศาสตร์	๔.๓๓	๓๖.๕	๓.๕๒	๑๔.๐	๓.๒๒	๖.๕
ศิลปากร	๓.๕๘	๒๕.๐	๓.๐๖	๔.๐	๒.๕๖	๑.๐
เศรษฐศาสตร์	๔.๑๘	๒๘.๐	๔.๒๑	๒๙.๐	๔.๒๗	๓๒.๕
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๕๑	๑๓.๐	๓.๗๘	๒๐.๐	๓.๕๘	๒๔.๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๕๗	๒๓.๐	๓.๓๘	๑๐.๐	๓.๐๓	๓.๐

$$H = .๘๖๗๐$$

ค่า $H = .๘๖๗๐$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกเรียน
ต่อใน ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ซึ่งชี้ให้
เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกันน่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาต่างกัน นั่นคือ ลำดับที่ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ปานกลาง และ สูง มาจากลำดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

ตาราง ๑๒ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกับปานกลาง ต่ำกับสูง และ ปานกลางกับสูง ในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา

	ปานกลาง	สูง
ต่ำ	.๓๐	— .๑๖
ปานกลาง		* * .๓๔

* * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ผลปรากฏว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาปานกลาง และ สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาปานกลาง และ สูง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ผลการวิจัยตอนที่ ๔ พอสรุปได้คือ การเลือกเรียนต่อในวิชาทั้ง ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ปานกลาง และ สูงนั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ปานกลาง และ สูง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

วิชาที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำและ ปานกลาง เลือกเรียนต่อมากที่สุด เหมือนกันก็คือ วิชารัฐศาสตร์ รองลงมาคือวิชานิติศาสตร์ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ สูงเลือกเรียนต่อในวิชาแพทยศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิชาวิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

วิชาที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำเลือกเรียนต่อน้อยคือ แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ปานกลาง เลือกเรียนต่อน้อยในวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงเลือกเรียนต่อน้อยในวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๕

ผลการวิจัยตอนนี้เป็นการแสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน รายเฉลี่ยของ วิชาต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ วิชา เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัว ๒ ลักษณะคือ บิดามารดาถึงแก่กรรม อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม และ มารดาถึงแก่กรรม ทั้ง ปრაกฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๓ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน และรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อ
ในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิคารมาคาราถึงแก่กรรม

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	ร้อยละ
๑	รัฐศาสตร์	๓๔	๕.๖๗
๒	นิติศาสตร์	๓๓	๕.๕๐
๓.๕	แพทยศาสตร์	๒๙	๔.๘๓
๓.๕	เกษตรศาสตร์	๒๙	๔.๘๓
๕	เกษตรศาสตร์	๒๖	๔.๓๓
๗	เทคนิค	๒๓	๓.๘๓
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๓	๓.๘๓
๗	พยาบาล	๒๓	๓.๘๓
๘.๕	วิทยาศาสตร์	๒๒	๓.๖๗
๘.๕	ศิลปศาสตร์	๒๒	๓.๖๗
๑๑	การศึกษา	๒๑	๓.๕๐
๑๓	บริหารธุรกิจ	๒๐	๓.๓๐
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๒๐	๓.๓๐
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๐	๓.๓๐
๑๕.๕	ศิลปากร	๑๙	๓.๑๗
๑๕.๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๙	๓.๑๗

จากตาราง ๑๓ นี้ จะเห็นว่านักเรียนที่บิคารมาคาราถึงแก่กรรมเลือกเรียนต่อ
ในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ แพทยศาสตร์ ตามลำดับ
ส่วนวิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยที่สุด ๒ วิชาเท่า ๆ กัน คือ ศิลปากร และ สถาปัตย-
กรรมศาสตร์

ตาราง ๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน และรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อ
ในแต่ละวิชาของนักเรียนที่ปีคามารดาอยู่ด้วยกัน

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	ห
๑	รัฐศาสตร์	๒๓๘๔	๔.๔๒
๒	นิติศาสตร์	๒๒๔๖	๔.๓๓
๓	เกษตรศาสตร์	๒๒๔๕	๔.๖๒
๔	แพทยศาสตร์	๒๑๐๒	๔.๓๓
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๐๖๓	๔.๒๖
๖	เศรษฐศาสตร์	๒๐๖๐	๔.๒๔
๗	วิทยาศาสตร์	๒๐๔๔	๔.๒๒
๘	การกีฬา	๑๙๘๔	๔.๑๐
๙	วิศวกรรมศาสตร์	๑๙๕๖	๔.๐๓
๑๐	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๘๑๘	๓.๗๔
๑๑	บริหารธุรกิจ	๑๗๘๑	๓.๖๗
๑๒	ศิลปศาสตร์	๑๗๖๗	๓.๖๔
๑๓	เทคนิค	๑๗๒๗	๓.๕๖
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๖๗๑	๓.๔๔
๑๕	พยาบาล	๑๕๘๔	๓.๒๗
๑๖	ศิลปากร	๑๕๓๔	๓.๑๖

จากตารางข้างบนนี้จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ปีคามารดาอยู่ด้วยกันเลือกเรียน
ต่อในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตาม
ลำดับ ส่วนวิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ
ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๑๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน และรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อ
ในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิคารมการหาร่างกัน

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๓๗	๕.๒๙
๒	นิติศาสตร์	๓๖	๕.๑๔
๓	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๓๕	๔.๘๖
๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓๓	๔.๗๑
๕	เกษตรศาสตร์	๒๙	๔.๑๔
๖	การศึกษา	๒๘	๔.๐๐
๗	เกษตรศาสตร์	๒๗	๓.๘๖
๘	ศิลปศาสตร์	๒๗	๓.๘๖
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๗	๓.๘๖
๑๐.๕	เทคนิค	๒๕	๓.๕๗
๑๑.๕	วิทยาศาสตร์	๒๕	๓.๕๗
๑๒	บริหารธุรกิจ	๒๔	๓.๔๓
๑๓	แพทยศาสตร์	๒๓	๓.๒๙
๑๔.๕	พยาบาล	๒๒	๓.๑๔
๑๕.๕	วิศวกรรมศาสตร์	๒๒	๓.๑๔
๑๖	ศิลปากร	๑๙	๒.๗๑

จากตารางที่ ๑๔ นี้ จะเห็นได้ว่า วิชาที่นักเรียนที่บิคารมการหาร่างกัน
เลือกเรียนมากที่สุดได้แก่ รัฐศาสตร์ รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ พาณิชย-
ศาสตร์และการบัญชี ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนเลือกเรียนน้อยคือ พยาบาล
วิศวกรรมศาสตร์ และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๒๐ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อ
ในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิคารมารดาแยกกันอยู่

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๑๔	๔.๙๕
๒	นิติศาสตร์	๑๐๘	๔.๓๓
๓	วิทยาศาสตร์	๑๐๖	๔.๖๐
๔	เกษตรศาสตร์	๑๐๕	๔.๕๖
๕	เศรษฐศาสตร์	๙๘	๔.๒๖
๖	แพทยศาสตร์	๙๓	๔.๒๑
๗	เทคนิค	๙๖	๔.๑๓
๘	วิศวกรรมศาสตร์	๙๒	๔.๐๐
๙	บริหารธุรกิจ	๙๑	๓.๙๕
๑๐	การกีฬา	๘๓	๓.๓๘
๑๑	พยาบาล	๘๓	๓.๖๐
๑๒	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘๒	๓.๕๖
๑๓	ศิลปศาสตร์	๗๖	๓.๓๐
๑๔	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๗๐	๓.๐๔
๑๕.๕	กิตติปาการ	๖๘	๒.๙๕
๑๕.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖๘	๒.๙๕

จากตารางนี้จะเห็นว่า นักเรียนที่บิคารมารดาแยกกันอยู่เลือกเรียนต่อใน
วิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ
และวิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี กิตติปาการ และ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๒๑ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อ
ในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดาถึงแก่กรรม

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	เกษตรศาสตร์	๘๐	๕.๐๐
๒	วิทยาศาสตร์	๗๗	๔.๘๑
๓	แพทยศาสตร์	๗๔	๔.๖๒
๔	รัฐศาสตร์	๗๓	๔.๕๖
๕	เศรษฐศาสตร์	๖๙	๔.๓๑
๖	นิติศาสตร์	๖๘	๔.๒๕
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๖๖	๔.๑๒
๘.๕	บริหารธุรกิจ	๖๓	๓.๙๓
๘.๕	วิศวกรรมศาสตร์	๖๓	๓.๙๓
๑๐	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖๑	๓.๘๑
๑๑.๕	การศึกษา	๖๐	๓.๗๕
๑๑.๕	เทคนิค	๖๐	๓.๗๕
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕๖	๓.๕๐
๑๔.๕	พยาบาล	๕๔	๓.๓๓
๑๔.๕	ศิลปศาสตร์	๕๔	๓.๓๓
๑๖	ศิลปากร	๔๖	๒.๘๓

จากตารางนี้จะเห็นว่านักเรียนที่บิดาถึงแก่กรรมเลือกเรียนต่อในวิชา
เกษตรศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ และ แพทยศาสตร์
ตามลำดับ ส่วนวิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ พยาบาล ศิลปศาสตร์ และ
ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๒๒ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อ
ในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มารดาถึงแก่กรรม

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๒๑๓	๔.๔๕
๒	นิติศาสตร์	๒๐๐	๔.๖๕
๓	แพทยศาสตร์	๑๙๖	๔.๕๕
๔	เกษตรศาสตร์	๑๙๒	๔.๔๖
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๘๒	๔.๒๓
๖	การศึกษา	๑๗๘	๔.๑๓
๗.๕	เกรณรัฐศาสตร์	๑๗๖	๔.๐๒
๗.๕	วิทยาศาสตร์	๑๗๓	๔.๐๒
๘	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๖๘	๓.๙๐
๑๐	วิศวกรรมศาสตร์	๑๖๖	๓.๘๖
๑๑	ศิลปศาสตร์	๑๖๔	๓.๘๑
๑๒	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๕๙	๓.๖๙
๑๓	พยาบาล	๑๕๐	๓.๔๘
๑๕	เทคนิค	๑๔๖	๓.๓๙
๑๕	บริหารธุรกิจ	๑๔๖	๓.๓๙
๑๕	ศิลปากร	๑๔๖	๓.๓๙

จากตารางข้างบนนี้จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มารดาถึงแก่กรรมเลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ แพทยศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อน้อยที่สุดเท่า ๆ กันคือ เทคนิค บริหารธุรกิจ และ ศิลปากร

ตาราง ๒๓ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการศึกษาเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่ปีคามารดาถึงแก่กรรม อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ ปีคาถึงแก่กรรม และ มารดาถึงแก่กรรม

วิชา	ปีคามารดาถึงแก่กรรม		อยู่ด้วยกัน		หย่าร้าง		แยกกันอยู่		ปีคาถึงแก่กรรม		มารดาถึงแก่กรรม	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
๑	๓.๕๐	๒๕.๕	๔.๑๐	๕๔.๐	๔.๐๐	๕๔.๕	๓.๗๘	๔๐.๐	๓.๗๕	๓๘.๕	๔.๑๓	๖๑.๐
๒	๔.๓๓	๓๒.๕	๔.๖๒	๗๔.๐	๓.๖๘	๔๓.๕	๔.๕๖	๗๖.๕	๕.๐๐	๘๒.๐	๔.๔๖	๗๔.๐
๓	๓.๘๓	๔๔.๐	๓.๕๖	๒๗.๕	๓.๕๗	๒๘.๕	๔.๑๗	๖๓.๑	๓.๗๕	๓๘.๕	๓.๓๘	๒๐.๐
๔	๕.๕๐	๘๕.๕	๔.๗๓	๘๓.๕	๕.๑๔	๙๓.๐	๔.๗๓	๘๓.๕	๔.๒๕	๖๘.๐	๔.๖๕	๘๑.๐
๕	๓.๓๓	๑๕.๐	๓.๖๗	๓๔.๐	๓.๔๓	๒๒.๐	๓.๙๔	๕๓.๐	๓.๙๓	๕๑.๕	๓.๓๘	๒๐.๐
๖	๓.๘๓	๔๔.๐	๔.๒๖	๖๙.๕	๔.๘๖	๘๘.๐	๓.๐๔	๕.๐	๔.๑๒	๖๐.๐	๔.๒๓	๖๖.๐
๗	๔.๘๓	๘๖.๕	๔.๓๓	๗๒.๕	๓.๒๘	๑๒.๐	๔.๒๑	๖๔.๐	๔.๖๒	๗๙.๕	๔.๕๕	๗๕.๐
๘	๓.๘๓	๔๔.๐	๓.๒๗	๑๑.๐	๓.๑๔	๖.๕	๓.๖๐	๓๑.๐	๓.๓๗	๑๗.๕	๓.๔๘	๒๔.๐
๙	๕.๖๗	๙๖.๐	๔.๙๖	๘๙.๐	๕.๒๘	๙๔.๐	๔.๙๕	๙๐.๕	๔.๕๖	๗๖.๕	๔.๙๕	๙๐.๕
๑๐	๓.๖๗	๓๔.๐	๔.๒๒	๖๕.๐	๓.๕๗	๒๘.๕	๔.๖๐	๗๘.๐	๔.๘๑	๘๕.๐	๔.๐๒	๕๖.๕
๑๑	๓.๓๓	๑๕.๐	๔.๐๓	๕๘.๐	๓.๑๔	๖.๕	๔.๐๐	๕๔.๕	๓.๙๓	๕๑.๐	๓.๘๖	๔๗.๕
๑๒	๓.๖๗	๓๔.๐	๓.๖๔	๓๒.๐	๓.๘๖	๔๗.๕	๓.๓๐	๑๓.๐	๓.๓๗	๑๗.๕	๓.๘๑	๔๑.๕
๑๓	๓.๑๗	๙.๕	๓.๑๖	๘.๐	๒.๗๑	๑.๐	๒.๙๕	๓.๕	๒.๘๗	๒.๐	๓.๓๘	๒๐.๐
๑๔	๔.๘๓	๘๖.๕	๔.๒๔	๖๗.๐	๔.๑๔	๖๒.๐	๔.๒๖	๖๙.๕	๔.๓๑	๗๑.๐	๔.๐๒	๕๖.๕
๑๕	๓.๑๗	๙.๕	๓.๗๔	๓๗.๐	๔.๗๑	๘๒.๐	๓.๕๖	๒๗.๕	๓.๘๑	๔๑.๕	๓.๙๐	๕๐.๐
๑๖	๓.๓๓	๑๕.๐	๓.๔๔	๒๓.๐	๓.๘๖	๔๗.๕	๒.๙๕	๓.๕	๓.๕๐	๒๕.๕	๓.๖๙	๓๖.๐

ค่า $H = .๔๖๗๐$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่านักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกันน่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาต่างกัมนั้นคือลำดับที่ของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกันดังกล่าวแล้ว มาจากลำดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

ตาราง ๒๔ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม ในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา

	บิดา อยู่ด้วยกัน	หย่าร้าง	แยกกันอยู่	บิดา ถึงแก่กรรม	มารดา ถึงแก่กรรม
บิดามารดา ถึงแก่กรรม	* *	* *	* *	* *	* *
	.๗๒	.๔๔	.๗๑	.๕๕	.๖๘
อยู่ด้วยกัน		* *	* *	* *	* *
		.๖๒	.๗๔	.๘๖	.๕๔
หย่าร้าง					* *
			.๒๕	.๓๔	.๖๔
แยกกันอยู่				* *	*
				.๗๕	.๖๐
บิดา ถึงแก่กรรม					* *
					.๗๓

* มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

* * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

จากตาราง ๕๔ จะเห็นได้ว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่ บิดามารดาหย่าร้างกับแยกกันอยู่ และ บิดามารดาหย่าร้างกับบิดาถึงแก่กรรม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของ นักเรียนกลุ่มที่มีสถานภาพทางครอบครัวอื่น ๆ นั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ กับ .๐๑

ผลการวิจัยตอนที่ ๕ นี้พอสรุปได้ว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของ นักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้าง บิดามารดาแยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกับแยกกันอยู่ และ บิดามารดาหย่าร้างกับบิดาถึงแก่กรรม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้างกัน บิดามารดาแยกกันอยู่ และ มารดาถึงแก่กรรม เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ ศึกษาศาสตร์ ส่วนนักเรียนที่บิดาถึงแก่กรรม เลือกเรียนต่อในวิชาเกษตรศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ และ แพทยศาสตร์ ตามลำดับ

วิชาศิลปะ เป็นวิชาที่นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้างกัน บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม เลือกเรียนน้อยที่สุด นักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรมเลือกเรียนน้อยที่สุดในวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ ส่วนนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่นั้น เลือกเรียนน้อยที่สุดในวิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๖

ผลการวิจัยตอนนี้เป็นการแสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน รายเฉลี่ยของวิชาต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ วิชา เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา

มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา ตลอดจนแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเลือก ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาในระดับดังกล่าว

ตาราง ๒๕ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑.๕	แพทยศาสตร์	๔๖๒	๔.๘๑
๑.๕	รัฐศาสตร์	๔๖๒	๔.๘๑
๓	เกษตรศาสตร์	๔๕๕	๔.๗๓
๔	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔๕๐	๔.๖๘
๕	วิศวกรรมศาสตร์	๔๓๐	๔.๔๗
๖	นิติศาสตร์	๔๒๔	๔.๔๑
๗	วิทยาศาสตร์	๔๑๕	๔.๓๒
๘	เศรษฐศาสตร์	๔๑๑	๔.๒๘
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓๘๒	๓.๙๗
๑๐	การศึกษา	๓๗๖	๓.๙๑
๑๑	เทคนิค	๓๖๗	๓.๘๒
๑๒	บริหารธุรกิจ	๓๕๑	๓.๖๕
๑๓	ศิลปศาสตร์	๓๑๓	๓.๒๖
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๙๔	๓.๑๑
๑๕	พยาบาล	๒๘๒	๒.๙๓
๑๖	ศิลปากร	๒๖๕	๒.๗๖

จากตาราง ๒๕ จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ปีติามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาเลือกเรียนต่อมากที่สุดเท่า ๆ กัน ๒ วิชา คือ แพทยศาสตร์ และ รัฐศาสตร์ และวิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๒๖ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่ปีติามีการศึกษาระดับประถมศึกษา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๔๑๔	๔.๘๘
๒	นิติศาสตร์	๔๓๘	๔.๖๔
๓	เกษตรศาสตร์	๔๓๓	๔.๖๖
๔	แพทยศาสตร์	๔๓๕	๔.๖๐
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔๓๔	๔.๕๖
๖	การศึกษา	๔๐๔	๔.๓๒
๗	วิทยาศาสตร์	๔๐๐	๔.๒๗
๘	เศรษฐศาสตร์	๓๘๒	๔.๑๘
๙	วิศวกรรมศาสตร์	๓๕๓	๔.๐๒
๑๐	ศิลปศาสตร์	๒๙๒	๓.๓๐
๑๑	บริหารธุรกิจ	๒๘๔	๓.๖๕
๑๒	เทคนิค	๒๗๑	๓.๕๘
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๕๕	๓.๕๐
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๔๘	๓.๔๖
๑๕	พยาบาล	๒๒๕	๓.๓๔
๑๖	ศิลปากร	๕๖๕	๓.๐๒

จากตาราง ๒๖ จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ปีติามีการศึกษาระดับประถมศึกษา
เลือกเรียนต่อในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์
ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ วิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ
ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๒๗ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อ
ในแต่ละวิชาของนักเรียนที่ปีติามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๒๔๓	๔.๙๓
๒	นิติศาสตร์	๑๑๖๔	๔.๖๕
๓	เกษตรศาสตร์	๑๑๕๒	๔.๖๐
๔	เศรษฐศาสตร์	๑๐๕๖	๔.๒๒
๕	วิทยาศาสตร์	๑๐๔๘	๔.๑๙
๖	แพทยศาสตร์	๑๐๔๕	๔.๑๘
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๐๔๓	๔.๑๗
๘	การศึกษา	๙๗๙	๓.๙๑
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๙๖๔	๓.๘๕
๑๐	วิศวกรรมศาสตร์	๙๕๑	๓.๘๐
๑๑	บริหารธุรกิจ	๙๒๓	๓.๖๙
๑๒	ศิลปศาสตร์	๙๑๙	๓.๖๗
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๘๔	๓.๕๓
๑๔	เทคนิค	๘๗๓	๓.๔๙
๑๕	พยาบาล	๘๖๒	๓.๔๔
๑๖	ศิลปากร	๘๓๐	๓.๓๒

จากการวางข้างบนนี้จะเห็นว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเลือกเรียนต่อในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อน้อย คือ เทคนิค พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๒ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	ร้อยละ
๑	รัฐศาสตร์	๒๔๑	๕.๑๒
๒	นิติศาสตร์	๒๓๖	๕.๐๒
๓	เกษตรศาสตร์	๒๑๕	๔.๕๓
๔	เศรษฐศาสตร์	๒๐๔	๔.๔๔
๕	ศิลปศาสตร์	๑๙๘	๔.๒๑
๖	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๙๒	๔.๐๘
๗	วิทยาศาสตร์	๑๘๘	๔.๐๐
๘	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๘๐	๓.๘๒
๙	การศึกษา	๑๗๕	๓.๗๒
๑๐	แพทยศาสตร์	๑๗๓	๓.๖๘
๑๑	วิศวกรรมศาสตร์	๑๗๑	๓.๖๓
๑๒	บริหารธุรกิจ	๑๖๗	๓.๕๕
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๖๖	๓.๕๓
๑๔	ศิลปากร	๑๖๓	๓.๔๖
๑๕	เทคนิค	๑๕๔	๓.๓๘
๑๖	พยาบาล	๑๔๒	๓.๐๒

จากตาราง ๒๕ จะเห็นว่านักเรียนที่ปีศาจมีการศึกษาระดับอุดมศึกษาเลือกเรียนต่อในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ ศิลปากร เทคนิค และ พยาบาล ตามลำดับ

ตาราง ๒๕ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่ปีศาจมีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา

วิชา	ต่ำกว่าประถมศึกษา		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
การกีฬา	๓.๕๑	๓๑.๕	๔.๓๒	๔๕.๕	๓.๕๑	๓๑.๕	๓.๕๒	๒๖.๐
เกษตรศาสตร์	๔.๓๓	๕๘.๐	๔.๖๖	๕๕.๐	๔.๖๐	๕๒.๕	๔.๕๓	๕๑.๐
เทคนิค	๓.๘๒	๒๕.๕	๓.๕๘	๑๘.๐	๓.๕๕	๑๓.๐	๓.๓๘	๕.๐
นิติศาสตร์	๔.๕๑	๔๓.๐	๔.๖๕	๕๓.๐	๔.๖๕	๕๔.๐	๕.๐๒	๖๓.๐
บริหารธุรกิจ	๓.๖๕	๒๐.๕	๓.๖๕	๒๐.๕	๓.๖๕	๒๔.๐	๓.๕๕	๑๓.๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๖๘	๕๖.๐	๔.๖๖	๕๕.๐	๔.๑๓	๓๓.๐	๔.๐๘	๓๖.๐
แพทยศาสตร์	๔.๘๑	๕๕.๕	๔.๖๐	๕๒.๕	๔.๑๘	๓๘.๕	๓.๖๘	๒๓.๐
พยาบาล	๒.๕๓	๒.๐	๓.๓๔	๘.๐	๓.๕๔	๑๐.๐	๓.๐๒	๓.๕
รัฐศาสตร์	๔.๘๑	๕๕.๕	๔.๘๘	๖๑.๐	๔.๕๓	๖๒.๐	๕.๑๒	๖๔.๐
วิทยาศาสตร์	๔.๓๒	๔๕.๕	๔.๒๓	๔๓.๐	๔.๑๕	๔๐.๐	๔.๐๐	๓๔.๐
วิศวกรรมศาสตร์	๔.๔๓	๕๐.๐	๔.๐๒	๓๕.๐	๓.๘๐	๒๓.๐	๓.๖๓	๑๕.๐
ศิลปศาสตร์	๓.๒๖	๖.๐	๓.๓๐	๒๕.๐	๓.๖๓	๒๒.๐	๔.๒๑	๔๑.๐
ศิลปากร	๒.๓๖	๑.๐	๓.๐๒	๓.๕	๓.๓๒	๓.๐	๓.๕๖	๑๑.๕
เศรษฐศาสตร์	๔.๒๘	๔๐.๐	๔.๑๘	๓๘.๕	๔.๒๒	๔๒.๐	๔.๕๔	๕๕.๐

ตาราง ๒๙ (ต่อ)

วิชา	ต่ำกว่า ประถมศึกษา		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๘๙	๓๓.๐	๓.๕๐	๑๔.๐	๓.๘๕	๓๐.๐	๓.๘๒	๒๘.๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๑๑	๕.๐	๓.๔๖	๑๑.๕	๓.๕๓	๑๕.๕	๓.๕๓	๑๕.๕

$$H = .๓๘๑๒$$

ค่า $H = .๓๘๑๒$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกเรียน
 ต่อใน ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ซึ่งชี้
 ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า
 นักเรียนที่บิดาบรรดามีระดับการศึกษาต่างกันน่าจะเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาแตกต่าง
 กัน นั่นคือ ลำดับที่ของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษา
 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา มาจากลำดับที่ของมวล
 หมู่ประชากรเดียวกัน

ตาราง ๓๐ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่บิดามีการศึกษาในระดับต่ำกว่า
 ประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา ในการ
 เลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา

	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
ต่ำกว่าประถมศึกษา	.๗๐ **	.๗๙ **	.๒๘
ประถมศึกษา		.๗๐ **	.๓๖
มัธยมศึกษา			.๕๐

** มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ตาราง ๓๐ แสดงว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่ปิตามี การศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา กับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ การเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่ปิตามี การศึกษาระดับประถมศึกษา กับมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ณ ระดับ .๐๑

ตาราง ๓๑ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อใน แต่ละวิชา ของนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๖๓๖	๔.๘๕
๒	แพทยศาสตร์	๖๑๒	๔.๖๓
๓	เกษตรศาสตร์	๖๑๐	๔.๖๖
๔	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๖๐๔	๔.๖๑
๕	นิติศาสตร์	๖๐๑	๔.๕๘
๖	เศรษฐศาสตร์	๕๖๓	๔.๒๙
๗	วิศวกรรมศาสตร์	๕๓๙	๔.๑๑
๘	การศึกษา	๕๒๙	๔.๐๓
๙	วิทยาศาสตร์	๕๒๕	๔.๐๐
๑๐	บริหารธุรกิจ	๕๐๑	๓.๘๒
๑๑	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๘๔	๓.๗๓
๑๒	เทคนิค	๔๘๔	๓.๖๙
๑๓	ศิลปศาสตร์	๔๔๘	๓.๔๑
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๔๓	๓.๓๘
๑๕	พยาบาล	๔๑๓	๓.๑๕
๑๖	ศิลปากร	๓๘๗	๒.๕๙

จากตาราง ๓๑ จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่า ประถมศึกษา เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ แพทยศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๓๒ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๔๗๐	๔.๘๑
๒	เกษตรศาสตร์	๑๓๕๓	๔.๖๕
๓	นิติศาสตร์	๑๓๔๓	๔.๖๒
๔	วิทยาศาสตร์	๑๓๒๖	๔.๕๓
๕	แพทยศาสตร์	๑๓๒๓	๔.๕๒
๖	การศึกษา	๑๒๖๔	๔.๒๒
๗	เศรษฐศาสตร์	๑๒๓๐	๔.๑๑
๘	วิศวกรรมศาสตร์	๑๒๑๒	๔.๐๕
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๐๔๒	๓.๖๕
๑๐	บริหารธุรกิจ	๑๐๔๓	๓.๖๒
๑๑	ศิลปศาสตร์	๑๐๓๖	๓.๕๕
๑๒	เทคนิค	๑๐๕๓	๓.๕๒
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๐๓๐	๓.๔๔
๑๔	พยาบาล	๑๐๒๔	๓.๔๒
๑๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔๔๐	๓.๒๗
๑๖	ศิลปากร	๔๑๕	๓.๐๖

จากตาราง ๓๒ จะเห็นว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา
เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือ เกษตรศาสตร์ และ
นิติศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนวิชาที่เลือกเรียนต่อน้อย คือ พยาบาล พาณิชยศาสตร์
และการบัญชี และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๓๓ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อใน
แต่ละวิชา ของนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๗๑๒	๕.๐๔
๒	นิติศาสตร์	๗๐๖	๕.๐๐
๓	เกษตรศาสตร์	๖๓๓	๔.๔๘
๔	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๕๘๐	๔.๑๑
๕	วิทยาศาสตร์	๕๗๐	๔.๐๔
๖	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕๖๐	๓.๘๗
๗	แพทยศาสตร์	๕๕๘	๓.๘๕
๘	ศิลปศาสตร์	๕๔๘	๓.๘๘
๙	วิศวกรรมศาสตร์	๕๓๖	๓.๘๐
๑๐	การศึกษา	๕๓๒	๓.๗๗
๑๑	เศรษฐศาสตร์	๕๑๗	๓.๖๖
๑๒	บริหารธุรกิจ	๕๑๐	๓.๖๑
๑๓	ศิลปากร	๕๐๕	๓.๕๘
๑๔	เทคนิค	๔๙๔	๓.๕๓
๑๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๙๔	๓.๕๐
๑๖	พยาบาล	๔๕๖	๓.๒๓

จากตาราง ๓๓ จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ปีติามารคามีกิจการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเลือกเรียนต่อในวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ เทคนิค สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และ พยาบาล ตามลำดับ

ตาราง ๓๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา ของนักเรียนที่ปีติามารคามีกิจการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	นิติศาสตร์	๔๖	๕.๑๑
๒	รัฐศาสตร์	๔๒	๔.๖๓
๓	เทคนิค	๔๑	๔.๕๖
๔	เศรษฐศาสตร์	๔๐	๔.๔๔
๕	เกษตรศาสตร์	๓๘	๔.๓๓
๘	การศึกษา	๓๘	๔.๒๒
๙	ศิลปศาสตร์	๓๘	๔.๒๒
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓๘	๔.๒๒
๔.๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๓๕	๓.๘๘
๔.๕	ศิลปากร	๓๕	๓.๘๘
๑๑	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓๔	๓.๗๘
๑๒	วิศวกรรมศาสตร์	๓๓	๓.๖๓
๑๓.๕	บริหารธุรกิจ	๓๑	๓.๔๔
๑๓.๕	วิทยาศาสตร์	๓๑	๓.๔๔
๑๕.๕	แพทยศาสตร์	๒๘	๓.๑๑
๑๕.๕	พยาบาล	๒๘	๓.๑๑

จากตาราง ๓๔ จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา เลือกเรียนต่อในวิชานิติศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ และ เทคนิค ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยที่สุดเท่าๆกันคือ แพทยศาสตร์ และ พยาบาล

ตาราง ๓๕ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ของนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา

วิชา	ต่ำกว่า ประถมศึกษา		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
การศึกษา	๔.๐๓	๓๖.๐	๔.๒๒	๔๓.๕	๓.๗๗	๒๖.๐	๔.๒๒	๔๓.๕
เกษตรศาสตร์	๔.๖๖	๕๒.๕	๔.๖๕	๕๗.๐	๔.๔๘	๕๑.๐	๔.๓๓	๔๗.๐
เทคนิค	๓.๖๘	๒๔.๐	๓.๕๒	๑๕.๐	๓.๕๓	๑๖.๐	๔.๕๖	๕๒.๕
นิติศาสตร์	๔.๕๘	๕๔.๐	๔.๖๒	๕๖.๐	๕.๐๐	๖๒.๐	๕.๑๑	๖๔.๐
บริหารธุรกิจ	๓.๘๒	๒๘.๐	๓.๖๒	๒๐.๐	๓.๖๑	๑๙.๐	๓.๔๔	๑๒.๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๖๑	๕๕.๐	๓.๒๙	๗.๐	๔.๑๑	๔๐.๐	๓.๘๘	๓๑.๕
แพทยศาสตร์	๔.๖๗	๕๘.๕	๔.๔๒	๔๘.๐	๓.๓๘	๓๓.๐	๓.๑๑	๓.๕
พยาบาล	๓.๑๕	๕.๐	๓.๔๒	๑๐.๐	๓.๒๓	๖.๐	๓.๑๑	๓.๕
รัฐศาสตร์	๔.๘๕	๖๐.๐	๔.๙๑	๖๑.๐	๕.๐๔	๖๓.๐	๔.๖๗	๕๘.๕
วิทยาศาสตร์	๔.๐๐	๓๕.๐	๔.๔๓	๔๙.๐	๔.๔๔	๓๗.๐	๓.๔๔	๑๒.๐
วิศวกรรมศาสตร์	๔.๑๑	๔๐.๐	๔.๐๕	๓๘.๐	๓.๘๐	๒๘.๐	๓.๖๗	๒๓.๐
ศิลปศาสตร์	๓.๔๑	๙.๐	๓.๕๘	๑๘.๐	๓.๘๘	๓๐.๐	๔.๒๒	๔๓.๕
ศิลปการ	๒.๙๕	๑.๐	๓.๐๖	๒.๐	๓.๕๘	๑๗.๐	๓.๘๘	๓๑.๕
เศรษฐศาสตร์	๔.๒๘	๔๖.๐	๔.๑๑	๔๐.๐	๓.๖๖	๒๒.๐	๔.๔๔	๕๐.๐

ตาราง ๓๕ (ต่อ)

วิชา	ต่ำกว่า ประถมศึกษา		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๙๓	๒๕.๐	๓.๖๕	๒๑.๐	๓.๙๙	๓๔.๐	๔.๒๒	๔๓.๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๗๘	๘.๐	๓.๔๔	๑๒.๐	๓.๕๐	๑๔.๐	๓.๙๘	๒๙.๐

$$H = .๓๖๓๗$$

ค่า $H = .๓๖๓๗$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้แต่เดิมว่า นักเรียนที่พิจารณารวมมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาต่างกัน นั่นคือ ลำดับที่ของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่พิจารณารวมมีการศึกษาในระดับต่างกันมาจากลำดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

ตาราง ๓๖ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษาในการเลือกเรียนต่อ ๑๖ วิชา

	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
ต่ำกว่าประถมศึกษา	$**$.๘๙	$**$.๘๔	$**$.๖๕
ประถมศึกษา		$**$.๘๑	$**$.๘๐
มัธยมศึกษา			$**$.๘๘

* * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๖ แสดงว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่
มารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดม-
ศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ตาราง ๓๗ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อใน
แต่ละวิชา ของนักเรียนที่บิดามารดาการศึกษาสูงกว่ามารดา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๓๒๓	๕.๐๑
๒	นิติศาสตร์	๑๒๗๔	๔.๘๑
๓	เกษตรศาสตร์	๑๒๑๓	๔.๕๘
๔	แพทยศาสตร์	๑๑๔๐	๔.๓๐
๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๑๓๑	๔.๒๗
๖	เศรษฐศาสตร์	๑๑๒๐	๔.๒๓
๗	วิทยาศาสตร์	๑๑๐๒	๔.๑๖
๘	การศึกษา	๑๐๘๖	๔.๑๐
๙	วิศวกรรมศาสตร์	๑๐๐๒	๓.๙๘
๑๐	บริหารธุรกิจ	๘๘๖	๓.๙๒
๑๑	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘๗๔	๓.๖๘
๑๒	ศิลปศาสตร์	๘๖๑	๓.๖๓
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๔๑	๓.๕๕
๑๔	พยาบาล	๘๒๘	๓.๕๐
๑๕	เทคนิค	๘๐๔	๓.๔๑
๑๖	ศิลปากร	๘๗๑	๓.๒๙

จากตาราง ๓๗ จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ปีคามมีการศึกษาสูงกว่ามารดา เลือกเรียนต่อในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตร-ศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อน้อยคือ พยาบาล เทคนิค และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๓๘ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา ของนักเรียนที่ปีคามมีการศึกษาเท่ากับมารดา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๓๑๓	๔.๘๔
๒	เกษตรศาสตร์	๑๒๓๑	๔.๖๓
๓	นิติศาสตร์	๑๒๖๓	๔.๖๖
๔	แพทยศาสตร์	๑๑๙๕	๔.๓๓
๕	เศรษฐศาสตร์	๑๑๖๑	๔.๒๓
๖	วิทยาศาสตร์	๑๑๕๔	๔.๒๖
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๑๕๓	๔.๒๕
๘	วิศวกรรมศาสตร์	๑๑๒๔	๔.๑๕
๙	การศึกษา	๑๑๑๐	๔.๐๘
๑๐	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๐๓๔	๓.๘๒
๑๑	เทคนิค	๑๐๒๑	๓.๗๕
๑๒	ศิลปศาสตร์	๙๙๖	๓.๖๖
๑๓	บริหารธุรกิจ	๙๙๒	๓.๖๕
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๙๒๓	๓.๓๙
๑๕	พยาบาล	๘๔๕	๓.๑๑
๑๖	ศิลปากร	๘๔๔	๓.๑๐

จากตาราง ๓๘ จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ปีศาจมีการศึกษาเท่ากับมารดา เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือ เกษตรศาสตร์ และ นิติศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนวิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๓๘ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนที่ปีศาจมีการศึกษาต่ำกว่ามารดา

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	ร้อยละ
๑	รัฐศาสตร์	๒๑๖	๕.๐๒
๒	แพทยศาสตร์	๒๐๒	๕.๓๐
๓	นิติศาสตร์	๒๐๑	๕.๖๓
๔.๕	เกษตรศาสตร์	๑๙๑	๕.๔๔
๔.๕	วิทยาศาสตร์	๑๙๑	๕.๔๔
๖	วิศวกรรมศาสตร์	๑๘๔	๕.๕๐
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๘๕	๕.๓๐
๘	เศรษฐศาสตร์	๑๗๗	๕.๑๒
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๖๔	๓.๙๓
๑๐	การกีฬา	๑๖๓	๓.๘๘
๑๑	ศิลปศาสตร์	๑๕๓	๓.๕๖
๑๒	เทคนิค	๑๕๒	๓.๕๓
๑๓	พยาบาล	๑๔๘	๓.๔๔
๑๔	บริหารธุรกิจ	๑๔๓	๓.๔๒
๑๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๓๗	๓.๑๙
๑๖	ศิลปากร	๑๒๗	๒.๙๕

จากตาราง ๓๙ จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือ แพทยศาสตร์ และ นิติศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนวิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ บริหารธุรกิจ สังคม-สงเคราะห์ศาสตร์ และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๔๐ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา

วิชา	บิดามีการศึกษา สูงกว่ามารดา		บิดามีการศึกษา เท่ากับมารดา		บิดามีการศึกษา ต่ำกว่ามารดา	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
การศึกษา	๔.๑๐	๒๕.๐	๔.๐๘	๒๔.๐	๓.๘๖	๒๒.๐
เกษตรศาสตร์	๔.๕๘	๔๐.๐	๔.๖๗	๔๒.๕	๔.๔๔	๓๘.๕
เทคนิค	๓.๔๑	๙.๐	๓.๗๕	๑๙.๐	๓.๕๓	๑๑.๐
นิติศาสตร์	๔.๘๑	๔๕.๐	๔.๖๖	๔๑.๐	๔.๖๗	๔๒.๕
บริหารธุรกิจ	๓.๗๒	๑๘.๐	๓.๖๕	๑๕.๐	๓.๔๒	๘.๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๒๗	๓๒.๕	๔.๒๔	๓๐.๐	๔.๓๐	๓๔.๕
แพทยศาสตร์	๔.๓๐	๒๔.๕	๔.๓๓	๓๖.๕	๔.๗๐	๔๔.๐
พยาบาล	๓.๕๐	๑๐.๐	๓.๑๑	๓.๐	๓.๔๔	๙.๐
รัฐศาสตร์	๕.๐๑	๔๙.๐	๔.๘๔	๔๖.๐	๕.๐๒	๔๘.๐
วิทยาศาสตร์	๔.๑๖	๒๘.๐	๔.๒๖	๓๑.๐	๔.๔๔	๓๘.๕
วิศวกรรมศาสตร์	๓.๗๘	๒๐.๐	๔.๑๕	๒๗.๐	๔.๔๐	๓๗.๐
ศิลปศาสตร์	๓.๖๓	๑๔.๐	๓.๖๖	๑๖.๐	๓.๕๖	๑๓.๐
ศิลปากร	๓.๒๙	๕.๐	๓.๑๐	๒.๐	๒.๙๕	๑.๐
เศรษฐศาสตร์	๔.๒๓	๒๙.๐	๔.๒๗	๒๒.๕	๔.๑๒	๒๖.๐

ตาราง ๔๐ (ต่อ)

วิชา	บัณฑิตมีการศึกษา สูงกว่ามรรดา		บัณฑิตมีการศึกษา เท่ากับมรรดา		บัณฑิตมีการศึกษา ต่ำกว่ามรรดา	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๖๘	๑๓.๐	๓.๘๒	๒๑.๐	๓.๕๓	๒๓.๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๕๕	๑๒.๐	๓.๕๕	๖.๐	๓.๑๕	๕.๐

$$H = .๐๕๐๘$$

ถ้า $H = .๐๕๐๘$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่าง เป็นการเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้ แต่เดิมว่า นักเรียนที่บัณฑิตมีการศึกษามีระดับการศึกษาต่างกันอย่างจะเลือกเรียนต่อต่างกัน นั่นคือ ลำดับที่ของการเลือกแต่ละวิชาของนักเรียนที่บัณฑิตมีการศึกษาสูงกว่ามรรดา บัณฑิตมีการศึกษาเท่ากับมรรดา และ บัณฑิตมีการศึกษาต่ำกว่ามรรดา มาจากลำดับที่ของหมวดหมู่ประชากรเดียวกัน

ตาราง ๔๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ของนักเรียนที่บัณฑิตมีการศึกษาสูงกว่ามรรดา บัณฑิตมีการศึกษาเท่ากับมรรดา และ บัณฑิตมีการศึกษาต่ำกว่ามรรดา

	บัณฑิตเท่ากับมรรดา บัณฑิตต่ำกว่ามรรดา	
บัณฑิตมีการศึกษา สูงกว่ามรรดา	.๕๕**	.๘๕**
บัณฑิตมีการศึกษา เท่ากับมรรดา		.๕๕**

** มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

จากตาราง ๔๑ ปรากฏว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียน
ที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามีการ
ศึกษาค่ำกว่ามารดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

สรุปผลการวิจัยตอนที่ ๒ ได้ดังนี้คือ การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ของ
นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาต่างกันั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาค่ำกว่าประถม—
ศึกษากับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ณ ระดับ .๐๑ การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับ
ประถมศึกษา กับมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่ำ
ประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา
บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามีการศึกษาค่ำกว่ามารดา มีความสัมพันธ์
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

นักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับต่ำกว่ำประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยม—
ศึกษา และ อุดมศึกษา เลือกเรียนต่อมากที่สุด ในวิชา รัฐศาสตร์ และเลือกเรียน
ต่อน้อยในวิชา ศิลปากร และพยาบาล

นักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่ำประถมศึกษา ประถมศึกษา และ
มัธยมศึกษา เลือกเรียนต่อมากที่สุด ในวิชา รัฐศาสตร์ เลือกเรียนต่อน้อยในวิชา
ศิลปากร และ พยาบาล ส่วนนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษาเลือกเรียน
ต่อมากที่สุด ในวิชา นิติศาสตร์ และ น้อยที่สุดในวิชา พยาบาล

นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ
บิดามีการศึกษาค่ำกว่ามารดา เลือกเรียนต่อมากที่สุด ในวิชา รัฐศาสตร์ และ น้อย
ที่สุดในวิชา ศิลปากร

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๓

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการบอกลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน รายเฉลี่ยของวิชาต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ วิชา เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล อยู่ในเขตสุขาภิบาล และอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ตลอดจนแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ของนักเรียนที่มีภูมิลำเนากังกล่าวแล้ว

ตาราง ๔๒ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา ของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๕๔๓	๔.๘๕
๒	นิติศาสตร์	๑๕๓๕	๔.๖๖
๓	เกษตรศาสตร์	๑๕๑๓	๔.๖๑
๔	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๔๖๔	๔.๔๖
๕	วิทยาศาสตร์	๑๔๐๓	๔.๒๖
๖.๕	แพทยศาสตร์	๑๓๘๔	๔.๒๒
๖.๕	เศรษฐศาสตร์	๑๓๘๔	๔.๒๒
๘	วิศวกรรมศาสตร์	๑๓๒๓	๔.๐๓
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๒๙๓	๓.๘๘
๑๐	การศึกษา	๑๒๒๕	๓.๙๒
๑๑	บริหารธุรกิจ	๑๒๐๘	๓.๖๓
๑๒	ศิลปศาสตร์	๑๒๐๓	๓.๖๖
๑๓	เทคนิค	๑๑๙๔	๓.๕๖
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๑๑๕	๓.๓๘

ตาราง ๔๒ (ต่อ)

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑๕	พยาบาล	๑๐๙๙	๓.๓๘
๑๖	ศิลปากร	๑๐๖๐	๓.๒๒

จากตาราง ๔๒ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๔๓ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายเฉลี่ยของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา ของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาล

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๔๕๔	๔.๘๘
๒	เกษตรศาสตร์	๔๓๔	๔.๗๖
๓	นิติศาสตร์	๔๑๘	๔.๖๐
๔	แพทยศาสตร์	๔๑๒	๔.๕๒
๕	วิทยาศาสตร์	๓๘๒	๔.๓๐
๖	เศรษฐศาสตร์	๓๘๘	๔.๒๖
๗	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๓๘๔	๔.๒๑
๘	การศึกษา	๓๖๘	๔.๐๕
๙	วิศวกรรมศาสตร์	๓๕๒	๓.๘๖

ตาราง ๔๓ (ต่อ)

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑๐	พยาบาล	๓๓๓	๓.๖๕
๑๑	บริหารธุรกิจ	๓๓๐	๓.๖๒
๑๒	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓๒๙	๓.๖๑
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓๒๖	๓.๕๘
๑๔	เทคนิค	๓๐๖	๓.๓๖
๑๕	ศิลปศาสตร์	๓๐๓	๓.๓๒
๑๖	กิตติปาการ	๒๘๙	๓.๑๙

จากตาราง ๔๓ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาล เลือกเรียนต่อในแขนงวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือ เกษตรศาสตร์ และ นิติศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ เทคนิค ศิลปศาสตร์ และ กิตติปาการ ตามลำดับ

ตาราง ๔๔ แสดงลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนและรายละเอียดของการเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชา ของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๑	รัฐศาสตร์	๘๐๘	๕.๐๕
๒	นิติศาสตร์	๗๘๘	๔.๙๒
๓	เกษตรศาสตร์	๗๒๔	๔.๕๒
๔	การศึกษา	๖๙๒	๔.๓๒

ตาราง ๔๔ (ต่อ)

ลำดับ	วิชา	รวมคะแนน	$\bar{x}$
๕	เศรษฐศาสตร์	๖๘๑	๔.๒๕
๖	แพทยศาสตร์	๖๗๔	๔.๒๑
๗	วิทยาศาสตร์	๖๕๗	๔.๑๐
๘	วิศวกรรมศาสตร์	๖๔๐	๔.๐๐
๙	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๖๑๘	๓.๘๖
๑๐	ศิลปศาสตร์	๖๐๐	๓.๗๕
๑๑	เทคนิค	๕๘๓	๓.๗๐
๑๒	บริหารธุรกิจ	๕๘๗	๓.๖๖
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕๗๘	๓.๖๑
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕๕๓	๓.๔๕
๑๕	พยาบาล	๕๑๑	๓.๑๘
๑๖	ศิลปากร	๔๘๓	๓.๐๘

จากตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ วิชาที่เลือกเรียนต่อน้อยคือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๔๕ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา
 ของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล และ
 นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

วิชา	ในเขต เทศบาล		ในเขต สุขาภิบาล		นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล	
	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank	$\bar{x}$	Rank
การศึกษา	๓.๗๒	๒๐.๐	๔.๐๕	๒๗.๐	๔.๓๒	๓๗.๐
เกษตรศาสตร์	๔.๖๑	๔๒.๐	๔.๗๖	๔๔.๐	๔.๕๒	๓๙.๕
เทคนิค	๓.๕๖	๑๐.๐	๓.๓๖	๙.๐	๓.๗๐	๑๙.๐
นิติศาสตร์	๔.๖๖	๔๓.๐	๔.๖๐	๔๑.๐	๔.๙๒	๔๖.๐
บริหารธุรกิจ	๓.๖๗	๑๘.๐	๓.๖๒	๑๔.๐	๓.๖๖	๑๖.๕
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๔๖	๓๘.๐	๔.๒๑	๒๙.๐	๓.๘๖	๒๒.๕
แพทยศาสตร์	๔.๒๒	๓๑.๕	๔.๕๒	๓๙.๕	๔.๒๑	๒๙.๕
พยาบาล	๓.๒๗	๕.๐	๓.๖๕	๑๕.๐	๓.๑๙	๓.๐
รัฐศาสตร์	๔.๘๕	๔๕.๐	๔.๙๘	๔๗.๐	๕.๐๕	๔๘.๐
วิทยาศาสตร์	๔.๒๖	๓๔.๕	๔.๓๐	๓๖.๐	๔.๑๐	๒๘.๐
วิศวกรรมศาสตร์	๔.๐๓	๒๖.๐	๓.๘๖	๒๒.๕	๔.๐๐	๒๕.๐
ศิลปศาสตร์	๓.๖๖	๑๖.๕	๓.๓๒	๖.๐	๓.๗๕	๒๑.๐
ศิลปากร	๓.๒๒	๔.๐	๓.๑๗	๒.๐	๓.๐๘	๑.๐
เศรษฐศาสตร์	๔.๒๒	๓๑.๕	๔.๒๖	๓๔.๕	๔.๒๕	๓๓.๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๘๘	๒๔.๐	๓.๕๘	๑๑.๐	๓.๖๑	๑๒.๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๓๘	๘.๐	๓.๖๑	๑๒.๕	๓.๔๕	๙.๐

ค่า $H = .0926$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อต่างกัน นั่นคือ ลำดับที่ของการเลือกแต่ละวิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล มาจากลำดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

ตาราง ๔๖ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

		นอกเขตเทศบาล	
		ในเขตสุขาภิบาล และสุขาภิบาล	
ในเขตเทศบาล	ในเขตเทศบาล	* * --> .๘๘	* * --> .๘๖
	ในเขตสุขาภิบาล		* * .๘๕

* * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

จากตาราง ๔๖ ปรากฏว่า การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

สรุปผลการวิจัยตอนที่ ๓ ได้ดังนี้คือ นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล อยู่ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล เลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาตั้งกล่าว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด และ เลือกเรียนต่อในวิชา ศิลปากร น้อยที่สุด

บทที่ ๕
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะทราบแนวโน้มของค่านิยมเกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ว่านักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกเรียนต่อในวิชาใดมากที่สุดและน้อยที่สุด และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ตามตัวแปรต่อไปนี้

๑. แผนกวิชาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
๒. เพศ
๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
๔. สถานภาพทางครอบครัว
๕. การศึกษาของบิดามารดา
๖. ภูมิสำเนา

ข้อสมมุติฐานในการวิจัย

๑. นักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์ น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน
๒. นักเรียนชายและหญิง น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน
๓. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน
๔. นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน
๕. นักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน
๖. นักเรียนที่ภูมิสำเนาต่างกัน น่าจะเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สายสามัญ ในโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ในภาคกลางของประเทศไทย (เว้นพระนคร-ธนบุรี) รวมทั้งสิ้น ๓๑ จังหวัด จำนวน ๓๒๐ คน เมื่อคัดเลือกคำตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้วเหลือ ๕๔๐ ฉบับ หรือ ร้อยละ ๘๐.๕๖ ของจำนวนคำตอบแบบสอบถามทั้งหมด

๒. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย ชื่อโรงเรียน จังหวัด แผนกวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และภูมิสำเนา

ตอนที่ ๒ เป็นคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งคำอธิบายถึงลักษณะของวิชาทั้ง ๑๖ วิชาที่นำมาให้เลือก

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามแบบ Q - Sort ซึ่งมีวิชาให้นักเรียนเลือกจัดอันดับรวม ๑๖ วิชา โดยกำหนดให้จัดอันดับเป็น ๙ อันดับ

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติดังนี้

๓.๑ วิเคราะห์ผลการวิจัยตอนที่ ๑ โดยการเปรียบเทียบลำดับที่ของน้ำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของน้ำหนักคะแนนในแต่ละวิชา

๓.๒ ทดสอบสมมุติฐานข้อหนึ่งด้วยการหาค่าความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์ และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียนต่อระหว่างนักเรียนทั้งสองแผนก

๓.๓ ทดสอบสมมุติฐานข้อสองด้วยการหาค่าความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายและหญิง และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียนต่อระหว่างนักเรียนชายและหญิง

๓.๔ ทดสอบสมมุติฐานข้อสามด้วยการหาค่าความแตกต่าง และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ปานกลาง และสูง

๓.๕ ทดสอบสมมุติฐานข้อสี่ ด้วยการหาค่าความแตกต่างและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน

๓.๖ ทดสอบสมมุติฐานข้อห้า ด้วยการหาค่าความแตกต่างและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

๓.๗ ทดสอบสมมุติฐานข้อหก ด้วยการหาค่าความแตกต่าง และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลของการวิจัยสรุปได้ ๗ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ส่วนใหญ่เลือกเรียนต่อในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์และเกษตรศาสตร์ตามลำดับ วิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อน้อยคือ ศิลปากร สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และพยาบาล ตามลำดับ

ตอนที่ ๒

๑. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกศิลปะไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. นักเรียนแผนกศิลปะเลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ ศิลปศาสตร์และพาณิชยศาสตร์และการบัญชีตามลำดับ แต่นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนต่อในวิชา แพทยศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ และ

เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ

๔. นักเรียนแผนกศิลปะเลือกเรียนต่อย่อยในวิชา แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนต่อย่อยในวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ พยาบาลตามลำดับ

ตอนที่ ๓

๑. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนชายไม่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. นักเรียนชายเลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือนิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด รองลงมา คือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี และนิติศาสตร์ตามลำดับ

๔. นักเรียนชายเลือกเรียนต่อย่อยในวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปกรรม และพยาบาล ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อย่อยในวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคนิค ตามลำดับ

ตอนที่ ๔

๑. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ ปานกลาง และ สูง เลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ ปานกลาง และสูง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำและปานกลาง เลือกเรียนต่อมากที่สุดในการวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือ วิชานิติศาสตร์ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงเลือกเรียนต่อในวิชาแพทยศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

๔. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำเลือกเรียนต่อด้านในวิชาแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง เลือกเรียนต่อด้านในวิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล และ ศิลปากร ตามลำดับ

ตอนที่ ๕

๑. การเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้าง บิดามารดาแยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม และ มารดาถึงแก่กรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกับแยกกันอยู่ และบิดามารดาหย่าร้างกับบิดาถึงแก่กรรม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนกลุ่มที่มีสถานภาพทางครอบครัวอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. นักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้างกัน บิดามารดาแยกกันอยู่ และ มารดาถึงแก่กรรม เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือวิชา นิติศาสตร์ ส่วนนักเรียนที่บิดาถึงแก่กรรมเลือกเรียนต่อในวิชาเกษตรศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิชาวิทยาศาสตร์ และ แพทยศาสตร์ ตามลำดับ

๔. นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้างกัน บิดาถึงแก่กรรม และมารดาถึงแก่กรรม เลือกเรียนต่อด้านที่สุดในวิชา ศิลปากร นักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรมเลือกเรียนต่อด้านที่สุดในวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่เลือกเรียนต่อด้านที่สุดในวิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

ตอนที่ ๖

๑. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกันนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับต่ำกว่า ประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่า มารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. นักเรียนที่บิดาและมารดามีการศึกษาระดับต่าง ๆ ทุกระดับ เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ แพทยศาสตร์ และ นิติศาสตร์ ตามลำดับ

๕. นักเรียนที่บิดาและมารดามีการศึกษาระดับต่าง ๆ ทุกระดับ เลือกเรียนต่อในวิชาพยาบาลน้อยที่สุด

๖. นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาเท่ากับมารดา และ บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา เลือกเรียนต่อมากที่สุดในวิชา รัฐศาสตร์ และ เลือกเรียนต่อน้อยที่สุดในวิชา ศิลปากร

ตอนที่ ๓

๑. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล อยู่ในเขตสุขาภิบาล อยู่ในนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล เลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. การเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล อยู่ในเขตสุขาภิบาล อยู่ในนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาตั้งกลาวนี้ เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด และเลือกเรียนต่อในวิชา ศิลปากร น้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ นิติศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ และองค์ประกอบต่าง ๆ คือ แผนกวิชาที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา ตลอดจน ภูมิลำเนา

ไม่มีอิทธิพลทำให้ถาถานิยมของนักเรียนในการเลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตารางละเอียดของผลการวิจัยบางตอน จะเห็นได้ว่า การเลือกเรียนต่อในแต่ละวิชาของนักเรียนบางกลุ่มจะมีลักษณะเฉพาะที่สามารถจะเปรียบเทียบความแตกต่างได้ เช่น นักเรียนแผนกศิลปะเลือกเรียนต่อใน วิชารัฐศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ ศิลปศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ตามลำดับ และวิชาที่เลือกเรียนน้อยคือ แพทย์ศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าวิชาที่นักเรียนแผนกศิลปะเลือกเรียนมากที่สุด นั้น เป็นวิชาที่นักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่จะเรียนต่อไปได้ ส่วนวิชาที่เลือกเรียนน้อย ที่สุดนั้น ล้วนเป็นวิชาที่นักเรียนไม่มีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะเรียนต่อไปได้ นอกจากนั้นยังปรากฏว่านักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เลือกเรียนต่อในวิชาแพทยศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิศวกรรมศาสตร์ และเลือกเรียนต่อน้อยในวิชาศิลปศาสตร์ และ ศิลปากร ตามลำดับ จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่นักเรียนจะพิจารณาเลือกเรียนต่อในวิชาใดหรือไม่เลือกเรียนต่อในวิชาใดนั้น นักเรียนคงจะต้องพิจารณาถึง พื้นฐานความรู้ของตนคววว่าจะเหมาะสมกับวิชาที่จะเรียนต่อไปหรือไม่

นอกจากนี้การเลือกเรียนต่อในวิชาใด ๆ นักเรียนคงจะคำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับเพศของตนด้วย เช่นจากผลการวิจัยตอนที่ ๓ ปรากฏว่า นักเรียนชายเลือกเรียนต่อในวิชาพยาบาลน้อยที่สุด และนักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อน้อยในวิชาเทคนิค วิศวกรรมศาสตร์ และ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรียนต่อในวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะเป็นวิชาที่นักเรียนทั้งแผนกศิลปะและวิทยาศาสตร์มีความรู้เพียงพอที่จะเรียนได้ หรืออาจจะเนื่องมาจากอิทธิพลเกี่ยวกับบุคคล ดังที่ ชวรัชย์ ชัยจิรณายกุล ได้สรุปไว้ดังกล่าวนำแล้ว คือบุคคลในอาชีพที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ การเลือกเรียนต่อของนักเรียนนั้นเป็นการเรียนต่อเพื่อประกอบอาชีพเช่นเดียวกัน การที่นักเรียนเลือกเรียนต่อในวิชารัฐศาสตร์มากที่สุดจากวิชาต่าง ๆ ที่มีให้เลือกถึง ๑๖ วิชาเช่นนี้

อาจจะเป็นเพราะอิทธิพลของบุคคลในอาชีพ เพราะจะเห็นได้ว่า ผู้ที่เรียนสำเร็จใน
 วิชารัฐศาสตร์นั้นมักจะได้รับตำแหน่งสำคัญทางการปกครองและการต่างประเทศ และ
 เป็นที่ยอมรับนับถือโดยทั่วไปในสังคมปัจจุบัน เช่น ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด ทูต
 และนายอำเภอ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า การเลือกเรียนวิชา
 รัฐศาสตร์มากที่สุดนั้น อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนมีความประทับใจต่อบุคคลในอาชีพ
 และมุ่งหวังตำแหน่งในอาชีพนั้น

ผลการวิจัยตอนที่ ๔ ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงเท่านั้น
 เลือกเรียนต่อในวิชาแพทยศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิศวกรรมศาสตร์ และ
 วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ วิชาทั้งสามวิชานี้เป็นวิชาที่ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถสูง
 จึงสามารถเรียนได้สำเร็จ ดังนั้นการที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง เลือก
 เรียนวิชาดังกล่าวนี้ จึงเป็นการเลือกที่อาจกล่าวได้ว่าเหมาะสมกับตัวเขา

ในเรื่องที่เกี่ยวกับสถานภาพทางครอบครัวนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า
 นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกัน คือ บิดามารดาถึงแก่กรรม บิดา
 มารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้าง บิดามารดาแยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม
 และ มารดาถึงแก่กรรม เลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ การวิจัยครั้งนี้จึงสนับสนุนการวิจัยของคุณค (Walter Roy Cook) ที่ได้
 สรุปไว้ว่า สภาพการแต่งงานของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
 ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ ภูมิลำเนา ยังไม่มีผลต่อการเลือกเรียนต่ออีกด้วย เพราะผลการ
 วิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขต
 เทศบาลและสุขาภิบาล เลือกเรียนต่อใน ๑๖ วิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลซึ่งเป็นโรง-
 เรียนประจำจังหวัดหญิงหรือชาย หรือโรงเรียนมัธยมแบบประสม ซึ่งล้วนแต่ตั้งอยู่
 ในเขตเทศบาลทั้งสิ้น นักเรียนซึ่งเรียนอยู่ในโรงเรียนเหล่านี้จึงมีโอกาสได้อยู่ในสิ่ง
 แวดล้อมอันคล้ายคลึงกัน จึงอาจจะทำให้นักเรียนที่อาศัยอยู่ในภูมิลำเนาต่างกันเลือก

เรียนต่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

๑. โรงเรียนควรให้บริการสนเทศ (Information Service) เกี่ยวกับลักษณะการเรียนวิชาต่าง ๆ อย่างละเอียด เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจตัวเอง และพิจารณาเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถ สุขภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ ตลอดจนความต้องการกำลังคนประเภทต่าง ๆ ในปัจจุบัน โดยอาจจัดป้ายนิเทศ งานวันอาชีพ หรือ เชิญวิทยากรหรือบุคคลในอาชีพมาบรรยาย เป็นต้น
๒. เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีค่านิยมต่อวิชาที่กำลังมีความสำคัญสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่น วิชาเทคนิค และพยาบาล เป็นต้น ดังนั้น ทางโรงเรียนจึงควรเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาเหล่านี้ให้มากยิ่งขึ้น
๓. ควรจะได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อในวิชาวิทยาศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ เพื่อจะได้ทราบว่ามืองค์ประกอบใดบ้างที่เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนวิชาเหล่านี้มากที่สุด
๔. ควรจะได้ศึกษาเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนวิชาพยาบาล เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการศึกษาวิชานี้ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น
๕. ควรจะได้ศึกษาถึงการเลือกเรียนต่อในวิชาอื่น ๆ นอกเหนือไปจากวิชาที่ทำการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ทราบค่านิยมในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญา แสงสุชาติ การเปรียบเทียบค่านิยมทางสังคมระหว่างผู้ใหญ่และหนุ่มสาว
ในระดับการศึกษาสูง เกี่ยวกับครอบครัวและการสมรส วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๕๓ หน้า
- เกษมศาสตร์, มหาวิทยาลัย รายงานประจำปีการศึกษา ๒๕๑๐ - ๒๕๑๑
 โรงพิมพ์กรมศาสนา ๒๕๑๒, ๓๔๕ หน้า
- ขอนแก่น, มหาวิทยาลัย หนังสือประจำปีการศึกษา ๒๕๑๑ - ๒๕๑๒ โรงพิมพ์
 ครุสภา ๒๕๑๑, ๗๓ หน้า
- ฐิติน จุลทรัพย์ การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา ๒๕๐๘
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๘, ๖๑
 หน้า
- เทอดศักดิ์ รัตนมณี การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยม
ศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๐๗ วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๗, ๕๔ หน้า
- วัชรชัย ชัยจิรายากุล การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียน
สายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรง-
มัธยมแบบประสม ปีการศึกษา ๒๕๑๒ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๔๐ หน้า

ประสาร เมืองหมุก การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ
ของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ - ๔ โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ปริญยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๑๐, ๒๕๐ หน้า

มหิตล, มหาวิทยาลัย แถลงการณ์ปีการศึกษา ๒๕๑๒ - ๒๕๑๓ โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
๒๕๑๓, ๓๘๙ หน้า

วิชาการก่อสร้าง, วิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ
๒๕๐๘, ๑๘๘ หน้า

วิไลลักษณ์ เตือนเพ็ญศรี การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๐ วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๔๔ หน้า

กิจการ, กระทรวง กรมวิสามัญศึกษา สภาพการมัธยมศึกษาปีการศึกษา ๒๕๑๒
๒๕๑๒, ๘๐ หน้า

กิจการ, กระทรวง สำนักงานวางแผนการศึกษา ประมวลบทความการวางแผนการศึกษา
โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๑, ๓๓๘ หน้า

สุภาพรย์ เอี่ยมจินดา เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น
ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ในภาคกลาง (เวณพระนคร-ธนบุรี) ปริญยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๒๑ หน้า

Brameld, Theodore, Cultural Foundation of Education, Harper & Brothers,
 New York, 1957, 330 pp.

Chamrieng, Bhavachitra, Thai Marriage and Family, Master ' s Thesis, Indiana University, 1962, 76 pp.

Chiangmai University, Regulations Programs and Requirements, 89 pp.

Chulalongkorn University, Announcement B.E. 2512 - 13, Kurusepha Ladprao Press, July, 1969, 262 pp.

Cook, Walter Roy, "Factors Associated with the Occupational Choices of Young Man," Dissertation Abstracts, 28 (2) : 799, August, 1967.

Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspirations and Expectations of High School.Senior Boys in Five Louisiana Parishes," Dissertation Abstracts, 29 (9) : 2958, March, 1969.

Eaddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," Dissertation Abstracts, 29 (9) : 2958 - 2959, March, 1969.

Ebel, Robert L., and others, Encyclopedia of Educational Research, Macmillan Company, 1969, 1522 pp.

Erickson, Mildred Brinkmeier, "An Analysis of Selected Characteristics and Needs of Adult Undergraduate Students Attending Michigan State University." Dissertation Abstracts, 29 (6) : 1748.

Ezell, Lonnie B, and Tate, Hery H., "High School Students Look to the Future." The Journal of Educational Research, 49:217 - 222, November, 1955.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longmans Green and Co., New York, 1961, 478 pp.

Garrett, Henry Edward, General Psychology, American Book Company, New York, 1961, 649 pp.

- Ginzberg, Eli, The Development of Human Resources, McGraw-Hill, New York, 1966, 299 pp.
- Green, Nelson B., "Socialization values in the Negro and East Indian Sub-Cultures of Trinidad," Journal of Social Psychology, 14 (.2): 204, June, 1964.
- Morrison, Max Elroy, "An Analysis of Selected Characteristics of 1967 Iowa High School Seniors and Their Indicated Choice of An Institution Offering Post High School Education," Dissertation Abstracts, 29 (6) : 1619 - 1983, December, 1968.
- Ruch, Floyd Leon, Psychology and Life, Scott, Foreman and Company, Chicago, 1953, 685 pp.
- Sandeen, Arthur C., "Aspiration of College" Personnel and Guidance Journal, 5 : 462 - 465, January, 1968.
- Siegel, Sidney, Nonparametric Statistics for Behavioral Sciences, McGraw Hill Book Company, Inc., 1956, 312 pp.
- Strong, Edward K., Vocational Interest of Men and Women, Stanford, California, Stanford University Press, 1943, 746 p.
- Super, Donald E., The Psychology of Careers, Harper and Brothers, New York, 1957, 362 pp.

ภาคผนวก

,

ภาคผนวก ก.

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

สวัสดิ์นักเรียนที่รักทั้งหลาย

เนื่องด้วยข้าพเจ้ากำลังเขียนปริญญานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง "ค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้น ม.ศ.๕" ซึ่งมุ่งทางด้านการศึกษาต่อของนักเรียน ม.ศ.๕ ในภาคกลางของประเทศไทย ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในอนาคต คือขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง โดยที่ท่านไม่จำเป็นต้องเขียนชื่อของท่านลงในแบบสอบถามนี้ ดังนั้น คำตอบของท่านครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ของท่านเป็นอันขาด และจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน โดยขอให้ท่านกรอกข้อความ หรือกาเครื่องหมายตามคำชี้แจงของแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อตามความเป็นจริงที่สุด ข้อมูลที่ได้รับจากท่านครั้งนี้ก็จะสมบูรณ์ และมีประโยชน์ยิ่งต่อการเขียนปริญญานิพนธ์ของข้าพเจ้า และจะมีประโยชน์ต่อการศึกษาของส่วนรวมต่อไป

ด้วยความขอบคุณยิ่ง

บุรดี เจริญจิตร

นิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ สาขา การแนะแนว

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร

ตอนที่ ๑

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และเขียน ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริง

๑) โรงเรียน.....แผนก.....จังหวัด.....

๒) เพศ ชาย ☐ หญิง ☐

๓) เมื่อสำเร็จการศึกษาชั้น ม.ศ.๓ สอบไล่ได้คะแนนร้อยละ

๕๐ - ๕๔ ☐ ๕๕ - ๕๙ ☒

๕๕ - ๕๙ ☐ ๘๐ - ๘๔ ☐

๖๐ - ๖๔ ☐ ๘๕ - ๘๙ ☐

๖๕ - ๖๙ ☐ ๙๐ - ๙๔ ☐

๗๐ - ๗๔ ☐ ๙๕ - ๙๙ ☐

๔) ขณะนี้บิดาของท่าน มีชีวิตอยู่ ☐ ถึงแก่กรรม ☐

มารดาของท่าน มีชีวิตอยู่ ☐ ถึงแก่กรรม ☐

๕) บิดามารดาของท่าน อยู่ด้วยกัน ☐ หย่าร้าง ☐ แยกกันอยู่ ☐

๖) บิดามารดาของท่านสำเร็จการศึกษาชั้น บิดา มารดา

ต่ำกว่า ป.๔ ☐ ☐

ป.๔ ☐ ☐

ต่ำกว่า ม.๖(ม.ศ.๓) ☐ ☐

ม.๖(ม.ศ.๓) ☐ ☐

ม.๘ หรือเทียบเท่า ☐ ☐

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ ☐

ปริญญาตรี ☐ ☐

สูงกว่าปริญญาตรี ☐ ☐

๗) ครอบครัวของท่านตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล ☐

ในเขตสุขาภิบาล ☐

นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ☐

คำชี้แจง

โปรดอ่านรายชื่อวิชาต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ วิชาในหน้าถัดไปอย่างละเอียด แล้วปฏิบัติตามคำชี้แจงข้างล่างนี้ทีละข้ออย่างระมัดระวัง

๑) วิชาใดที่ท่านอยากเรียนมากที่สุดให้นำหมายเลขหน้าวิชานั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๑

๒) ชีตชื่อวิชาที่เลือกไว้แล้วในข้อที่ ๑ ออก เพื่อกันมิให้สับสนภายหลัง

๓) วิชาใดที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน ๒ วิชา แต่อยากเรียนน้อยกว่าวิชาที่เลือกไว้แล้ว นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสองนั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๒ แล้วชีตชื่อวิชาทั้งสองออก

๔) ขอให้ท่านพิจารณาเลือกวิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กันอีก ๓ วิชา แต่อยากเรียนรองลงมาจาก ๒ วิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๒ นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสามนั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๓ แล้วชีตชื่อวิชาที่เลือกแล้วออกไป

ขณะนี้ยังมีวิชาเหลือให้ท่านเลือกอีก ๑๐ วิชา ขอให้ท่านดำเนินการเลือกโดยเริ่มต้นจากวิชาที่ท่านอยากเรียนน้อยที่สุดไปหาวิชาที่ท่านอยากเรียนมากขึ้นตามลำดับ

๕) นำหมายเลขหน้าวิชาที่ท่านอยากเรียนน้อยที่สุด ๑ วิชา เขียนลงใน ☐ แถวที่ ๔ แล้วชีตชื่อวิชานั้นออก

๖) พิจารณาวิชาอีก ๒ วิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน แต่อยากเรียนมากกว่าวิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๔ เพียงเล็กน้อย นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสองนั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๕ แล้วชีตรายชื่อวิชาทั้งสองออก

๗) ขณะนี้เหลืออีก ๗ วิชา ให้ท่านเลือกวิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน ๓ วิชา แต่อยากเรียนมากกว่าวิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๕ นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสามนั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๖ แล้วชีตชื่อวิชาทั้งสามออก

๘) ทั้ง ๔ วิชาสุดท้ายที่เหลือนี้ หมายความว่า เป็นวิชาที่ท่านอยากเรียนปานกลาง นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสี่นั้นเขียนลงใน ☐ แถวที่ ๗

รายชื่อวิชาต่าง ๆ ที่นำมาให้ท่านเลือก

๑) การศึกษา

หมายถึง ครูศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และ การศึกษา
ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์
ลักษณะของวิชาที่เรียนมีดังนี้คือ

- วิชาสามัญ เป็นวิชาทางวิทยาศาสตร์และศิลปะ เรียนในปีที่ ๑ และปีที่ ๒
 - วิชาเอก, โท เป็นวิชาให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ
 - วิชาการศึกษา เป็นวิชาที่ว่าด้วยการเรียนการสอนเพื่อนำไปปฏิบัติ
- ในหน้าที่ครู เรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ - ๔ แบ่งเป็นสาขาต่าง ๆ คือ สาขา
ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ พลศึกษา
ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๒) เกษตรศาสตร์

รวมถึงวิชาต่อไปนี้ วนศาสตร์ การประมง เกษตรศาสตร์ และสัตวแพทย์
ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์
ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ใน ๒ ปีแรกเรียน ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์
คณิตศาสตร์และวิชาในคณะที่ตนเลือกไว้ เช่น วนศาสตร์ เรียนการจัดป่าไม้
วิศกรรมป่าไม้ เป็นต้น ส่วนอีก ๒ ปีหลังเรียนวิชาเฉพาะตามที่ตนเลือกไว้
ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี
สำหรับสัตวแพทย์นั้นใช้เวลาศึกษา ๖ ปี แบ่งออกเป็น ๒ ระยะ คือ ๒ ปีแรก
เรียกว่าเตรียมสัตวแพทย์ เรียนร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนอีก ๔ ปีหลัง
แยกเรียนตามแผนกต่าง ๆ ที่ตนสนใจ ดังนี้ แผนกกายวิภาคของสัตว์
แผนกกายวิภาคศาสตร์ของสัตว์ และแผนกสัตวศาสตร์ของสัตว์

๓) เทคนิค

รวมถึงวิชาต่อไปนี้ ช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างโลหะ ช่างสำรวจ
ช่างภาพ และช่างอิเล็กทรอนิกส์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ สายศิลปะ

ลักษณะของวิชาที่เรียน เรียนวิชาสามัญทั่วไป คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคม-
ศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิชาเหล่านี้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐาน แต่จะเรียนเน้น
หนักในวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน ระยะเวลาการศึกษา
๓ ปี ได้รับประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูง

๔) นิติศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียนใน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์ ได้แก่
ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ อารยธรรม วิทยาศาสตร์ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา
และ คณิตศาสตร์ และเรียนวิชาเฉพาะของคณะที่เลือกไว้ ส่วนอีก ๓ ปีหลังมุ่ง
เรียนวิชากฎหมายโดยตรง ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๕) บริหารธุรกิจ

รวมถึง วิชาการค้า การตลาด การบริหารธุรกิจ การเงินและธนาคาร การบัญชี
และ เลขานุการ

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะการเรียนแยกตามแผนกวิชาที่ตนเลือกเรียน

ระยะเวลาการศึกษา ๓ ปี ได้รับประกาศนียบัตรเทียบเท่าอนุปริญญา

๖) พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ปีที่ ๑ และ ๒ เรียนวิชาพื้นฐานเหมือนกันหมด คือ
วิชาการบัญชี เศรษฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพาณิชย์
กฎหมายทั่วไป จิตวิทยา ภาษาอังกฤษ และ ตรรกวิทยา

๒ ปีหลังเรียนตามวิชาที่เลือก ได้แก่ พานิชยศาสตร์ บัญชี วิชาต้นทุน
วิชาการคลังธุรกิจ วิชาการจัดการโรงแรม และวิชาสถิติ
ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๓)

แพทยศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๒ ปีแรกเรียกว่าเตรียมแพทยศาสตร์ เรียน
ร่วมอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ ในชั้นปีที่ ๓ และ ๔ เรียนในคณะแพทยศาสตร์
๒ ปีนี้เรียนหนักไปในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ในชั้นปีที่ ๕ และปีที่ ๖
เรียนหนักไปในทางสาเหตุของโรค การป้องกันไม่ให้เกิดโรค การตรวจ
และรักษาโรค และการสาธารณสุข รวมระยะเวลาการศึกษา ๖ ปี ได้รับ
ปริญญาตรี

ส่วนผู้ที่เรียน เทคนิคการแพทย์ เภสัชศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์
วิทยาศาสตร์สาธารณสุข วิชาที่เรียนใน ๒ ปีแรกจะเรียนวิชาเตรียมแพทย-
ศาสตร์ ส่วนอีก ๒ ปีหลัง จะเรียนวิชาเฉพาะสาขาที่ตนเลือก รวมระยะ
เวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๔)

พยาบาล

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ สายศิลปะ

ลักษณะของการเรียนแยกเป็น ๒ ประเภท

— ประเภทที่ ๑ ผู้เรียนผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยตามที่สภาการ
ศึกษาแห่งชาติดำเนินการ ใน ๒ ปีแรกจะเรียนเตรียมพยาบาลปริญา และ
กายภาพบำบัด ใน ๒ ปีหลังจะเรียนวิชาพยาบาล รวมระยะเวลาศึกษา
๔ ปี ได้รับปริญญาพยาบาล-อนามัย และถ้าจะเรียนวิชาดุษฎีครุภคต้องใช้
เวลาอีก ๒ เดือน

— ประเภทที่ ๒ ผู้เรียนผ่านการสอบในโรงเรียนพยาบาลดุษฎีครุภคและอนามัย
มีหลักสูตรการเรียน ๓ ปี ถ้าเรียนจบ ๔ ปี จะได้วิทยาศาสตร์บัณฑิต(พยาบาล)
และถ้าจะเรียนวิชาดุษฎีครุภคก็ต่อต้องใช้เวลาอีก ๒ เดือน

๔) รัฐศาสตร์ 6

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์

เหมือนกับคณะนิติศาสตร์ และวิชาเฉพาะของคณะที่เลือกไว้

๓ ปีหลังมุ่งเรียนวิชาเฉพาะที่เลือกไว้ได้แก่ การคลัง การปกครอง การต่างประเทศ และ การทูต

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๐) วิทยาศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ปีแรกเรียนวิชา ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา

คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ปีที่ ๒ เรียนวิชาเช่นเดียวกับปีที่ ๑ และ

วิชาเอกที่เลือกไว้ได้แก่ ฟิสิกส์ เคมี คณิตศาสตร์ สัตววิทยา พฤกษศาสตร์

ธรณีวิทยา เวชศาสตร์ ส่วนปีที่ ๓ และ ๔ เรียนเฉพาะวิชาเอกตามที่เลือกไว้

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๑) วิศวกรรมศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๒ ปีแรกเรียนเหมือนกันหมดทุกสาขา คือ

เรียนวิชาต่อไปนี้ ฟิสิกส์ เคมี และ คณิตศาสตร์ของคณะวิทยาศาสตร์

เรียนภาษาอังกฤษ วิชาวิศวกรรมเขียนแบบ สุขวิทยา กรรมวิธีการผลิต

วิชากลศาสตร์ประยุกต์ วัสดุก่อสร้าง และ วิชาการสำรวจ ในชั้นปีที่ ๓

และ ๔ แยกไปเรียนตามสาขาวิชาตามที่เลือกไว้ตามความสมัครใจ ซึ่งมี

สาขาให้เลือกดังนี้ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า

วิศวกรรมเหมืองแร่ และ ธรณีวิทยาเหมืองแร่ วิศวกรรมอุตสาหกรรม

วิศวกรรมสุขาภิบาล วิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมเกษตร และ วิศวกรรม

ชลประทาน

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๕) สถาปัตยกรรมศาสตร์

10

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียนแบ่งเป็น ๒ ภาค คือ ภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ
ซึ่งจะต้องศึกษาพร้อม ๆ กันไป วิชาที่เรียนมีทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์
เป็นต้นว่า ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ การวาดเขียน การออกแบบ ผูกลาย
และการก่อสร้าง

ระยะเวลาการศึกษา ๕ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๖) สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

//

รวมถึง สังคมวิทยา และ มานุษยวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และ
วารสารศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์

ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ อารยธรรม วิทยาศาสตร์ทั่วไป

จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา และ คณิตศาสตร์ และเรียนวิชาเฉพาะ

ตามแผนกที่เลือกไว้ ๓ ปีหลังเรียนวิชาเฉพาะของแผนกใดแผนกหนึ่งตามที
เลือกไว้

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

อยากเรียนมากที่สุด

๑

A

๒

B

๓

C

อยากเรียนปานกลาง

๔

D

๕

E

๖

อยากเรียนน้อยที่สุด

๗

F

รายชื่อวิชาต่าง ๆ ที่ให้ท่านเลือกตามรายละเอียดในตอนที่ ๓

๑. การศึกษา

๒. เกษตรศาสตร์

๓. เทคนิค

๔. นิติศาสตร์

๕. บริหารธุรกิจ

๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

๗. แพทยศาสตร์

๘. พยาบาล

๙. รัฐศาสตร์

๑๐. วิทยาศาสตร์

๑๑. วิศวกรรมศาสตร์

๑๒. ศิลปศาสตร์

๑๓. ศิลปากร

๑๔. เศรษฐศาสตร์

๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์

๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

ภาคผนวก ข .

คะแนนดิบของข้อมูล

ตาราง ๔๙ แสดงจำนวนนักเรียนแผนกศิลปะในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๖	๒๕	๕๓	๖๔	๒๐	๙	๕
เกษตรศาสตร์	๒	๑๖	๔๒	๖๓	๕๐	๑๙	๓
เทคนิค	๔	๑๑	๒๕	๕๕	๕๒	๒๕	๒๒
นิติศาสตร์	๓๙	๒๒	๔๖	๓๑	๑๒	๓	๐
บริหารธุรกิจ	๒	๑๔	๔๙	๖๕	๔๔	๑๓	๘
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๒	๒๕	๓๙	๖๔	๒๙	๑๓	๑๑
แพทยศาสตร์	๕	๑๐	๑๓	๓๕	๕๐	๔๙	๓๓
พยาบาล	๑๒	๒๙	๒๙	๓๙	๒๙	๒๕	๓๔
รัฐศาสตร์	๓๘×๗	๖๓๙	๔๑๙	๓๒๙	๑๒๙	๙๙	๐๙ - ๑๙
วิทยาศาสตร์	๐	๓	๕	๓๑	๖๙	๖๙	๑๖ ๑๖
วิศวกรรมศาสตร์	๒	๙	๕	๓๙	๔๖	๖๘	๒๖
ศิลปศาสตร์	๓๑	๓๙	๕๑	๓๙	๒๙	๘	๒
ศิลปากร	๘	๒๔	๔๙	๖๐	๒๘	๑๘	๘
เศรษฐศาสตร์	๙	๒๖	๖๔	๕๐	๓๒	๑๐	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓	๑๐	๒๖	๕๖	๕๐	๓๕	๑๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๐	๒๔	๔๘	๕๔	๒๘	๑๙	๑๐

ตาราง ๔๔ แสดงจำนวนนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๔	๔๐	๓๑	๑๒๔	๓๘	๔๑	๒๔
เกษตรศาสตร์	๔๒	๓๓	๑๓๓	๔๔	๒๓	๘	๒
เทคนิค	๓	๓๑	๘๒	๔๖	๘๓	๔๐	๔๔
นิติศาสตร์	๒๓	๔๖	๑๐๓	๑๒๒	๕๔	๒๖	๔
บริหารธุรกิจ	๓	๒๐	๔๓	๑๑๒	๑๓๓	๖๓	๕
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๑	๖๕	๖๒	๔๔	๓๒	๓๒	๑๑
แพทยศาสตร์	๑๐๒	๓๐	๖๖	๘๔	๓๑	๑๓	๑๓
พยาบาล	๑๖	๔๐	๓๑	๘๐	๖๒	๓๘	๑๒๐
รัฐศาสตร์	๒๓	๘๐	๑๑๑	๑๑๓	๓๔	๑๑	๒
วิทยาศาสตร์	๒๘	๑๒๒	๑๐๔	๘๓	๒๒	๑๘	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๓๓	๖๔	๕๓	๔๐	๔๘	๓๔	๒๐
ศิลปศาสตร์	๑	๑๔	๒๔	๓๑	๑๔๑	๑๑๕	๒๑
ศิลปากร	๑	๑๑	๒๘	๔๔	๔๖	๑๔๐	๖๒
เศรษฐศาสตร์	๖	๔๑	๔๒	๑๔๔	๓๑	๓๑	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๔	๔๓	๘๒	๘๓	๓๔	๖๐	๒๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕	๕	๓๓	๔๓	๑๑๓	๑๐๐	๓๐

ตาราง ๔๔ แสดงจำนวนนักเรียนชายในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๖	๑๓	๔๓	๑๑๑	๖๐	๒๓	๑๔
เกษตรศาสตร์	๓๒	๕๒	๑๐๑	๖๓	๓๓	๕	๑
เทคนิค	๑๑	๓๓	๓๔	๘๔	๔๖	๒๒	๓
นิติศาสตร์	๔๕	๕๓	๖๓	๓๓	๓๒	๑๑	๒
บริหารธุรกิจ	๐	๕	๓๔	๔๔	๑๐๓	๔๖	๕
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๕	๒๓	๖๑	๘๓	๖๓	๒๓	๑๓
แพทยศาสตร์	๓๖	๕๖	๕๒	๖๒	๒๖	๓๖	๑๔
พยาบาล	๐	๒	๔	๔๔	๖๑	๓๔	๑๓๒
รัฐศาสตร์	๓๓	๘๖	๓๓	๖๑	๒๔	๕	๑
วิทยาศาสตร์	๑๘	๖๓	๘๐	๕๓	๓๕	๒๔	๕
วิศวกรรมศาสตร์	๖๘	๖๑	๔๐	๕๓	๒๑	๓๐	๑๔
ศิลปศาสตร์	๑	๑๓	๓๒	๕๐	๑๐๑	๓๓	๑๓
ศิลปากร	๖	๑๒	๓๒	๔๔	๖๕	๔๔	๒๔
เศรษฐศาสตร์	๔	๓๔	๖๓	๑๐๖	๕๑	๒๓	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๓	๔๑	๖๓	๘๓	๔๒	๓๐	๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๓	๒๕	๖๕	๔๔	๓๓	๑๘

ตาราง ๕๐ แสดงจำนวนนักเรียนหญิงในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๙	๔๘	๗๗	๗๗	๓๙	๒๓	๑๐
เกษตรศาสตร์	๑๒	๔๑	๗๘	๙๔	๔๔	๒๐	๔
เทคนิค	๐	๙	๒๘	๖๑	๙๓	๔๓	๕๙
นิติศาสตร์	๒๑	๕๑	๘๒	๘๐	๓๙	๑๘	๒
บริหารธุรกิจ	๕	๒๙	๖๐	๘๓	๗๘	๓๐	๘
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๘	๖๓	๗๐	๗๑	๓๔	๑๙	๙
แพทยศาสตร์	๗๑	๒๔	๒๗	๕๗	๕๕	๒๘	๓๑
พยาบาล	๒๘	๖๗	๕๔	๖๘	๓๐	๒๔	๒๒
รัฐศาสตร์	๒๘	๕๗	๗๙	๘๘	๒๗	๑๓	๑
วิทยาศาสตร์	๑๐	๕๘	๓๔	๖๕	๕๖	๕๘	๑๒
วิศวกรรมศาสตร์	๗	๑๕	๑๘	๗๖	๗๓	๗๒	๓๒
ศิลปศาสตร์	๓๑	๓๔	๔๓	๕๘	๖๗	๕๐	๑๐
ศิลปากร	๓	๒๓	๔๓	๖๐	๕๙	๖๔	๔๑
เศรษฐศาสตร์	๑๑	๓๓	๘๙	๘๘	๕๒	๑๘	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕	๑๒	๔๑	๖๐	๘๒	๖๕	๒๘
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๔	๒๒	๕๖	๘๖	๕๑	๔๒	๒๒

ตาราง ๕๑ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคำ
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๐	๑๓	๓๐	๓๖	๑๐	๑๐	๖
เกษตรศาสตร์	๕	๑๕	๓๑	๓๒	๒๒	๙	๓
เทคนิค	๖	๙	๑๔	๓๖	๑๙	๑๓	๑๖
นิติศาสตร์	๒๓	๓๑	๒๒	๒๒	๑๒	๕	๐
บริหารธุรกิจ	๑	๔	๒๙	๓๐	๓๕	๑๑	๑
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๕	๑๑	๓๐	๓๑	๒๔	๙	๕
แพทยศาสตร์	๔	๑๒	๔	๓๒	๒๔	๒๒	๑๓
พยาบาล	๙	๑๔	๑๔	๒๒	๑๙	๑๖	๒๓
รัฐศาสตร์	๑๙	๓๔	๒๓	๒๑	๑๐	๖	๐
วิทยาศาสตร์	๐	๔	๑๒	๒๔	๓๐	๓๑	๑๐
วิศวกรรมศาสตร์	๙	๕	๙	๒๖	๒๔	๓๔	๑๐
ศิลปศาสตร์	๙	๑๔	๒๓	๓๒	๒๒	๙	๔
ศิลปากร	๙	๑๓	๒๓	๓๑	๒๐	๑๒	๙
เศรษฐศาสตร์	๓	๑๔	๓๔	๒๙	๒๒	๑๑	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒	๑๐	๑๔	๒๖	๒๙	๑๙	๑๑
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๙	๑๑	๒๑	๓๐	๒๙	๑๙	๒

ตาราง ๕๒ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาปานกลาง
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๓	๔๖	๗๗	๑๒๐	๗๕	๒๘	๒๐
เศรษฐศาสตร์	๓๖	๖๓	๑๑๐	๑๐๒	๔๔	๑๗	๒
เทคนิค	๕	๒๙	๗๐	๔๓	๑๐๐	๔๔	๓๘
นิติศาสตร์	๓๙	๗๒	๑๐๐	๔๘	๔๔	๑๘	๓
บริหารธุรกิจ	๓	๒๔	๖๓	๑๒๐	๑๑๒	๔๗	๑๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๓	๖๔	๗๔	๑๑๓	๕๘	๒๗	๑๕
แพทยศาสตร์	๖๘	๔๗	๖๒	๗๔	๕๔	๔๐	๓๔
พยาบาล	๑๘	๕๐	๓๗	๘๐	๕๙	๓๖	๔๔
รัฐศาสตร์	๔๔	๔๑	๑๐๓	๔๗	๓๒	๑๐	๒
วิทยาศาสตร์	๒๔	๗๔	๘๒	๘๒	๕๕	๕๐	๗
วิศวกรรมศาสตร์	๔๗	๔๔	๓๗	๘๘	๖๒	๖๔	๓๒
ศิลปศาสตร์	๒๒	๒๙	๔๖	๕๘	๑๑๔	๔๓	๑๗
ศิลปากร	๒	๑๔	๔๘	๖๖	๘๕	๑๑๖	๔๓
เกษตรศาสตร์	๘	๔๔	๑๐๕	๑๒๗	๖๕	๒๘	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๔	๓๐	๖๔	๔๘	๘๐	๖๑	๒๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘	๑๗	๕๔	๑๐๐	๘๘	๗๔	๓๓

ตาราง ๕๓ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒	๖	๑๗	๓๑	๑๔	๑๒	๓
เกษตรศาสตร์	๓	๑๕	๓๘	๒๓	๖	๑	๐
เทคนิค	๐	๔	๑๔	๒๑	๒๒	๘	๑๒
นิติศาสตร์	๔	๕	๒๗	๓๓	๑๐	๖	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๒	๒	๒๗	๓๔	๑๘	๒
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๕	๑๐	๒๗	๑๔	๑๔	๙	๒
แพทยศาสตร์	๓๕	๒๑	๙	๑๓	๓	๒	๓
พยาบาล	๑	๕	๗	๑๕	๑๕	๑๑	๓๒
รัฐศาสตร์	๔	๑๔	๒๖	๓๑	๙	๒	๐
วิทยาศาสตร์	๔	๓๘	๒๐	๑๒	๖	๖	๐
วิศวกรรมศาสตร์	๒๑	๒๒	๑๒	๑๕	๘	๔	๔
ศิลปศาสตร์	๑	๔	๖	๑๘	๓๒	๒๓	๒
ศิลปากร	๐	๓	๔	๑๒	๑๔	๓๐	๑๘
เศรษฐศาสตร์	๔	๙	๑๗	๓๘	๑๕	๒	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑๓	๒๑	๑๔	๑๕	๑๕	๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๐	๑	๖	๒๑	๓๐	๒๓	๕

ตาราง ๕๔ แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามารดาถึงแก่กรรม
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๐	๐	๒	๑	๑	๒	๐
เกษตรศาสตร์	๑	๐	๑	๒	๒	๐	๐
เทคนิค	๐	๑	๑	๑	๒	๑	๐
นิติศาสตร์	๑	๒	๒	๑	๐	๐	๐
บริหารธุรกิจ	๐	๐	๑	๒	๑	๒	๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๐	๑	๒	๑	๑	๐	๑
แพทยศาสตร์	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๐
พยาบาล	๐	๑	๐	๓	๑	๑	๐
รัฐศาสตร์	๑	๓	๑	๑	๐	๐	๐
วิทยาศาสตร์	๐	๐	๒	๑	๒	๑	๐
วิศวกรรมศาสตร์	๐	๐	๑	๓	๐	๑	๑
ศิลปศาสตร์	๑	๐	๐	๐	๕	๐	๐
ศิลปากร	๐	๒	๐	๐	๑	๑	๒
เศรษฐศาสตร์	๐	๑	๓	๒	๐	๐	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๐	๐	๐	๓	๑	๒	๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๐	๑	๑	๑	๑	๐	๒

ตาราง ๕๕ แสดงจำนวนนักเรียนที่ปีติามารดาอยู่ด้วยกัน
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒๑	๕๕	๑๐๕	๑๖๑	๘๒	๓๖	๒๕
เศรษฐศาสตร์	๓๔	๓๔	๑๕๔	๑๓๕	๖๔	๑๓	๓
เทคนิค	๙	๓๔	๙๐	๑๒๔	๑๑๔	๕๘	๕๖
นิติศาสตร์	๕๖	๙๑	๑๒๖	๑๒๔	๖๐	๒๔	๔
บริหารธุรกิจ	๔	๓๐	๓๖	๑๕๐	๑๕๕	๕๘	๑๒
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๓	๓๔	๑๐๕	๑๓๒	๘๖	๓๓	๑๙
แพทยศาสตร์	๘๙	๖๓	๖๘	๙๔	๓๐	๕๔	๔๓
พยาบาล	๒๔	๕๕	๔๓	๙๖	๓๓	๕๕	๑๓๑
รัฐศาสตร์	๕๖	๑๑๓	๑๓๔	๑๒๑	๔๕	๑๔	๒
วิทยาศาสตร์	๒๓	๑๐๕	๙๔	๑๐๒	๓๓	๓๓	๑๕
วิศวกรรมศาสตร์	๖๔	๖๙	๔๘	๑๐๒	๓๘	๘๘	๓๖
ศิลปศาสตร์	๒๓	๔๓	๖๒	๙๒	๑๓๘	๑๐๕	๑๘
ศิลปากร	๘	๒๓	๖๔	๙๐	๑๐๒	๑๓๖	๕๘
เศรษฐศาสตร์	๑๒	๕๓	๑๒๓	๑๖๙	๘๖	๓๑	๓
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๙	๔๔	๘๘	๑๑๘	๑๐๕	๘๓	๒๘
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๒	๒๓	๖๓	๑๓๐	๑๒๐	๑๐๑	๓๒

ตาราง ๕๖ แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้าง
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๐	๑	๒	๒	๑	๐
เกษตรศาสตร์	๐	๑	๑	๒	๒	๑	๐
เทคนิค	๐	๒	๐	๐	๔	๐	๑
นิติศาสตร์	๑	๑	๓	๒	๐	๐	๐
บริหารธุรกิจ	๐	๐	๒	๑	๒	๒	๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒	๐	๑	๓	๑	๐	๐
แพทยศาสตร์	๐	๑	๐	๒	๒	๑	๑
พยาบาล	๐	๐	๑	๓	๑	๐	๒
รัฐศาสตร์	๑	๓	๐	๓	๐	๐	๐
วิทยาศาสตร์	๑	๑	๐	๑	๐	๔	๐
วิศวกรรมศาสตร์	๐	๑	๑	๑	๑	๑	๒
ศิลปศาสตร์	๐	๑	๒	๑	๒	๐	๑
ศิลปากร	๐	๒	๐	๐	๑	๑	๒
เกษตรศาสตร์	๐	๐	๓	๒	๒	๐	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๓	๐	๑	๑	๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๐	๑	๑	๓	๐	๒	๐

ตาราง ๕๗ แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๐	๓	๔	๖	๕	๒	๒
เกษตรศาสตร์	๕	๒	๔	๖	๓	๒	๑
เทคนิค	๐	๔	๙	๔	๔	๑	๒
นิติศาสตร์	๒	๖	๒	๑	๑	๒	๐
บริหารธุรกิจ	๐	๑	๖	๖	๙	๑	๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๕	๖	๔	๔	๒	๑
แพทยศาสตร์	๓	๒	๔	๖	๔	๔	๐
พยาบาล	๒	๒	๑	๑	๓	๑	๕
รัฐศาสตร์	๒	๙	๔	๖	๕	๑	๐
วิทยาศาสตร์	๒	๕	๖	๔	๕	๕	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๒	๕	๓	๑	๓	๕	๕
ศิลปศาสตร์	๑	๕	๓	๕	๖	๖	๒
ศิลปากร	๐	๑	๕	๔	๖	๙	๕
เศรษฐศาสตร์	๕	๑	๙	๔	๖	๕	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๓	๙	๔	๔	๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๐	๐	๓	๔	๙	๕	๓

ตาราง ๕๔ แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดาถึงแก่กรรม
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๓	๑	๓	๓	๔	๑
เกษตรศาสตร์	๒	๔	๕	๓	๑	๑	๐
เทคนิค	๐	๑	๒	๗	๕	๐	๑
นิติศาสตร์	๐	๒	๕	๕	๓	๑	๐
บริหารธุรกิจ	๑	๒	๒	๕	๒	๔	๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๑	๔	๔	๕	๑	๐
แพทยศาสตร์	๓	๒	๓	๕	๑	๑	๑
พยาบาล	๐	๓	๓	๑	๓	๒	๔
รัฐศาสตร์	๑	๒	๓	๔	๑	๐	๐
วิทยาศาสตร์	๑	๕	๓	๔	๓	๐	๐
วิศวกรรมศาสตร์	๔	๐	๐	๔	๔	๓	๑
ศิลปศาสตร์	๐	๐	๓	๔	๕	๔	๐
ศิลปากร	๐	๑	๑	๔	๓	๓	๔
เกษตรศาสตร์	๑	๔	๒	๕	๑	๒	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๐	๑	๔	๐	๓	๒	๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๓	๑	๕	๔	๑

ตาราง ๕๕ แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาถึงแก่กรรม
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒	๔	๑๑	๑๔	๖	๕	๑
เกษตรศาสตร์	๒	๘	๑๔	๔	๕	๔	๑
เทคนิค	๒	๐	๖	๑๔	๑๐	๕	๖
นิติศาสตร์	๖	๕	๑๑	๑๒	๗	๒	๐
บริหารธุรกิจ	๐	๑	๖	๑๓	๑๓	๔	๑
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒	๔	๑๓	๑๔	๔	๕	๑
แพทยศาสตร์	๑๐	๘	๓	๑๐	๔	๓	๕
พยาบาล	๒	๘	๖	๕	๖	๔	๑๒
รัฐศาสตร์	๔	๑๔	๑๐	๔	๓	๓	๐
วิทยาศาสตร์	๑	๔	๘	๖	๑๑	๓	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๕	๔	๕	๑๐	๘	๓	๔
ศิลปศาสตร์	๓	๕	๕	๔	๑๒	๓	๒
ศิลปากร	๑	๓	๖	๔	๑๑	๔	๔
เศรษฐศาสตร์	๐	๔	๑๑	๑๒	๘	๖	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๖	๖	๑๔	๑๐	๓	๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒	๓	๖	๑๒	๑๑	๓	๒

ตาราง ๖๐ แสดงจำนวนนักเรียนที่ปีคามีกิจการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๑๑	๑๘	๓๐	๒๖	๕	๕
เกษตรศาสตร์	๔	๒๐	๒๕	๒๖	๑๑	๕	๐
เทคนิค	๑	๔	๒๓	๒๐	๒๒	๔	๔
นิติศาสตร์	๖	๑๕	๒๔	๓๑	๔	๑๐	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๕	๑๖	๓๐	๒๔	๑๒	๓
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔	๑๕	๓๑	๒๔	๑๗	๑	๐
แพทยศาสตร์	๒๕	๑๕	๑๕	๑๔	๔	๔	๖
พยาบาล	๑	๑๑	๗	๒๑	๔	๑๖	๓๑
รัฐศาสตร์	๔	๒๐	๒๖	๓๒	๔	๒	๐
วิทยาศาสตร์	๓	๒๓	๒๔	๑๗	๑๒	๑๕	๒
วิศวกรรมศาสตร์	๑๔	๑๖	๔	๒๕	๔	๑๑	๗
ศิลปศาสตร์	๕	๕	๓	๑๗	๓๖	๒๓	๓
ศิลปากร	๐	๒	๑๐	๑๔	๒๔	๒๔	๑๗
เกษตรศาสตร์	๒	๑๓	๒๖	๓๐	๑๔	๖	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖	๑๐	๑๔	๒๔	๒๑	๑๐	๖
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๒	๔	๒๔	๒๔	๒๓	๖

ตาราง ๖๑ แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๕	๒๔	๓๘	๖๘	๒๑	๑๔	๙
เกษตรศาสตร์	๑๒	๓๔	๕๘	๕๒	๒๖	๔	๑
เทคนิค	๓	๕	๓๔	๕๖	๔๔	๑๔	๑๙
นิติศาสตร์	๒๔	๒๔	๘๔	๔๘	๓๐	๖	๒
บริหารธุรกิจ	๐	๑๒	๒๔	๖๙	๕๘	๒๔	๒
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๐	๓๓	๓๒	๕๔	๓๓	๑๖	๔
แพทยศาสตร์	๓๕	๒๔	๒๖	๔๑	๒๓	๒๐	๑๓
พยาบาล	๑๐	๒๒	๒๒	๓๔	๓๒	๑๔	๕๓
รัฐศาสตร์	๒๐	๔๑	๕๙	๔๕	๑๕	๔	๐
วิทยาศาสตร์	๔	๔๒	๔๐	๓๖	๒๘	๒๕	๙
วิศวกรรมศาสตร์	๒๔	๒๓	๒๐	๔๒	๓๓	๓๔	๑๐
ศิลปศาสตร์	๑๐	๒๒	๒๔	๒๘	๕๔	๓๙	๙
ศิลปากร	๓	๕	๑๘	๓๘	๓๓	๖๓	๒๓
เศรษฐศาสตร์	๔	๒๔	๔๙	๖๐	๓๔	๑๕	๓
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔	๑๔	๓๔	๓๖	๓๙	๓๖	๒๑
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔	๙	๓๔	๔๓	๕๐	๓๙	๑๒

ตาราง ๖๒ แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๔	๒๕	๕๓	๗๖	๔๔	๒๖	๑๓
เกษตรศาสตร์	๑๔	๓๔	๘๑	๖๓	๓๖	๒๓	๔
เทคนิค	๖	๑๔	๔๐	๖๑	๕๘	๓๓	๓๓
นิติศาสตร์	๒๖	๕๘	๖๒	๕๕	๒๗	๑๑	๑
บริหารธุรกิจ	๔	๑๔	๔๔	๖๔	๘๐	๓๑	๘
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๐	๓๖	๕๘	๖๔	๔๖	๒๒	๔
แพทยศาสตร์	๔๒	๓๒	๓๒	๔๔	๓๘	๓๒	๒๕
พยาบาล	๑๖	๓๑	๒๕	๕๒	๓๔	๒๗	๖๐
รัฐศาสตร์	๓๒	๖๓	๖๑	๖๔	๒๒	๖	๒
วิทยาศาสตร์	๑๓	๕๑	๔๕	๕๖	๓๔	๓๔	๓
วิศวกรรมศาสตร์	๒๘	๓๒	๒๔	๕๒	๔๒	๔๒	๒๕
ศิลปศาสตร์	๑๔	๑๔	๓๖	๕๓	๖๒	๕๑	๑๑
ศิลปากร	๕	๒๐	๓๓	๔๓	๕๔	๕๓	๒๕
เศรษฐศาสตร์	๓	๒๒	๓๒	๘๔	๔๐	๑๔	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๐	๒๖	๓๔	๓๒	๕๓	๓๘	๘
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔	๑๘	๓๒	๖๔	๖๑	๘๘	๑๘

ตาราง ๒๓ แสดงจำนวนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๐	๕	๑๑	๑๔	๘	๕	๔
เกษตรศาสตร์	๔	๕	๑๕	๑๖	๔	๓	๐
เทคนิค	๑	๕	๖	๑๓	๑๐	๕	๗
นิติศาสตร์	๑๐	๖	๑๕	๙	๕	๒	๐
บริหารธุรกิจ	๐	๓	๕	๑๖	๑๔	๙	๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๕	๖	๑๐	๑๑	๕	๖	๔
แพทยศาสตร์	๕	๔	๖	๑๐	๑๒	๔	๖
พยาบาล	๑	๕	๔	๑๐	๑๑	๖	๑๐
รัฐศาสตร์	๕	๑๙	๘	๘	๖	๑	๐
วิทยาศาสตร์	๓	๙	๕	๙	๑๒	๘	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๔	๕	๕	๑๐	๑๐	๙	๔
ศิลปศาสตร์	๓	๕	๑๒	๖	๑๑	๑๕	๒
ศิลปากร	๑	๔	๑๐	๑๐	๘	๙	๕
เศรษฐศาสตร์	๒	๘	๑๑	๑๕	๑๐	๑	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒	๓	๑๑	๑๑	๙	๑๑	๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๒	๗	๒๐	๖	๓	๔

ตาราง ๖๔ แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาค่ำกว่าประถมศึกษา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๔	๑๕	๓๐	๔๐	๒๕	๙	๘
เกษตรศาสตร์	๑๔	๒๓	๓๒	๓๖	๑๙	๖	๑
เทคนิค	๒	๑๑	๒๙	๓๒	๒๙	๑๖	๑๒
นิติศาสตร์	๑๒	๒๓	๓๑	๔๒	๑๑	๑๑	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๑๑	๒๔	๔๑	๓๙	๑๒	๓
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๑	๒๔	๓๑	๔๐	๑๙	๕	๑
แพทยศาสตร์	๒๕	๒๓	๒๑	๓๒	๑๓	๑๐	๗
พยาบาล	๕	๑๕	๑๑	๒๔	๑๖	๑๗	๓๙
รัฐศาสตร์	๑๒	๓๑	๓๔	๔๐	๘	๖	๐
วิทยาศาสตร์	๓	๒๒	๓๒	๒๖	๑๙	๒๒	๗
วิศวกรรมศาสตร์	๒๐	๑๖	๑๕	๓๑	๑๗	๒๑	๑๑
ศิลปศาสตร์	๗	๘	๖	๒๔	๕๖	๒๗	๓
ศิลปากร	๒	๗	๑๓	๑๖	๓๕	๓๙	๑๙
เศรษฐศาสตร์	๒	๑๗	๔๓	๓๔	๒๖	๙	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗	๑๑	๒๕	๒๔	๒๖	๒๕	๙
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔	๕	๑๖	๓๔	๓๕	๒๗	๑๐

ตาราง ๖๕ แสดงจำนวนนักเรียนที่มารวมการศึกษาระดับประถมศึกษา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๖	๓๙	๖๖	๙๙	๔๔	๒๕	๑๐
เกษตรศาสตร์	๑๙	๕๓	๙๙	๘๐	๓๕	๙	๔
เทคนิค	๕	๑๙	๕๕	๗๕	๗๖	๓๒	๓๙
นิติศาสตร์	๓๒	๕๔	๗๒	๗๖	๔๗	๑๔	๒
บริหารธุรกิจ	๒	๑๕	๔๗	๙๑	๙๖	๕๐	๗
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๖	๔๐	๗๕	๗๔	๕๙	๑๙	๑๖
แพทยศาสตร์	๖๕	๔๐	๓๔	๕๗	๔๗	๓๓	๒๓
พยาบาล	๑๗	๓๙	๒๗	๖๖	๔๗	๒๘	๗๕
รัฐศาสตร์	๓๕	๖๕	๘๗	๗๕	๒๗	๙	๑
วิทยาศาสตร์	๒๐	๗๖	๕๖	๕๘	๔๕	๓๙	๕
วิศวกรรมศาสตร์	๓๕	๖๖	๓๑	๖๙	๔๗	๔๘	๒๓
ศิลปศาสตร์	๑๔	๒๙	๔๐	๕๓	๗๘	๗๓	๑๒
ศิลปากร	๓	๑๔	๓๕	๖๑	๕๗	๙๑	๓๘
เศรษฐศาสตร์	๗	๒๙	๖๙	๑๑๓	๕๒	๒๔	๔
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖	๒๕	๖๐	๗๒	๖๕	๔๗	๒๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๗	๑๕	๔๓	๗๗	๗๓	๖๕	๑๙

ตาราง ๖๖ แสดงจำนวนนักเรียนที่มารวมการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละวัน

วิชา	วัน						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๕	๑๐	๒๕	๔๖	๒๔	๑๕	๑๑
เกษตรศาสตร์	๑๑	๑๕	๔๗	๓๗	๒๑	๑๐	๐
เทคนิค	๓	๑๑	๒๑	๔๐	๓๒	๑๗	๑๗
นิติศาสตร์	๒๐	๓๐	๔๒	๓๔	๑๑	๓	๑
บริหารธุรกิจ	๒	๔	๒๑	๔๒	๔๒	๒๓	๓
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๖	๒๕	๒๓	๔๓	๒๐	๒๐	๕
แพทยศาสตร์	๑๖	๑๗	๒๔	๒๗	๒๐	๑๕	๑๔
พยาบาล	๖	๑๕	๑๗	๒๑	๒๔	๑๗	๓๗
รัฐศาสตร์	๑๔	๔๕	๒๔	๓๑	๑๕	๓	๑
วิทยาศาสตร์	๕	๒๔	๒๖	๓๔	๒๕	๒๓	๔
วิศวกรรมศาสตร์	๑๕	๑๔	๑๑	๒๗	๒๔	๓๐	๑๒
ศิลปศาสตร์	๔	๑๓	๒๔	๓๑	๓๑	๒๑	๔
ศิลปากร	๔	๑๒	๒๖	๒๔	๓๒	๒๔	๑๑
เศรษฐศาสตร์	๕	๒๐	๔๑	๔๖	๒๓	๖	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔	๑๖	๒๒	๔๐	๓๑	๒๑	๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔	๓	๒๑	๓๔	๓๕	๒๖	๑๐

ตาราง ๒๗ แสดงจำนวนนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๐	๑	๓	๓	๑	๑	๐
เกษตรศาสตร์	๐	๒	๑	๔	๒	๐	๐
เทคนิค	๑	๑	๒	๓	๒	๐	๐
นิติศาสตร์	๒	๑	๔	๑	๐	๑	๐
บริหารธุรกิจ	๐	๐	๑	๓	๔	๑	๐
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๐	๑	๒	๒	๓	๑	๐
แพทยศาสตร์	๑	๐	๐	๓	๑	๒	๒
พยาบาล	๐	๐	๓	๒	๐	๑	๓
รัฐศาสตร์	๐	๒	๓	๓	๑	๐	๐
วิทยาศาสตร์	๐	๓	๐	๐	๒	๓	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๑	๐	๑	๒	๒	๓	๑
ศิลปศาสตร์	๒	๑	๑	๐	๓	๒	๐
ศิลปากร	๐	๒	๑	๔	๐	๐	๒
เศรษฐศาสตร์	๑	๑	๓	๑	๔	๑	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	๓	๒	๑	๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๐	๒	๑	๒	๒	๑	๑

ตาราง ๖๔ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีความมีการศึกษาสูงกว่ามรรคา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑.	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การกึ่งษา	๑๒	๒๔	๖๓	๓๖	๔๓	๒๓	๑๖
เกษตรศาสตร์	๒๑	๓๔	๔๓	๓๓	๓๑	๑๔	๔
เทคนิค	๔	๑๔	๓๔	๖๔	๖๔	๓๓	๓๕
นิติศาสตร์	๓๒	๕๖	๖๓	๖๔	๓๓	๑๒	๐
บริหารธุรกิจ	๒	๒๐	๕๐	๓๒	๔๐	๓๓	๔
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๖	๔๐	๖๔	๖๔	๔๕	๒๐	๑๒
แพทยศาสตร์	๔๓	๓๖	๓๔	๕๒	๔๖	๒๔	๒๑
พยาบาล	๑๓	๓๓	๒๒	๕๕	๔๔	๒๕	๖๐
รัฐศาสตร์	๓๓	๓๕	๖๐	๖๖	๒๑	๔	๑
วิทยาศาสตร์	๑๖	๔๔	๔๔	๕๖	๔๖	๔๐	๔
วิศวกรรมศาสตร์	๒๑	๓๕	๓๑	๕๖	๔๔	๔๔	๒๖
ศิลปศาสตร์	๑๒	๒๐	๔๑	๕๒	๓๔	๕๖	๑๐
ศิลปากร	๓	๑๔	๓๓	๔๓	๕๖	๖๔	๓๑
เศรษฐศาสตร์	๖	๒๕	๓๔	๔๔	๔๓	๑๔	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔	๑๓	๔๔	๓๐	๕๓	๕๔	๑๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๐	๑๕	๓๓	๔๒	๕๔	๔๕	๒๑

ตาราง ๖๕ แสดงจำนวนนักเรียนที่จบการศึกษากับมารดา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๒	๓๒	๕๑	๙๕	๔๖	๒๕	๑๑
เกษตรศาสตร์	๒๑	๔๔	๘๔	๖๖	๔๓	๘	๑
เทคนิค	๖	๒๓	๕๙	๗๐	๖๔	๒๔	๒๖
นิติศาสตร์	๓๑	๔๔	๗๑	๗๕	๓๓	๑๔	๔
บริหารธุรกิจ	๓	๑๒	๓๘	๙๖	๘๓	๓๖	๔
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๖	๔๒	๕๔	๘๓	๔๖	๒๒	๙
แพทยศาสตร์	๔๙	๓๕	๔๒	๕๙	๓๑	๓๑	๒๕
พยาบาล	๖	๒๓	๓๑	๕๖	๓๓	๓๖	๗๙
รัฐศาสตร์	๒๘	๕๗	๗๘	๓๓	๒๖	๙	๑
วิทยาศาสตร์	๑๑	๖๔	๕๕	๕๓	๔๐	๔๒	๗
วิศวกรรมศาสตร์	๔๗	๓๔	๒๔	๕๙	๔๒	๔๗	๑๙
ศิลปศาสตร์	๑๖	๓๐	๒๓	๕๐	๘๓	๕๔	๑๒
ศิลปากร	๒	๑๔	๓๒	๕๓	๖๒	๗๙	๓๐
เศรษฐศาสตร์	๘	๓๘	๗๓	๗๙	๕๑	๒๐	๓
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๑	๓๒	๕๔	๕๗	๕๘	๓๓	๒๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕	๑๑	๔๓	๖๔	๗๑	๖๐	๑๘

ตาราง ๓๐ แสดงจำนวนนักเรียนที่ติดตามมีการศึกษาค่ากว่ามารดา
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๔	๖	๑๗	๑๐	๓	๒
เกษตรศาสตร์	๒	๕	๑๒	๑๔	๓	๓	๐
เทคนิค	๑	๑	๔	๑๒	๑๑	๔	๕
นิติศาสตร์	๓	๔	๑๕	๔	๕	๓	๐
บริหารธุรกิจ	๐	๒	๖	๔	๑๑	๗	๑
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๔	๑๓	๗	๑๐	๓	๑
แพทยศาสตร์	๑๑	๔	๓	๔	๔	๔	๔
พยาบาล	๕	๕	๕	๖	๕	๒	๑๕
รัฐศาสตร์	๔	๑๑	๑๔	๑๐	๔	๐	๐
วิทยาศาสตร์	๑	๑๒	๑๐	๔	๕	๕	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๗	๗	๓	๑๔	๔	๗	๑
ศิลปศาสตร์	๔	๑	๗	๖	๑๑	๑๓	๑
ศิลปากร	๐	๒	๖	๔	๖	๑๑	๔
เศรษฐศาสตร์	๑	๔	๔	๑๗	๔	๓	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒	๔	๖	๑๖	๔	๔	๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๐	๓	๕	๕	๑๕	๑๔	๑

ตาราง ๗๑ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๑	๓๐	๖๙	๑๑๒	๕๙	๒๗	๒๑
เกษตรศาสตร์	๒๓	๕๔	๑๐๖	๘๕	๔๓	๑๕	๓
เทคนิค	๓	๒๑	๖๒	๘๕	๘๒	๓๑	๔๑
นิติศาสตร์	๓๙	๕๔	๘๑	๙๓	๓๙	๒๑	๒
บริหารธุรกิจ	๕	๒๐	๔๓	๑๐๓	๑๐๕	๔๒	๓
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๐	๖๒	๘๑	๙๒	๔๒	๒๖	๖
แพทยศาสตร์	๕๓	๔๔	๔๓	๖๕	๔๕	๓๕	๓๖
พยาบาล	๑๐	๓๙	๓๕	๖๙	๕๕	๓๖	๘๕
รัฐศาสตร์	๓๑	๓๙	๘๘	๘๘	๒๙	๑๓	๑
วิทยาศาสตร์	๑๘	๓๔	๖๑	๖๙	๔๓	๕๑	๙
วิศวกรรมศาสตร์	๔๘	๓๓	๓๕	๓๖	๔๙	๕๙	๒๕
ศิลปศาสตร์	๒๐	๓๒	๓๖	๖๙	๘๘	๓๑	๑๓
ศิลปากร	๖	๒๒	๔๔	๕๕	๘๒	๘๐	๔๐
เศรษฐศาสตร์	๑๑	๓๘	๘๓	๑๐๐	๖๖	๒๙	๓
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๓	๓๖	๖๔	๓๘	๓๕	๕๐	๑๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๐	๑๖	๔๔	๓๓	๘๑	๓๓	๒๔

ตาราง ๗๒ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาล
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๑๑	๒๑	๓๒	๑๔	๔	๓
เกษตรศาสตร์	๑๐	๑๔	๒๓	๒๓	๑๒	๓	๑
เทคนิค	๒	๔	๑๔	๑๗	๒๕	๑๔	๑๑
นิติศาสตร์	๕	๒๒	๒๓	๒๐	๑๖	๔	๑
บริหารธุรกิจ	๐	๔	๑๗	๒๕	๓๔	๔	๓
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๕	๑๖	๒๐	๑๔	๒๑	๔	๖
แพทยศาสตร์	๒๑	๑๓	๑๓	๑๕	๑๑	๑๑	๗
พยาบาล	๗	๑๔	๑๑	๑๗	๑๓	๔	๒๐
รัฐศาสตร์	๑๕	๒๐	๒๑	๒๔	๗	๓	๑
วิทยาศาสตร์	๓	๒๑	๒๒	๑๔	๑๒	๑๒	๓
วิศวกรรมศาสตร์	๑๐	๑๓	๗	๒๐	๑๕	๑๔	๔
ศิลปศาสตร์	๒	๕	๑๒	๑๔	๒๔	๒๕	๕
ศิลปากร	๒	๕	๑๑	๒๐	๑๕	๒๓	๑๑
เศรษฐศาสตร์	๒	๔	๒๕	๓๔	๑๒	๔	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔	๕	๑๕	๒๕	๑๖	๑๔	๗
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒	๒	๑๔	๓๒	๒๖	๑๒	๓

ตาราง๗๓ แสดงจำนวนนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล
ในการเลือกเรียนต่อในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๓	๒๔	๓๔	๔๔	๒๖	๑๔	๕
เกษตรศาสตร์	๑๑	๒๐	๕๐	๔๕	๒๒	๗	๑
เทคนิค	๒	๑๗	๒๗	๔๔	๓๒	๒๐	๑๔
นิติศาสตร์	๒๒	๓๒	๔๕	๔๐	๑๖	๔	๑
บริหารธุรกิจ	๐	๑๐	๓๐	๔๔	๔๒	๒๖	๓
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔	๑๒	๓๐	๔๗	๓๔	๑๕	๑๐
แพทยศาสตร์	๒๔	๒๓	๑๔	๓๐	๒๕	๑๔	๗
พยาบาล	๑๑	๑๖	๑๒	๓๑	๒๓	๑๔	๔๕
รัฐศาสตร์	๑๔	๔๔	๔๓	๓๗	๑๕	๒	๐
วิทยาศาสตร์	๗	๓๐	๓๑	๓๑	๓๒	๒๔	๕
วิศวกรรมศาสตร์	๑๗	๒๖	๑๖	๓๓	๓๐	๒๕	๑๓
ศิลปศาสตร์	๑๐	๑๔	๒๗	๒๑	๕๖	๒๗	๕
ศิลปากร	๑	๔	๒๐	๓๔	๒๗	๕๑	๑๔
เศรษฐศาสตร์	๒	๒๑	๔๔	๕๕	๒๕	๑๓	๐
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕	๑๒	๒๔	๔๐	๓๓	๒๖	๑๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓	๑๑	๒๓	๔๒	๓๔	๓๐	๑๓